

СУМЕЖНА МЕТАФРАСТА И ЛОГОФЕТЬ СЪПИСАНІЕ МИРА
СЪ БЫТІА И ЛѢТОВНИКЪ СЪБРАНЬ СЪ РАЗЛИЧНЫХЪ
ЛѢТОПИСЕЦЪ: ~

Бѣ безлѣтныи, съ миръ не съи прѣже въ лѣто привѣ, сътворивъ начало
нѣбу и земли. Издаати же земли водж и шгнь. И семъ знаменіе іавѣ, еже ѿ
каменій оубо и желѣза сѫщѣ ѿ земла шгнь независтно исходити, ѿ истощ-
ника же и рѣвеникъ водж братно издаати. Сей бѡ ѿ несѫщїй упостаси
и. 1 об. іавѣ, тако и сѫщимъ въ неи въсѣмъ. Всѣ оубо бышъ по Бѣю || съвѣту.
Понеже бо правдо же нѣбо обложса ѿставленое мѣ[сто] помрачи, рѣ Бѣ:
да бждеть свѣт. И аbie съ слѣвѣ єство свѣта прѣкрасное се изнесеса и
тъмъ ѿ съпротивныхъ шграды нѣнаго тѣлесе разори и сіане ѿ тако-
выхъ вины въздѹха свѣтлыше вънезапж показа. Зане же въсѣко, тако бѣ
прѣже мира сего съствленїа, въ свѣтѣ бѣше іавѣ. Нибо аггльстїи лица, ни
въсѣ нѣнаа воинства въ тѣмѣ бѣхъ, иж въ свѣтѣ и въсѣцѣ вѣли дховнѣ,
подобнжа емъ испльнѣюще слѹжбж. Сѣни же и сіа ѿ несѫщїй въ бытіе
приведошжа. Семъ оубо свѣтъ ѿ реченыхъ вины затворшса съвыше,
абиє сътвори Бѣ иже нѣ освѣщааи и оугасиѣжи иже посрѣ нѣсе и земля
мѣсто. Сіа бышъ въ прѣвый мирскаго творенїа днъ. Въ сїи оубо днъ
и. 2. глѣть Мѡгси въ Бытїи иже подрѡбнѹ създанїи быти нѣный силї.

Пакы въ вторыи днъ, бѣзнѣ маѡтѣ и неизмѣрнѣи по земли излїан-
нѣи, повелѣ сътворенїи быти тврьди ѿ вѣ посрѣ й, аже и нарече послѣди
нѣбо. И съ повелѣнїемъ дѣло съврьшиса. Тврь же наречено бы дѣло ради
єства належжшїй или и полежжшїй вѣ, тен'ко сѫще и слабо; нѣбо же за сїе
видѣтиса тако кожа на главож растажено: ~

О мѡри: ~ Пакы же въ третій днѣ повелѣ оставшій долѣ по тврдѣж водѣ сънитися въ сънѣ единъ, иже и нарече море, за еже тавитися соуши. И тако рови нѣціи глѣбоци бывше въсприашк ѿ: ~

О соуши и о прочѣ бывшій ѡ земла: ~ Соуша же земла нарѣна бысть, понеже и свойствено еи є по ёству има се. Еже бо по истинѣ соухое земла є и понеже оубо та́ко же нѣкожа таготж ѡлжжи || належюща л. 2 об. еи въщды, прочес прозабати повелѣно бы еи былїа трѣвнаа и съмена по ршдѣ и дрѣва плидовитаа; и аbie на плидоршдѣ подвигшиа, бесчисльнаа ѡраслѣ и садовіа произнесе рожьства и блголѣпна и радостна тависа; не тъкмо бо злачный одѣаніемъ просвѣщаашеса, иж и кедръный и купарисный съ иныхъ множествомъ, самороднѣ из неж възникшіимъ, доволнѣ оукрашаашеса: ~

О слѣнци и лѹнѣ и звѣзда: ~ Пакы въ четвртый днѣ свѣтилѣ быти повелѣ. И бы слѣнце и мѣцъ и звѣзы, та́ко же изволи повелѣвни. И чистѣишіи тамо свѣть, иже въ прѣвѣти твари, въ днѣ въ сї раздѣливъ, множочастнѣ ѡ нїй подѣ въсемъ пол'ск; единж оубо еже сїажти и своими зарѣми облиставати мира богатно; дрѹгжа же еже ѡ исходити и заходити || винж сѫщъ л. 3. лѣтномъ числѣ и врѣменномъ; дрѹгжа же еже нѣкими знаменни блгодѣйствїюща многоразличными блгочестно раз'сматрѣющіимъ а не кромѣ числа погрѣшающій, та́кова же сѧть и та́же лоунож множицеж назнаменюмаа. Тенка бо сѫщи лѹчами при днї и чиста чврѣстѣ ведринж тавлѣ, гжста же лѹчами и чрѣмна бывши или водж тажкж и ѡблакъ или бѹрь быти възвѣщає. Тако же и слѣнце чрѣвлено бывши и багро лоучами или зареж ижжно подвиженіе тавлѣ быти. Множажи же ни ѡ таковаго знаменія пол'еващїи мнози плаважи и дѣлателіе и пѣтницы: ~

О рыбѣ и птица: ~ Въ паты^и же днѣ повелѣ извести водѣ гады днѣ животный и птица по тврди ибнѣи летающа. И съ повелѣнїе дѣло съврѣшаашеса, || еже и на животоршдѣ прилежанію прибывшѣ въщда. Абиे бо мѡре оубо множоразличныа ршды гѣныа породи, рѣкы же и езера своими єстьвнѣми рыбами наплншиш. Произведеніе же пакы и птица въщда образѣ нѣкій съроство къ пливоущимъ имащ. Ико же бо рыбы въ въщда подвиженіемъ оубо криль напрѣжъ идѣть, частымъ же прѣвращеніемъ опашный праваа ѵ стрѣмленіа исправлѣж, сице и птица по въздухъ летаще раздѣльеть его и прѣхѡдатъ, та́мо же хиѣть: ~

О гадѣ и звѣрѣ: ~ Пакы же въ шестыи днѣ повелѣно бы земли извести днѣживотнѧ, поршдѣ четврѣногы и гады и звѣра. И абие произведе дивыа и питомыа скоты. Днѣ же животнѧ извести повелѣ, та́ко да ѡ сего познаваетса бесловесныа днѣ разли||чие и чл҃кыж; ибо ѡ земла изыде скотскаа днѧ, чл҃каа же ѡ бжествнаго въдѣхновеніа л. 4.

състависѧ. А та́ко земна ё бесльвесный дѣл самога ё оувѣдѣти писанїа пакы, речено бо ё: дѣл въсѣкого скота кръвь его ё. Кръвь же съгжстивишиа въ плѣ прѣлагаетса, плѣ же растльвиши въ земла растачаєтса. Тѣм же по исгинѣ оубо земна ё дѣл бесльвесный. И понеже оубо различној добротој въсѣ оукрасишиа: ибо оубо свѣтлыми, мще же и въздѣлъ плѣзажими и летающими животы, земла же въсѣкими различи садовными и злачными, та́ко нѣкоего црѣ въсѣчскаго творецъ въводить члка въ миръ, не та́ко извръга послѣнѣго създавъ, иже та́ко въкѹпѣ съ бытіемъ црѣзовати хотаща: ~

О създанїи члка: ~ Что бо глѣть писанїе? И рече Бѣ: сътвори члка по образу нашемѹ и по пѣбю, и да обладает рыбами мор[с]кими и птицами нѣными и свѣрми въсех земла. И оубо инаа създанїа въсѣ слово единъмъ приведена бышъ, члкъ же имѣ израдно пѣчто въ създанїи за пръва. Съвѣтъ бо прѣже бывшъ, създанъ бысть, та́ко да ѿ сего тавитса, та́ко чистна нѣкаа тварь ё; еже бо: сътвори члка по образу нашемѹ и по пѣбю, иначе же ино тавите, иже тѣкмо та́ко съвѣтника прїа ѿ ѿ единочадаго своего сна въ его восъзданїе сїаню славы по аплѹ и образу ипостаси еро. Не бѣше бо иного пѣбно съвѣтника прїати, иже тѣчї жи-вое и единосъставное его слово, непрѣменное по образу и единосѫщие и равномощно: ~

Двадесѧ же и двѣ дѣлъ сътвори Бѣ, та́ко же глѣть Мѡиси, въ шести-хъ дїї. Сего ради кѣ словѣ и кнїи толико же имѧ Евреи и кѣ сърѣстви бышъ ѿ Адама до Іакова: ~

О еже по образу и пѣбю: ~ И понеже оубо рѣхъ, та́ко црѣ въведѣ бы въ в'семь миръ члкъ, по пѣбю и по образу бы. Пѣбааше бо хотащаго обладати иниими въсѣми, та́ко же нѣкими образъ быти ѿдѣвлень превѣлъ пѣбю, не въ багрѣници и скунтрѣ и дїадимѣ са тавлѣющъ, поне-же пръвообразное въ сїи бѣ, иже въ еже оукрашатиса нетльніемъ, бе-съмртїй и добродѣланїй. Сими бо почтень бывъ члкъ, иже къ пръвообраз-номѹ образъ и пѣбю съхранїе. Еще же и самовластное прѣкое и прѣ-възатое єства члча еже къ бѣгтвнномѹ образу приличиє тавествнѣ показѹе. И по семѹ оубо словоу ржкѹ Бѣжю дѣло ё члкъ ради почсти съдѣланїа; съвѣта бо дѣло въсе. Та же по сеговѹ създанїю что глѣть писанїе? И съврьши Бѣ въ дїй шестыи дѣла своя, иже сътвори; и почи въ дїй сѣмыи ѿ въсѣ дїй свой; и бѣви Бѣ дїй сѣмыи и ости ё, та́ко въ ны почи ѿ въсѣ дѣль свой, ихже начать Бѣ твшрити: ~

О сѣмѣмъ дїй: ~ Чесо ради сѣмыи бѣви Бѣ дїй тѣчїж, а не въсѣ? Понеже которыи же ѿ ѿ нїи ѿ бывшїи въ ны дѣль прїать бѣвенїе и понеже

тъи хотааше быти без славы, ни единомѹ дѣлѹ бывшоу въ нь, сего ради
блвень бѣ и тъи ѿ Ба: ~

Ѡ насаждени рата: ~ Пакы писанє гѣть: и насади Г҃Б҃ раи въ
Едемѣ на въстоцѣ и положи тамо члка, его же създа; и израсти Б҃ еще
ѡ земла въсѣко дрѣво красно въ видѣнїи и добро въ сънѣ и дрѣво жи-
вотное посрѣдѣ рата, дрѣво вѣдащее добро и зло. Слышесное съставленіе
почести въскотѣвъ, Б҃ ѡлжено съгварѣть и красно || жилище и въсѣко л. 6.
пльно сѫже бѣгохайа и поставилѣть ту Адама. Есть же зде бывшѹ
словоу почудитиса неизречен'номѹ Б҃жю члколюбию, тако, въсевластнѧ
имии и приосаждижа власть въ всѣ, сѧ себѣ и дѣлателъ постави ради
члка. Иже бо толикое величество йбѹ и земли и морю словомъ съставивыи,
колми паче раи мощень бѣ насадити гѣшь и словомъ оукоренити прѣ-
славное село. Иж, тако же речено бѣ, члкыи ради почти и насадитель
бываетъ таинимъ иѣкыи словомъ петрѹдныи сего мира изъ небытія въ
бытіе приведыи хотѣпѣмъ единъмъ. Также пакы писанє: и приведе Б҃ въса
звѣра и скоты и гады къ Адамѹ видѣти, како наречеть ихъ; и въсѣко,
еже аще нарече Адамъ, се имѧ емѹ: ~

Ѡ нареченіи живштпий: ~ Съмштрити оубо побааетъ и зде || почсть л. 6 об.
члча, та же пріять ѿ самого бытія. Ико же бо стадоначалнїй иѣкыи съ-
даше Адѣ; а Б҃ ведѣше къ немѹ мншочисльныа звѣра и скот'скыа и
птичїа роды, тако да кнаса имъ поставить, егоже по образѹ своемѹ създа. Он' же, бѣтъв'нимъ въдѣхновенъ и пррѣксыимъ дхомъ, имена истин'на
коемѹждо без'слышеснии положи; животнаа же, та же почсть великж ѿ
именованија пріемше, тако къ съзраженю ѡлжчаахжса: ~

Ѡ съзаніи жены: ~ И понеже оубо ѿ въсѣ рѣвъ ни единъ не бѣ
пшбенъ Адамови, рече пакы Б҃, тако же гѣть писанє: не добро быти Адамѹ
единомѹ; сътворїи смѹ помощника пшбна емѹ. Помощника гѣть женоу, дѣто-
рѣнааго ради слова съноспѣшствовати хотащж мжжеви на възращеніе
родѹ и бытіе. Пакы же гѣ: и наведе Б҃ истѣпленіе на Адама, || и оусспе;
и възѣ одно ѿ ребъ его и съвръши плѣ ѿ него и сътвори ребро, еже възѣ
ѿ Адама, въ женж. Е же реченыи трѹ писаніа съи. Въскотѣвъ иже мждро-
стїж въсѣ сътвариви Б҃ дати Адамѹ помощника, тако же обѣщаса, не
ѡ земла съгварѣ женж, тако же мжжа, иж въ сънѣ вълагаетъ его, нашествїе
дхѣ оумъ его шсѣнивъ, и дшевное око въ бесчисльное свѣта зрење призвавъ,
тако да мъчтанїе таковыж доброты обдръжимъ не познаѣ быважщаго. Также
възмѣ одно ѿ ребъ его нетрѹнѣ, ошщенїа болѣзни не привѣ емѹ; и абѣ,
тако хытрецъ и врачъ скоръ, прочее пштѣтж наплѣни. Елико же дїж несыт-
нож бѣтъвној сладостїю обдръжааше, ребро, еже възѣ, сътвари въ
женж, таинно прѣобразивъ а въ скѣ слышесни, добротож неизмѣрној и

л. 7 об. образомъ прѣкрасныимъ || оукрашенж. И приводї а къ Адамѹ; он же, та́ко бѣтъвній дхомъ испльненъ сыи, разѹмѣвъ, та́ко ѿ него є, рече: се ѹнѣ кость ѿ костеи мой, и пль ѿ плъти моей; сїа наречетсѧ жена, та́ко ѿ мжжа своего възата бѣси. Зрал же Ада“ женж, не та́ко видѣ женж страдааше, иж та́ко себе видѣ, дховнѣ вѣлѣшесѧ, таково же вида и тж имащж състроеніе. Такоже же и жена, видящи мжжа, велми радовашесѧ, приличнж емѹ сжщж и себе помышлѣжши. Сжщима же има въ раи пищно, законъ даёт има Бѣ на блгодѣаніе, еже показати оубо свободно ёство на самовластіе, гавити же, та́ко по влкож и строителю сжть, глѧ сице: ѿ въсѣкого дрѣва, еже въ раи, въ сънѣдѣ ѧста, ѿ дрѣва же вѣдѣти добро и зло не сънѣста ѿ него; въ н'же бо днъ ѧста ѿ него, съмртгож оумрета, сирѣчъ: съмртна л. 8. бждета. || Сице бо и Сїхс сказа, глѧ: въ н'же днъ аще сънѣси ѿ дрѣва, съмртень бждеши: ~

О дрѣвѣ разѹмѣмъ добрѹ и злѹ: ~ Нж да не нѣкто мнить, та́ко дрѣво такова бѣше ёства, та́ко разѹмъ даати добрѹ и злѹ; не бѣше бо ничьсо же пакостно въ раи, оустав же положисѧ въ садѣ къ наоученію свободѣ; и, та́ко не дрѣво вина разѹмоу Адамовѹ бѣ, гавѣ є. Заповѣ бо та́ко къ вѣдалющому обое положена бѣ, добroe глѧ и злже, послѹшаніе и прѣслѹшаніе; гавѣ же є, та́ко разѹмъ прѣвѣши є заповѣди. Дана же бѣ си ради, та́ко ре- чено бѣ, самовластныѧ вшла, движимыѧ въ чл҃цѣ, воли же сжщѣ въсѣ причлащатисѧ иный дрѣвъ, единого же тъчж закономъ повелѣномѹ оша- тисѧ, вѣдѣти, та́ко по владикож є, законъ давшій. Бѣхж оубо въ чистѣиший л. 8 об. симъ селѣ Адам же и Ев'ва прѣбывающа и различіа || бесъмртній цвѣтовъ наслаждающасѧ: ~

О дїаволѣ и о зъмїи: ~ Нж врагъ нашего ёства, позавидѣвъ о мнѡсѣ почести чл҃чи и враждѣ въспрѣемъ, аже на нь възвиже брань, и, въ смѡка въшѣ, прѣстаженѣ, не сжщѣ Адамѹ. И лжкавѣ сїж ѿ полезнаго ѿвративъ лъжж и Адама съ неж прѣльстивъ, прѣстѣники Бжю быти законъ сътвири. Глѣт' бо писаніе о сї: зъмїи же бѣ мждрѣиши ѿ въсѣ съвѣръ сжщїи па земли, аже сътвири Гѣ Бѣ. Мждръ же наречень бѣ зъмїи, зане слышеснааго скота чл҃ка, мждростж израдна сжщааго, прѣльстити хотѣаше. Также приглѣтъ: И рече зъмїи женѣ: что та́ко рече Бѣ, да не сънѣста ѿ въсѣкого дрѣва, еже въ раи? И рече жена зъмїеви: ѿ плода раискаго ѧмы, ѿ плода же дрѣва, еже є посрѣдѣ ѧта, рече Бѣ, да не сънѣста ѿ него, ниже прикоснѣ||таса емѹ, да не оумрѣта. Еда оубо и зъмїи приличное слѣво въспрѣать? Никако же; нж прѣвосьданаа, та́ко злобѣ сжща непри- частна, извѣстнѣица имѣахж чувства и много паче наша прѣходаща, та́ко же слѣху ѹ въсѣкомѹ быти послѹшивѹ гласѹ; и съвѣремъ и ското глати глѣтъ единїй гласѹ и азыкѹ тогда. Егда же Адамъ осажденъ бѣ,

тогда и тыи оумлькош; зъміеви же и пѡсѣ отатѣ бышъ, и плѣзати нача по земли, и ꙗ емѹ избѣ положень бы. Также приводигъ: И рече зъміи женѣ: не съмртїж оумрета, вѣдѣше бо Бѣ, ꙗко, въ нѣже днѣ гаста ѿ него, разврѣжтса очеса ваша, и бѫдете ꙗко бѡси, вѣдаще добро и зло; и видѣ жена, ꙗко добро дрѣво въ сънѣ, и ꙗко оугодно очима зрети и красно еже съмштрити; и въземши ѿ пѡща его, гасть, и дѣ и мжжеви своею; и гаде, || и л. 9 об. ѿврѣзостаса очи шбѣма, и разумѣста, ꙗко нага бѣста: ~

О еже ѿврѣзостѣса очи шбѣма: ~ Не ꙗко тогда прозрѣвшима прѣвозданнома, речено бы: ѿврѣзостаса очи обѣма; гавлѣста бо сѧ и прѣжѣ сънѣди зраща ѿ еже глати: и видѣ жена, ꙗко добро дрѣво въ сънѣ и ꙗко оугодно очима на възорь. Нж не искусозлибивое ѿживившема прѣстѣженіемъ, еже и наготж нетлѣемжа подѣ, речено бы, ꙗко ѿврѣзостѣса очи шбѣма. Обычай бо є окъ въсемѹ ѿ помыслу възвѣзатися на таже видѣ; разѣ бо то ш себѣ не имать; ꙗко же множицеж, на инаа помыслу оупражнѣжщаса, ꙗко слѣпи быває и не вѣдаще и сѣлш знаемый; егда же въсклонимся ѿ оупражненїа помыслънаго, вицк въспрѣем'ше, ѿвѣщаа. Сице бо Адѣ и Ев'ва, чювство оумніемъ къ зрењю възвѣгостаса. Еже || бо л. 10. разумѣста глашее, ꙗко нага бѣста, ѿкрѣвеше кажеть прибыв'ше помыслу, а не възорь очный. Глѣть же и се, ꙗко прѣжѣ паденїа, запе не бѣ врѣма дѣтотвореню, не бѣ дано видѣніе наготѣ, иж прѣбывааста ꙗко бесплѣтна, плѣтъскаго попеченїа еще врѣма не имаща; а понеже прѣстѣженіе прибывшіи мрѣтвное наведе, подбінѣ оубо дань бы има иже къ дрѣгу дрѣгоу срамъ, и познаста въсѣмъ оудовоѣ различіе, провидѣно бывшее ѿ създавшаго въ ижжное въспрѣатіе рожьствоу: ~

О листвїи смоковнѣ: ~ Нага же сѫща себе разумѣжща, Адам же и Ев'ва по прѣстѣженїи ѿ листвїи смоковнаго сътвриста себе покрывала, показѹжща дрѣво образъ злодѣланю. Іако же бо сладокъ є пѣш смоковныи, дебело же и горко листвїе, сице въсѣкъ грѣ въ дѣлапіи гавлѣется сладокъ, по||слѣди же болѣзнь подаѣ съдѣлав'шомѹ его. Чго же пакы писаніе? И оуслышаста гла Га' Ба', ходаща въ раи къ вечерѹ, и съкрысталаса Адам же и жена его посрѣдѣ раи. По съгрѣщенїи въ ощущеніе пришеша грѣхѹ сѫдинѣмъ шбѣта быста страхѹ, и оукрытиса покушааста въсевидѣщаго ока, и ѿрицаастаса происхоженїа, въспрѣемѣста оуклоненіе. Сице же та колѣблесма срамъ видѣвъ, призыває, ꙗко ѿцѣ чадолюбивъ, Бѣ и рече: Адаме, где еси? И рече емѹ: гла твои оуслыша, ходащъ ти въ раи, и оубоаса, ꙗко нагъ есмъ, и съкрыса: ~

Ѡ осужженii прѣвозданною и зъміа: ~ Бѣше оубо видѣти сѫ и сѫдище скоро и страшно, пищно бывшее раиское село. Привѣ бо посрѣдѣ оутазвен'наго и оутазвившаго. И оубо зъміа, проклявъ, на прѣсѣ и на чрѣвѣ

осжди влачитисѧ и земла гасти въ мѣсто слѣкыѧ пищѧ; Еввѣ же обеща-
л. 11. ницѧ имѣти || печаль и въ болѣзни родити осжди; Адама же въ поть лица
своего гасти хлѣбъ осжди, дондеже възвратитса въ земла, ѿ нежже
възять бы. Та же пакы писаніе: И сътвори Бѣ Адамъ и женѣ его ризы
кожны и облѣче ѹ; и рече Бѣ: се Адамъ бы тако единъ ѿ на, еже видѣти
добро и зло; и нѣ да не како простреть ржкж и възметь ѿ дрѣва живот-
наго и та и живь бждетъ въ вѣкы: ~

Въпрѣ : Чесо ради изгнанъ бы члкъ из рата? ~ Гѣвѣть : ~ И о куж-
ныхъ ризахъ есть оубо ѿ речешныхъ разумѣти, тако машаше члкъ и по прѣ-
стжиленїи въ вѣкы живь быти, аще би въкѹсилъ ѿ дрѣва животнааго.
Тѣмъ же да не злое бесъмртно бждетъ, члкъ из рата изгонитса, тако да
не въкѹсить ѿ дрѣва жизни и бѣ съмрти прѣбждетъ, мрѣтъвна же его
л. 11 об. нарече Бѣ, съмртю ѿблаживъ. Се бо кужныхъ ризы тлькѹ || ѿ слова
еже живый оумрѣщенїа, тако да разореніемъ тѣла и расточеніемъ грѣхъ вѣ
до конца растлитса: ~

О еже се Адамъ бы единъ ѿ на: ~ Речено бы ѿ Ба: се Адамъ
бы тако едї ѿ на, еже видѣти добро и зло, не тако прѣспѣв'шъ емъ прѣ-
стжиленїа ради, на добродѣтелное и злоб'ное разумѣнїе, иж тако сицевъ ѿ
начала създанъ бывшъ. Приспѣв'ши бо писаніе, тако, сътворивъ Бѣ члка,
по образу Бжю сътвори его. Създанныи же по образу Бжю та вѣ є
прѣложено имѣше въ єствѣ разумѣнїе добрѣ и злѣ. Тѣм же, да не самовлас-
тіемъ одрѣжї пристжитъ къ животномъ дрѣвъ и бждетъ злое бесъмртно,
изгнанъ бы съ Еввож въ земла създанїа своего: ~ Что бо по сї бжтъвное
л. 12. писаніе? И ѿсла его Гѣ Бѣ ѿ рата пищнаго дѣлати земла, ѿ нежже
възять бы. И изгна Адама и въсели || его прѣмо пищѧ раискыѧ и постави
херувими и пламен'ное оржжіе, обращающеесѧ хранити путь дрѣва жи-
вотнааго: ~

О херувимѣ и пламен'номъ оржжіи: ~ По є изгнану быти члку
въпѣаду блаженнааго села непобѣдимїи страже и сѣло страшни хра-
нити путь дрѣва животнааго оустроени бышѧ, тако никомъ же прочее
мощи мимо или нюгами скврѣнными мѣсто шно; ибо мечъ пламѣ поставленъ
бысть тамо, тако да приближающагосѧ, вѣщтъвна сѫща, огнѣ испалѣющи
потреблѣ въпезапж и погублѣть. Обращаетъ же сѧ оржжіе, тако да въ
л. 12 об. пакыбытіе, егда и члкъ пакы житель бждѣ раю, правенъя просвѣтить
мимоходащѧ на бжтъвное бесъмртїа село, грѣшники же, аще прикос-
нѣтса, попалитъ. Сама же земла въсѣ изношаще прѣслѹ || шанїа Адамова,
а потѣ ничьсо же износити без троха повелено бы еи.

И изшѣ оубо Адамъ съ Еввож изъ рата и смѣшивса съ неж, роди
Кайна, также по немъ Авела. Бѣше же Кайнъ дѣлатель земный, частыр же

овиц^а Авель. Авел⁸ же ѿ пръвороний швець дары пожер'ш⁸ Бѣ, и Бѣ прѣмш⁸; а Каин⁸ не ѿ пръвородный, иже по своем⁸ об'щимъ въспрѣати съмен'нѣмъ Бѣ принес'ш⁸, и не прїат⁸ бывш⁸ Бѣмъ, не тъкмо же си, иже и елика проче ѿ тѣп'каго рѣства имать дѣлаа ѿ злобы Каиновы; зе же бысть гавестъвно посланный съ ибсе огнѣ на потребленіе принесенныимъ; позавидѣ же Каинъ Авел⁸: ~ Испытати же є прѣже, чько ради Каиново не прї⁸ принищеніе. Раздрѣша⁸ оубо недомысльное самое писаніе, рекши: и бы по днѣхъ, и присесе Каинъ ѿ плѣ земныхихъ.|| яко си обличаем⁸ быти я. 18. Каиноу, яко не начатки съмен'ныя, ни пръворѡнаа плѣдомъ прнесе Бѣви, иже сїа оубо себѣ имѣаше, Ба⁸ же нечестивѣнными чтьше. Также чько ради жрѣтъвное оубо Авелово приношеніе дары писаніе паричеть, плѣ же Каиновѣ дарь жрѣтвы именоуѣ? По правдѣ бо глять, по съвѣсти помысла. Дарь наречесл Авелова жрѣтва, понеже, дарѹжшій оуп⁸блъса, Бѣви прнесе жрѣтв⁸; имже бо ѿобразомъ дарѹжщи, на оугожденіе имже приносатъ, наиболшaa избиражть и въсесъврѣшено и, иначо же ѿ него ѿемлаще, приносѧ любимый свой дарь: сице и Авель животнымъ пожрѣ прѣвѣнца и мяснаа прнесе тлѣстѣшаа. Обычай бо є на двѣ раздѣлѣти жр҃жщом⁸, и оубо кръвь на жрѣтвнѣ възливати, а мясо въ дѣ ѿиасити; а дарѹжи, въссе въземлащом⁸ приноſїи дарованіе. Сице пръворѡнаа мна остишж Авела и бѣолюбиво паче нежели самолюбиво того оустроишж производленіе; себѣ же Каинъ ѿдаж пръваа съмена и втшры⁸ нечестивѣ Ба⁸ спѣблѣж и еже по днѣ, а не абие прнести, самолюбивъ паче а не бѣолюбивъ обличиса. И самъ оубо дѣнѣ приразиса, дарь же его яко непотрѣбень ѿринжса. я. 13 об

Каинъ прѣвни рало оумысли. Авель же правдою печашеса. Оубив же Авела, Каинъ съкры мрѣтвца его, оутаитиса си неп'щж. Вънїжши же къ Бѣ кръви, оуслыши Бѣ, правѣники бо послѹша⁸, аще и скончалися сї, неправѣній же и самѣ ѿвращает'са мѣтвь; овы бо и оумерше мни живы сѫще, швы же и живы сѫщж истин'нож разжди оумрѣти съмртгж. Оумжчи же Каина, не оубивъ абие, иже трѣ ем⁸ и стенаніе въ всеи жизни нанѣ. Тѣм же, оном⁸ || оумерш⁸, яко на оубицж възирах, рече Бѣ: не я. 14. тако, иже вѣ оубивы Каина седмъ ѿмъщеніи разорить. Ико же бы ком⁸ рещи: не малъ, ни мимотекжш, иже о себѣ сѫдь неп'щж, ниже велми чай еже съмртній прѣсѣченіемъ, иже въ животѣ, избѣгнжти злаа; иже побаѣти съгрѣшению равныи поѣти сї. Ибо прѣвелико и паче иный неправдѣ наставникъ дрѹзб⁸ быви седмъ сѣмидецж мжчимъ бжде. Ико вѣсѣ, иже йнѣ на твое оубивство дрѣзижви и зль житеискѣ избавивши, сѣморицеж вѣщьше твое разорї мжченіе. Иже не тако: иже весь оубивши Каина, сирѣчъ оубивши, весь съ грѣхомъ свой оумрегъ; тебе же,

оубіиство начыншааго и дрѹгый на съгрѣшенїе се наставника бывшаго, иже, аще оубїе, седмь юмѣщенїй разорить, сирѣчъ сѣмь сѣмицеж ти побѣе
 л. 14 об. мжчитисѧ; || еже бо скончатисѧ житеискїй злъ наводить прѣпокоеиїе, а еже
 жити въ страсѣ и скрѣби бесчисльныя павшдї мыслыныа съмрти. Трепещж оубо и стена Каинъ, таю бѣсшвскїй одрѹжїй изстжленїемъ, въсе
 житїе свое проважааше, сїе еже не оубіень быти прїе ю Бѣ знаменїе: ~ По шкожени оубо злаго жившта, хыщникъ и лихоменецъ бывъ,
 прѣвыи числа и мѣри и земныя прѣдѣлы оумысли, и гра създавъ въ едино
 сънитисѧ свое емѹ приложи и ча брани оупражнѣтисѧ. Савж же сестрж
 свою поѣ Каинъ въ женж себѣ, роди сїа Еноса. ю сего родисѧ Гаїда, ю
 него же Малелеиль, а ю сего Маѹсала; а ю Маѹсаль родисѧ Ламѣ. Сыи,
 двѣ жепѣ поѣ Адѣж и Сеїлж, Иоувала оубо гжца, Иовила же сквото-
 л. 15. хранителъ ю Адды сїшви роды, || ю Фовела же, ковача мѣди и желѣзъ, и
 Ноеманж дыщере ю Сеїллы породи. И оубо бывшее ю Каина до сего
 памати въ книга спѣблено бысть, числа же прѣвыи извръжесѧ, таю да
 ни прѣвыи бждетъ причитаемъ, ни послѣный повѣдѣ; ради сверѣнааго про-
 изволенїа, таю же въ безславесное ю славеснаго ёства съвратисѧ. Каинъ,
 таю же глѣть Мѡуси, храминѣ пашисѧ на ны, сквотъ часѧ: ~

Адам же, бывъ двѣстѣ и тридесатїй лѣтѣ, роди Сиоа. Къ сим же, седьмь
 съ поживъ лѣ, скончасѧ, оумерь въ самыи прѣстжленїа днѣ. Тысяща бо
 лѣ Бжіа днѣ имащи юстоанїе, девѣ сѣ тѣчж и тридесѣ лѣ поживъ, скон-
 часѧ. Сего глѣть пръва въ земла, ю нежже възять бы, погребена быти, и
 гробъ его въ Іерлимъстѣи быти земли, Еврейское пѣкое повѣдѣ писанїе.
 л. 15 об. Бѣше бо дѣнио емѹ прѣже вѣсѣ въ земли погребенѹ быти, таю прѣвыи
 оуслыша ю Бѣ: земла еси и въ земла штидеши. Невидимо бо, рече, Адамово
 бы тѣло, еже потѣ правеный бѣгы тавлѣж надежда.

Сиоъ, Аぢурж поѣ сестрж свою, двѣстѣ и є. мѣ лѣтѣ сыи, роди Еноса.
 Прѣвыи же съ оупова призвати имѧ Гаїа Бѣ, сирѣчъ бжтъвный именемъ
 нарицати Бѣ: ~

О хытрости и разѹмѣ Сиоевѣ: ~ Сыи Сиоъ постави имена патїй
 планитї: Кронѹ, Дїѹ, Ареѹ, Афродисіѹ, Ермїѹ; двѣма бо свѣтилома слнцѹ
 и лѣнѣ Бѣ постави именѣ; прѣвыи бо ибныи прѣходомъ мждро разѹмѣ.
 Адамѹ же прорекш погыбнжти въсемѹ мирѹ или водож или огнє, дѣскы
 въ оумыслившие иже ю Сиоа, единѹ ю плинѣа, а дрѹгжа ю камене, таю
 л. 16. о хждожствѣ написашж. Сыи Сїи прѣвыи Еврейскаа славеса изъобрѣ || на-
 писа. ~

О Енѡсѣ. Енѡсь поѣ Емманж сестрж свою и, бывъ рѣ и девадесатїй
 лѣтѣ, роди Каинана: ~ Каинанъ, рѣ и седьмьдесатїй лѣтѣ сыи, роди Мале-
 леиль: ~ Малелѣй, рѣ и Ѣ и патїй лѣтѣ бывъ, роди Иареда: ~ Иарѣ, бывъ

съ и двѣма лѣтома, роди Еноха. Сыи прѣвѣе слѣва навыче и наоучи и бжгъвній тайнъ спѣблѣтса ѿкрѣвеню: ~ Ено рѣ и паты лѣтомъ роди Маѳасала и, съ потѣ живь лѣ, скончаса: ~ Маѳасала, бывь рп.ты лѣтъ, роди Ламеха: ~ Ламѣ, р и осмьдесаты лѣтъ сыи, роди Ноа. Нше, пасъ лѣтомъ бы, роди Сима и потѣ роди Хама, а по немъ роди Иафета.

Потом же, вѣсѣ потрѣбите вѣсхотѣвь, Бѣ повелѣваетъ Ншеви, единомъ правдѣ дръжщ, ковчегъ създати на свое же и рѡдѣ своемъ съблюденїе. И оубо ковчегъ ѿ него създанъ || бы; продлѣжиша же са лѣта създаню л. 16 об. мншгыж ради блгости его; погыбелное бо наведеніе дльготрѣшемъ оудръжаж, не твираше, еже на покаанїе разумѣважш исчита ж врѣма. Вѣшѣшъ же вѣ ковчегъ Ншеви и трѣ сноворъ его и вѣвѣшъ по Бжю повелѣнью ѿ чистый скѣть седьмь седьмь а ѿ нечистый двѣ двѣ, тао съхранитися начатокъ на коегождо рода бытѣ, наиде потшпъ па земла, шестосътно лѣто женжцъ Ншеви. И бы вѣ всѣ мѣднѣхъ и иѡщѣ толико же вѣдное нашесѣвіе. Прѣставшъ же оуже потшпъ и ковчегъ па Арменійскѣй приставшъ горѣ, исходї Нше и трѣ сноворъ его съ женами своими вѣсѣ и изведе из него вѣсѣ животнаа. Нше же, принесъ жрѣтвѣ Бгови, помлиса не сътвѣрити к томъ потопа. Прѣем же Бѣ мжж добродѣтѣ || шбѣщаса, знаменіе л. 17. положивъ лѣ дѣжныи. Бы же потшпъ вѣ шестосътное лѣто Ншева житїа: ~ Бывает же ѿ Адама до Нша и до потопа лѣ двѣ тысячи и двѣ стѣ и мѣв: ~

Вѣ второе же лѣто по потопѣ Сї, бывь рѣ лѣтѣ, роди Арфа-
зада. Арфа-зѣ, бывь рѣ лѣтѣ, роди Каинана. Каинаць, бывь рѣ лѣтѣ, роди Сала. Сего ѿцѣ вѣрастыша писаню наоучи; и оубо нѣкогда Сала, изшѣ сходити себѣ жилище, и пришѣ на Халдейскж земла, слївеса на нѣкоемъ обрѣте исѣчена камени; бѣхъ же си оубо бѣдри прѣданїа; си же напи-
савъ, Сала самъ вѣ нї съгрѣшааше и иини злобѣ й паказование: ~

Сала, бывь рѣ лѣтѣ, роди Евера. При сем же пакы члци вѣ бесчисльное множаахжса множество и, вѣ конецъ вѣрастыше лжкавства, стльпъ оумы-
слиш сътворити || до нѣбѣ высокъ, иже на нбса вѣсѣ себѣ симъ готѡваще. Стльпъ же сиздаахж повелѣпемъ Неврова па избѣгнѣтѣ тѣчь водный, тао навѣтѣжщоу на не Бг[у] водож. Бѣхъ же вѣси языци сижжшсей бѣ; глѣ же й вѣсѣ бѣше единъ. Неврѣ же й исполнъ, Хъсы Ееноплѣнина сѣ, на сѣнѣ лїва дааше звѣра. Евер' же, Салинъ сѣ, основати нача зданїе. Мнащим же имъ оуже дѣлѣ й прѣспѣвати, размѣси языки Бѣ, вѣ различїа гласомъ раздѣливъ. Глѣт же, тао единъ Еверъ прѣвыи оудръжа глѣ; и, сего прѣемше, виѣди его себе очимъ именемъ Еврѣж варекошж, образъ быти й еже прѣжѣ размѣшеноа языкѣ; древніихъ имениа, вѣ ниже ни по единомъ есть языкѣ забыги вѣображаемое, тѣми бо искомое тлѣкбется; ибо

л. 18 Адамъ ии по единомъ ѿ иинѣ азыкъ тлькоемо || обрѣтается, по тѣ же азыкъ члкъ глѣть; и Ншево има никой же азыкъ сказется, по ии же правда глѣтса; Ххсъ глѣть Еополь, а Месрай Егупеть, а Фалеа раздѣленіе. Стльпъ же, за мг лѣта зданъ бывъ ради размѣщенія азычскаго, бѣ не-съврьшень. Размѣщеніе же ѿ бывшаго иже на мѣстѣ томъ нарѣса гра създаныи тамо Вавулшнъ, Вавулонъ бо Евреи размѣщеніе именѹжть. Послѣди же Бѣ вѣтрѣ стльпъ обори. И сж посрѣдѣ Асириѣ и Вавулонъ еще храними останци стльп'ни доселѣ : ~

л. 18 об. Еверъ, бывъ рѣ и четырѣ лѣтѣ, роди Фалека. Въ началѣ же Фалековѣ днїи, Ншеви снове разлѹчившеса, земное раздѣленіе сътворишъ себѣ: ~ Фалекъ, бывъ рѣ лѣтѣ, роди Рагава, и приживъ лѣ сѳ, оумрѣть. Събираетъ же са въсѣ лѣта ѿ Адама до || Фалекова скончаніа лѣ три тысячища. Ико же по побѣю полѹчи има се Фалекъ: раздѣленіе бо сказется, обож провъзглашаж раздѣленіа. Земное бо раздѣленіе Ншеви сїшве сътворише и мнимый шесть тысячищъ лѣть прѣполовленіе въ скончаніе днїи его бѣ, шво въ началѣ, ово же на конецъ жившта его : ~

W раздѣленіи земльнѣ: ~ Тогда оубо призвашж трѣ сїшве Ншеви въсѧ сѫщжа ѿ ии и дажь имъ съписаніемъ мѣстное раздѣленіе, и испа-дошж комѹжо и коемѹждо племеню и ѡчѣствѣ мѣста и страны и села и острови и рѣкы по прилежещомъ оулѹчаю : ~ Симови оубо, пръворѣномъ сїш Ноевъ, ѿ Персиды и Вакѣръ даже до Индикѣ и Ринокѹрь до Гадиръ также къ югѹ : ~ Іафеоѣ же, третиемъ сїш Ншевоу, ѿ Мидіе даже до Гадиръ также къ сѣвероу : ~

л. 19. Сжтъ же испащжа страны || по именю Симъ пръворѣномъ сїш Ншевъ, сїж: Персида, Ватріаніа, Ирканіа, Вавулшніа, Кшрдинѣ, Асириа, Месопотаміа, Аравіа пръвaa, Елимаита, Индикїа, Аравіа богатаа, Килисирїа, Коммагинїа и Финикиа въсѣ. Есть же въ части его рѣка Ефратъ.

Сj племенъ же Симова гависа члкъ, исполинъ родъ, наречень бывъ оцѣ свой Кронъ въ има планита свѣзы, иже и пръвѣе показа владати и цртвовати Сиріаны. Имъ же женж Семирамж, зовомжаке Реа, из нежже роди сна, иже наречень бѣ Зевсъ ке Пикъ, иже пожъ сестрж свож Ирж. Имъ же Кронъ и дрѹгаго сна, именѣ Афръ, ему же дарова Ливійскж земля, иже поать Астипомж и роди из неж дѣщере, аже нарече Афродита. Крон же, изриншвешъ бывъ ѿ цртва сномъ свой Диѣ, оставилъ Диа и Нина сїшвы своа съ || мѣреж й Реж цртвовати Асирианы; сам же, съшѣ на заїа, прѣдъ и цртвова въсеж Италіеж. Зевсъ оубо, ѿшѣ ѿ Асирианъ, прїиде къ оцѣ своемъ; онъ же дасть емѹ цртвовати въсеж Италіеж и, дрѹжавъ мнѡго лѣть и скончавса, положенъ бѣ въ Критѣ : ~

Цртво Асириско: ~ По Нинѣ^{же} цртвова Асирианы Өфра, егоже прозваше Ареа, та́ко храбра и добла съща, егоже Асириане, Вааль ба́ нарекше и написавше, чьтжть: ~

Цртво Фавново: ~ По Дїевѣ же скончании Фавно сѣй его цртвова, иже и прозванъ бы Ерміе, бѣше бо рѣчевитъ сѣло и хажджавъ, иже и златъ сътвореніе изобрѣте члкъ: ~

А Хамъ, второмъ сѣбу Ноевѣ, ключишижа страны сїж: Египетъ, Еоишпїа, Шнждъ же исходить Еоипоскаа рѣка, и Чръмное мшре, зращее на вѣстокъ, Фиваида, Ливїа, досажжщіа до Киринїж, || Мар'маріа, Сиртїа, Ливїа, простиражщіася ѿ Потаміе до края Сир'тїи, Ноумидїа, Мар'сирїа, Мавританїа, простиражщіася до Ираклевѣ стльпъ прѣмо Гадиромъ. Има же къ сѣверу приморія: Киликїж, Памфилїж, Писидїж, Мисїж, Ликаонїж, Карю, Фригїж, Камалїж, Лидїа, Мисїж дрѹгж, Троадж, Еолидж, Виениж и прѣвѣла Фригїж. Имат же штровы: Сарданїж, Крить, Купрь, и рѣкж Геона, нарицаемаго Ниль: ~

Іафеоѣ же, третіемъ сѣбу Ншевѣ, ключишижа страны по именю сїж: Мидїа, Алванїа, Амазонїж, Арменїа малаа же и великаа, Кападокїа, Пафлагонїа, Галатїа, Кол'хїа, Воспора, Мештїа, Дер'вїа, Сар'матїа, Тав'-ріанїа, Вастранїа, Сав'оїа, Өракїа, Македонїа, Дал'матїа, Молосїа, Өесалїа, Лжкїа, Виотїа, Еполїа, Итикїа, || Ахеа, Пелинїа, зовомаа Пелопониса, Аркадїа, Ипиротїа, Илирїа, Лихнитїа, Андріанїа, из нежже пжчина Адръскаа. Сѣ жѣ и штрови его сїи: Вретанїа, Сикелїа, Ивїа, Родось, Хішсь, Лезъвь, Киөирь, Закинеъ, Кефаленїи, Иеакъ, Керкирь и Киклады, и часть иѣкаа ѿ Асѣж, зовомаа Ишнїа. Рѣка же є въ тѣ же странѣ, зовомаа Тиг'ръ, разѣльжщіа межо Вавилоньскж и Мїскж. ~

Сѣ Иафетовѣ сїшвь быша газыци: ѿ Гамера Гамери, зовомїи ѹнѣ Галате, ѿ Магоєа же Магоєи, ѹнѣшнїи Скиое, и ѿ Мадѣдѣ^и Мадди, а ѿ Иона Ишне и прочии Елини, а ѿ Өовиљ Өовиле, ѹнѣ зовомїи Ивири, а ѿ Мес'хоя Месхоне, ѹнѣшнїи Кападоке, тѣм же и Маꙗа зовет'са мти градѣ й, а ѿ Өиры Өракѣне, а ѿ Өары Өарсе, ѹнѣшнїи Киликане, ѿ него же и Тарсь, иже въ Киприканѣ грѣ прѣсловѣщіи: ~

Бывшъ же сказаниномъ раздѣленїю, Симъ оубо въселив'са, идеже и ѿцъ его, наслѣдїа своего часть раздѣли свой си: ~ Хамшв же сѣй Ханаанъ, видѣвъ та^{же} къ Ливанѣ земла, та́ко добра есть и красна и мнѣшо паче еговы прѣходащи, тамо въселиса, ѿ Симовѣ виѣкъ ѿемъ часть сїж, паче и вѣими ѿцъ и братїи его бранащи и на памѣ приводящїи, та же ѿцъ и Нше пристажажщимъ сѣй его сътвори. Сего ради въсѣ земла она, Ханаанеа зовѣшеса: ~

л. 20.

л. 20 об.

л. 21.

Трєемь оубо Ншевъмъ снобо на трое вѣ миръ, такбѣ речесѧ, раздѣливши, ижжно есть оубо проче възвратитисѧ на прѣлежещее. Прѣставше оубо па Рагавовѣ ѿ Фалека рожъствѣ, начнѣмъ пакы ѿ него: ~ Рагавъ, бывъ рѣ и двѣма лѣтома, роди Серѣха. При семъ чл҃ци, межжособижа възрастивше враждѣ, вшевшды поставишж себѣ || и црѧ; и тогда прѣвѣе, ратнаа сътворше орждїа, ратовати дрѹгъ дрѹга начаше. И аbie иже ѿ Ханаана побѣжени быша и прѣвїи въ работнии въпадаѣть тремь по Ншеву проклытю: ~ Серѣхъ, бывъ рѣ лѣтѣ, роди Ахора; живѣше же Серѣхъ въ земли Халдеистїи и въ Ншрѣ градѣ. Възрастишъ же Ахоръ, научи его ѿцъ въсѣкомъ образъ хаждожномъ, ибныхъ знаменїи раскложенїю и земный въсѣхъ, и въсѣомъ Халдѣискому влѣхованїю: ~ Нахор же, бывъ бѣ и деватѣ лѣтомъ, роди Фара: ~

Нинъ же, прѣвомъ прѣю Асирийскомъ, четыри десатое лѣто женжщѣ въ цртви, рожень бы Авраѣ: ~ Сыи Нинъ, поѣ мѣре свої Семирамѣ ке Реж въ женѣ, съза грѣ Неневитѣ, нарекъ его Нинъ. ѕ него же законъ бысть

л. 22. Пер' сѣнѣ мѣрѣми своими женитисѧ и сестрами, тако же и Зевсъ свої || сестрѣ Ирѣ поѣ. Потомъ же цртвова Асирианы жена его Семирама, также съзвари жѹпища ради потопа. Въ та же лѣта бѣше Египтѣномъ шестьнадесатыи црѣ, ѿпели же цртвоваахъ ѡївее: ~

Фара, бывъ рѣ лѣть, роди ѿ жены Едны, дъщере Авраама, братова си сна, Авраама, егоже мѣти его нарече именѣ оца своеѣ; бѣше бо ѿнь прѣжне рожъства его скончайса. Роди же еще Фара Ара и Ахора: ~ Авраам же

жжененъ бы оцемъ своимъ за женѣ Сар'рж; сыи единъ, въсѣмъ идолскож лѣстїж неджгѹжшїй, истив'наго Ба' позна. Ара же, поѣ женѣ инж дъщере Мелхамовѣ, роди Лота; сїж же Нахоръ себѣ поѣ въ женѣ. Оуже же шестьнадесатое лѣто женжшоу Аврааму, тако же раздѣмъ, тако не можеть оца своего и прочїй свой си ѿ идолскож лѣсти ѿвратити,

л. 22 об. съкрыса иѡщиж и въжеже хрѣ идолскож. Гораций же ѕ, братіа его ощѣтившe въскочишж, хотаще ѿ срѣды огнѣ исхитити идолы. Изащиже же Аранъ, къ вещи приложив'са, посрѣ ѿгнѣ съгварѣ. И погребъ его ѿцъ въ Ншрѣ градѣ Халдѣистѣ, прѣиде съ въсѣми своими въ странѣ Месопотамійской. Тамо же Авраѣ, еї съ ѿцемъ свой поживъ лѣ, помысли нѣкогда иѡщиж свѣзѣніемъ движаніемъ настожщее врѣма разсмотрити; оцемъ бо

своимъ наказанъ бысть таковои хытрости. И оубо по коемъ искомый раздѣмъ помысли излихъ въсе быти таковое дѣло; можетъ бо пакы Бѣ, аще хощеть, прѣтворити по своеи воли въсѣвидимаа. Въсѣ же сї въсеж ѿрекса дішеж и съврьшено таже ѿ бжтъвнѣмъ блговѣрїи показавъ желаніе, оуслыша ѿцъ Ба': изыди ѿ земля свою и ѿ домъ оца своего. И изшѣ кѹни съ

л. 23. женож Сарж || и съ братовѣ си спѣшъ Лотѣ, прѣселѣтса въ Ар'фаզадж,

о́ца своего чаль, та же Хананее пръем'ше земля Хананейскја нарекоша, съи лѣ бѣ.

Въкѹпъ оубо бываеть лѣ до пръселенїа Авраамова селико. Разѣленїе земли бѣ въ начатцѣ дніи Фалековѣ, ѿ раздѣленїа же земнаго есть лѣ тысѧца и 5, а ѿ потопа лѣ тысѧца и 6, а ѿ Адама лѣ трї тысѧца и соз 8, ани лѣ Зона^р лѣтописець быти глѣть ѿ потопа до Авраама.

Прѣбыв же Авраѣ по изъшествиї въ земля Хананейскја кѣ лѣ роди Исаака. Роди же Из'майлъ Авраѣ ѿ Агары, ѿ него же Из'майлит-ский рѣ Агарѣне, нарицаемыи Саракине. Въ то же врѣма Бѣ огнь на Пепдаполь юдѣйки и потрѣби оубо ѿ него вѣ рѣ чл҃кыи, погѹби же и самое ѿ земля основанїе, и прилежжщаго мурѣ оумртвишжа воды: — Мало же послѣди ѿ Мѣврѣйскаго дѣба прѣшѣ, Авраѣ оу кладенца || обита клетъвнаго, себѣ же самъ и рабъ свай на рѡдовы поставль колибы. Тогда пръвѣе Авраѣ за є дніи скунопигийскии сътвори празникъ, егоже и до йнѣ Израилѣи праѣнѹжть, твораще по закону сѣни. Двадесать и пять лѣто бѣ Исаакъ, егда възведенъ бѣ на жрѣтвѣ. На том же мѣстѣ жрѣтвѣ никъ сътвори Авраѣ, на немже послѣди Дѣдъ стилище и снова.

л. 23 об.

Исаакъ же, бывъ є лѣто, роди Исаава. Іаковъ же, бѣ и патое имыи лѣто, бѣжа ѿ Исаава бра[та] своего; прїиде же къ Лавану въ Харанъ Месопотамїйскја; брат же бѣ Лаванъ Ревеци, мѣре Іаковиа. Семъ пасе овца за є лѣ, четыринацесат' же Ліж поемъ и Рахилю, Лавановы дѣщера, въ жены себѣ, а ѿ прочай шесты оуставленъ цѣнѣ сътворь зговорь. Послѣди же поѧ ѿ жень свой Валж и Зелфж, работница ею, и народи ѿ четырѣ жень дѣти || въ четыринацесатїй лѣтѣ, аже въ Месопотамїи по прѣбѣгѣ прѣбѣгѣ сѣмїй лѣтѣ, сѣмьи оубо ѕї, а дѣщере единї; ѿ Ліж оубо рожъ Рѣвима и Симеона и Левїж и Йоудж, Исахара и Заввлона, и дѣщере Дїнж; а ѿ Рахилы Іосифа; а ѿ Валы Даны и Нефѣалима; а ѿ Зелфы Гада и Асира. Въ двадесатое же лѣто бѣжавъ ѿ Лавана Іаковъ, въ сѣмьи ѿ него постиженъ бѣ днѣ на горѣ Галѣастѣи. Ты же, оузаконени сътворише оуставы, разлжистасѧ: Лаванъ оубо въ Харанѣ, ов же близь Сикима въ гра Салимъ. Еще же роди Іаковъ Рахиль Венеамина и скончавшия погребена бѣ въ земли Ефранѣостѣи, идѣже ѿ є Вифлѣї. Симешны же и Левїи сестры своеј ѿмъстиста порожданїе, понеже ѿбрѣгана бѣ въ Салимѣ ѿ Сихема, въсѣкож лѣстїж опшёша слѣжещїй Сихемъ. Іаков же видѣнїе въспомнѣвъ, еже видѣ ѿхода въ Месопотамїї, въсходї въ Веениль, се бо бѣ има мѣстѹ, на немже оуснажъ видѣ видѣнїе, и въсѣ десѧковавъ, та же имѣше, конечнѣе мета жрѣбїи о сповѣдѣ. Испѣша же Левїи Бѣи шести и оустрои іерое Бѣи, и принесе пръвѣе Бѣи жрѣтвѣ сїа свої ѿ десѧткованїе. И понеже оубо Левїи рѣ на Арону

л. 24.

л. 24 об.

дотече и Мωυсea, ѿ нею же ѿвъ оубо сїц'ствова, ов' же воевѡтвова въ Ізрѣли, по праѣъ ѿ нею прїемлетса Іаковлѣ родна число. Іаковъ, бывъ п'и сед'мимъ лѣтъ, роди Левіj. Ревека же оумоли Ісаїка призвати Исафа и Іакова и съмирити Ѽ, оумлѣти же та оба и заклати, тако да миръ имата межо собою и братское свойство дръжита и любовь. Еже и сътворь, прорече Исаѳ, тако, аще възратъши Іакова, въпнениши въ рѣцъ его. Сконча же сѧ прѣвѣе Ревека, не по мѡstѣ же и Іасакъ, ѿставлъша Іаковъ прѣвенеч-

л. 25. ства || славж: ~

О побѣдѣ Исафовѣ: ~ Снове же Исафови подвигоше оца своего на Іакова и на сѣы его, и въоржившесѧ съ азыки приидоша на брань. Ов' же, затворь врата градъ, мѡлѣшесѧ Исаѳ помѣнжти родителныхъ заповѣди и мѡлбы. Ономъ же не прїемлащъ, иж паче досаждажщъ, помлѣса Іоуда, и напрѣ Іаковъ лжкъ, оудари въ десныи съсѣцъ Исафа и низложи. Семъ же скончавшъса, изыдоша снове Іаковли и побиша въсѣ до конца: ~

Въ то же второе лѣто Ізрѣлева въ Египетъ прѣселенїа злѡкнижникъ нѣкоемъ прорещи глѣть, тако ражающеесѧ отроча въ едекое лѣто въ Евреї, Египетское разорить цѣтво; и сего ра^и фараонъ повелъ оубивати раждающаасѧ штрочата въ Жидовохъ.

Въ второе же лѣто Левіi, бывъ мѣ лѣтъ, роди Кааѳа. Кааѳъ, бывъ л. 25. об. 2 и трѣмъ лѣтъ, роди Авраама. || Авраамъ, бывъ 旣 лѣтъ, роди Мѡусеа. Авраамъ же, глѣть, оца Мѡусеова, тако помлѣса Египетскому прѣзрѣти рѣ Евреискому гыбнющу, и вѣсть прїѣхъ въ сѣнѣ о рожьствѣ и о силѣ отрочате Мѡусеа. Ему же роженъ и повръженъ бывшъ, измывшисѧ фараонова дѣщи възѧ и. Толико же бѣ добротож красно штроча, тако же видящъ е неѣвратнѣ зреѣ е. Сѣ Авраама и Хетѣры родисѧ Иезанъ и Дада, а ѿ Дадамы Рагѹль и Иоөоръ, иже Иававъ; а ѿ Ишфира Сейфора, поѣ Мѡуси, тако же съписѹсть Димигрѣ и тако же глѣть Евсевиѣ въ лѣтописци. Мѡуси оубо ѿ Авраама сѣмыи, а Сейфора шеста. Мѡуси, сы^и лѣ п', начѧ исхѡ Египетскому въ четврътосътное и ѿ лѣто прѣшествїа ѿ Ханаана въ Египетъ: ~ Пѣбаеть же съмѣтрити, тако дой^и четыриста и тридесѧ лѣ людскаго прѣселенїа исчитати сице.

л. 26. Триде||сало лѣто жеплжъ Иосифъ, прѣать Египетскја власть. Седѣ оубо лѣть сътый и двѣма ѿ гланый прѣшёши, съниде Іаковъ съ чады своими въ Египетъ. Нила же глѣ не възыти за въсѣ 旣 лѣ гладъ Египетскаго. Бѣ же тогда Иосифъ ѿ лѣтъ, жит' же въсѣ лѣ рѣ. По съмрти же Иосифовѣ работашж Евреи Египтѣнѣ рѣд лѣта. Въсѣ же лѣ Евреискаго въ Египетъ прѣбываиа есть двѣстѣ и єї; таѣ, тако ѕнели же ис Ханаана въ Египетъ прѣдошж даже до исхода людскаго, егоже таѣ

тако начать Мюсси въ осмое десято лѣто; не тѣчю бо въ Егуптѣ единѣ бываетъ прѣселеніе и бытіе четыриста и тридесатѣ лѣтѣ, иже и въ земли Ханаанѣстѣи, прѣже сънитіа Іаковлѣ въ Егуптѣ, еже на и самое прѣлагаетъ писаніе, глашее: бытіе же сиѡвъ Іиїевъ, еже прѣбышъ въ земли Египетстѣи и въ Ханаанѣстѣи, есть ѹл: ~

Въ лѣта же Авраамлѣ бѣ Мелхиседекъ, мжжь блгочтівъ, сѣ Сидона, прѣ Египетскаго, иже и създа гра Сидонъ. И є Авраамъ ѿ Хананеискаго въсхожденіа до Исаакова рожьства лѣ ёе, а Исааковъ до Іакова лѣ 2, а Іаковлѣ до Левїлѣ лѣ ۚ. Сѫщъ же Левїю лѣть мг, съниде же Іаковъ съ въсѣмъ домомъ въ Егуптѣ. Левїнѣ же до Кааоа лѣ мѣ, а Кааоовѣ до Авраама лѣ ۚ, Авраамовѣ же до Мюсеа лѣ ۚ, Мюсеовѣ же до исхода лѣ ۚ, тако быти ѿ Авраамлѣ въ земля Ханаанскжа прѣшствіа до Егуптѣскаго съшествіа лѣ ۚ и ё, а ѿ съшествіа Егуптѣскаго до изытіа Штѣдѣ людскаго дрѹгій лѣ ۚ и ё, въсѣ же четыриста и лѣ.

Въ та же лѣта Ина прѣвѣ Аргїаны цртвова, въ нѣже иже при Гиги потопъ Елгны напи|суетса, и Асиріаны по Пицѣ прѣвѣмъ, иже въ Критѣ оумресть, иже въ та времена Зевсь прозванъ бы: ~

О Ісѣ Навїинѣ: ~ Иисоусъ Навїинъ, прѣемъ княжество и прѣшѣ Іорданъ, влчтвова люми, тако же и Мюсси, лѣ ёе. Съ разори 3 княжестви и пизлжи црїи ёе. Бываетъ оубо ѿ Адама до потопа лѣ двѣ тысячи и двѣстѣ и ۚ, ѿ потопа же до раздѣленіа земнаго лѣ триста и ۚ, а ѿ раздѣленіа до прѣселеніа Авраамлѣ лѣ шесть сѣ и ۚ, а ѿ прѣселеніа Авраамлѣ до скончанія Ісса Навїина лѣ ۚ и девятьдесѧ и ё. Въ кѹпѣ же бываетъ ѿ Адама лѣ три тысяча и сѣмь съть и бд.

По Іисосѣ же старци ѿ Іоудина и Симеонѣ племене, дрѹгъ дрѹговъ жилищъ помагажщъ на странж, началствовавшъ и люми, гласть лѣ ۚ. ~ По сем же людїе, идолѣ послѣживше, прѣдани быша Харсаонѣ, црєви || Месопотамїскомъ, иже и цртвова ими лѣ ۚ. Въ сї лѣтѣ Промиоенъ мждрѣствова въ притчѣ, прѣмждръ сыи въ наказанїи, въ неже члкы ѿ простоты прѣтври: ~

Обращшимъ же сѧ людѣ оубо къ Бѣ, възвїже Гшоппилѣ, иже сѧди людѣ, лѣ ۚ; бра же бѣ Гоениль Халевѣ: ~ Въ та же лѣта иже при Дев'калионѣ потопъ гласть быти. Сего потопа мнѣтса Егуптѣнс поминающе, глаще странж и не потопошж, помѣстнѹ бывшѹ; прѣваго бо потопа никако же вѣдать, не бо бѣ еще патрїархъ родилса; Хам бо сѣ Нашевъ ѿ бѣ Месаримъ, ѿ негоже Егуптѣне.

Пакы же съгрѣшьше, сиѡве Іиїеви прѣдани бываж Еглоимъ, црю Моавитскомъ, и работашъ имъ за їи лѣ: ~ И пакы же, обращшиса имъ, изимажть и ободрdesный Ашдѣ. Имѣше же порекло се, зане такожде

л. 26 об.

л. 27 об.

- л. 28. въсъко дѣло || творѣше птицеж, яко же и десница. Иже води люди лѣ ѿ. Въ двадесатое лѣто его и сѣмое цртвова въ Татикии Кекрофъ дворѣчты^и; сице же нарицаашесѧ, зане двѣма азыкома бессѣдоваше. Въ сѣмьдесато и сѣмое же лѣто потопъ, иже въ Фесаліи и Еоїшпіи, тѣми поминается: ~

Сыгрѣшь же пакы, людіе прѣяти бышж Иамвисшмъ, црѣмь Хананейскымъ, лѣ ѿ. При сї пррѣствова Девора жена Лафидонова ѿ племене Ефремова, и при неи обла^{ла} ломи Варакъ Авин'өемовъ ѿ племене Нефоалимова мѣ лѣ. Въ та же лѣта Ка'мо въ Оивѣ цртвова, ѵ Тиресіа Философа и вльхва въ Оивы приведе, о немже Софоклій глагѣть, яко, Шаладж видѣвъ кжилащжса, Тиресіи прѣложисѧ ѿ мжжа въ женьское ёство.

- По Девори же скончании сыгрѣшишж пакы людіе и поработили Мадинеш ѿ лѣ. Гедеш|| же имъ ѿ колѣна Манасіина, бжѣв'ными знамен'ми побѣдѣ прѣемъ вѣрж, съ противисѧ и, съ триста мжжми вѣ прѣемъ тьмъ, нача^{ла}ствова ломи лѣ мѣ, Авимелѣ сѣй его лѣта три, Фолаинъ Фла ѿ колѣна Ефремова лѣ ѿ, Іаиръ Галадитѣнинъ ѿ племене Манасіина лѣ ѿ. л. 28 об.

По сї же сыгрѣшишж людіе, и прѣдани быша Аманитомъ за ѵ лѣ. Обращъ же сѧ къ Бгъ, спсени бышж Ефоаѣ Галадитѣнинъ, ѿ мгре сжш блжнициж, ѿ племене же Манасіина. Съи шблада ломи лѣ ѿ. По сем же облада Евсевонъ ѿ Іоудина племене Виолеемлѣнинъ лѣ ѿ. Въ та лѣта Иліи гра създанъ бѣ и Асклипіе врачевскж хытромъ проходжааше: ~ Еглшмъ Вавулонгѣнинъ сжди людемъ гѣ лѣ, Адомъ Мараоонѣнинъ лѣ ѿ. При семъ Ор'феи творецъ познавашесѧ.

- л. 29. Сыгрѣшив'ше же пакы людіе, прѣдани быша || иноилеменныи за мѣ лѣ. Обращъ же сѧ ѵ къ Бгъ, възвизаетъ Са^исоа, Маноева оубо сна, а ѿ колѣна Данова, иже, побѣдивъ иноилемен'ники, облада лѣ ѿ. Въ та же лѣта Иракліе іависѧ, иже вѣ брани съврѣшивыи: Саманіи обла^{ла} ломи лѣто а', безвластію бывш^и, по Еврейскѣ прѣданий, егда и творѣше кыиждо, еже хотѣше, яко є шбычаи въ безвластіи бывати, за мѣ лѣ; миръ имѣшж съ иноилемен'ными людіе лѣ лѣ при Саманіи кнаси: ~ Иліи іерей шблада ломи лѣ ѿ. Въ та же лѣта Иліан'скаа бра бысть за гѣ лѣ и Иліи гра прѣять бѣ: ~

- Самоуиль, прѣемъ Иліево стльство и власть, дръжа люди. Гла же его вѣ-мѣ лѣто сжща, егда прѣвѣ іависа емѹ Бгъ, главъ. При ий же кувотъ въ Аминадаковѣ домѣ бѣше; и црѣмь помазанш бывшемъ, бѣше помагаж x. 29 об. Иліи іерей лѣ б. Бы|ваеть оубо ѿ скончании Исѣсовы до Самѹильвы съмрти лѣ шесть сж и гѣ, а ѿ Ноа и ѿ потопа лѣ двѣ тысжши и рѣкъ, ѿ Адама же лѣ дї ти бѣ: ~

Самѹиль оубо, състарѣв'са самъ оуже и люское назираніе съ лѣностю творащ^и емѹ, сбов' же его мѣздож вынж съврацающисѧ ѿ пра-

вснаго сжда, помаззеть црѣ, людѣ оубо иждѣщїй, а самомъ повелѣвшъ, Саула, сна Кисова, ѿ племенс Венеаминова: ~ Црѣво Саулѡвѡ: ~ Сауль бо и снъ его, ѿслата ищюща, прїодста къ Самѹилъ. Рече же Саулъ о црѣвѣ Самѹиль и ѿ ниже ищѣше. Сауль, изыше же, любимомъ своемъ прочаа оубо изрече, о црѣвѣ же не възвѣсти, о немже ни дрѹгы, ни съроники яко ѿ велицѣ вещи не подобаѣ вѣровати, за еже не зависть скорое въ чл҃цѣ. Съи Сауль, еще живѣ сжщъ Самѹилъ, црѣвова лѣ й и ѿпели оумрѣ Самѹиль лѣ Ѹв. || Пррѣстоваше же при нѣ, кѹни и сїченъ-
ствовааше Самѹиль; Авенир' же емъ, Танировъ снъ, воевѣствоваше: ~

л. 30.

Црѣво Давидѡво: ~ Саулъ же съгрѣшшъ Бѣ, помаззѣ пакы Самѹй на црѣво Дѣа, сна Іесеова, ѿ Іоудина племене. Самѹиль же оубо скончавса, въ лѣтѣ достигъ Дѣда. Црѣвова же Дѣвъ 5 лѣ при Саулѣ, по съмрѣти же его 5 лѣ. При семь оубо Авіаѳар' бѣ архиереи, Авимелеховъ снъ, ѿ съроства Ілева, ѿ дрѹгаго ѡбѣства Садокова; пррѣстованаахъ же снъ Дѣдъ, и Гѣ, и Наоань, и Асафъ, и Идиоумъ; вшевѣствоваше же емъ Ішавъ. Побаєть оубо въсѣ 5 лѣ Дѣдvi чисти въ црѣви, за еже, яко же речено бы, 5 лѣ еще сжщъ Саулъ црѣвовати емъ; ради брака Мелхона не стѡ акровистіанъ, иж шесть сѣ главъ иноплемен'ническій Саула глатъ просивша и пррѣемша ѿ Дѣда. При семь Ішавъ воевода || исчъте колѣна л. 30 об.

Ізрѣла; и бѣше числѡ, еже начьте, 5 съ тысаць и въ, а снѣльвъ Іоудинъ четыриста и бѣ; Левїж же и Венеамина не исчътошъ. Падошъ же ѿ людїи сего ради бѣ тысаць. Пѣсни же глатъ Дѣда въ Ба и пѣнїа съставльша бесчисльны съ ѿрганы мишгыми мѹсикійскими; иж и мнїго злато погребено съ Дѣдомъ ѿ Саломона, егоже въ ижжадѣ иже потѣ ѿрѣ, ѿвръзажше, възимаахъ Евреистіи, талантъ имѣніе мишго; въ скровища же цркаа никто же посеже бѣхъ бо оучищена хытростї ѿ Саломона, яко да не обрѣтаеть ѹ никто же: ~

Црѣво Саломоново: ~ Соломон же, Дѣдовъ снъ, оца наслѣдивъ, црѣвова лѣ 5. Съи црковь Бжїж въ четврѣтое лѣто црѣва своего ѿсновавъ, въ прѣвонадесатое лѣто власти своеї ѿстї. Сїченѣствоваше же при немъ Садокъ, и пррѣстованаахъ Наоань, иже зда|нїе црковное сътворити по-
двигнїжвыи его, и Ахїамъ Силушитѣнинъ и Самеа, снъ Саламешвъ, и Ад'до; вшевѣство же пррѣять Ванеи, снъ Іодеовъ. Семъ родисѧ единъ ѿ толицеѣ жень мишъства снъ Ровоа. Мишга творенїа Саломонъ писаніемъ прѣ-
дасть, иж и пѣнїа, и проклинациꙗ на бѣсы оумысли, имже оучашесѧ нѣци ѿ Жидовъ, прѣстенъ нѣкыи имаць, печать и корень, ѿ ниже показа Соломонъ, на ишзрихъ полагажще страждущомъ, и обонѣважиць бѣсь исхо-
жааше, знаменїе поставлѣющо емъ или стъкло пльно с' водож, или ипъ съскѣ, еже и съкрѣшааше, бѣже бѣсь. Въ та же лѣта Омиръ и Исидъ бѣста: ~

л. 31.

Цртв^о Ровоама, сна Соломонъ: ~ Ровоа^н, сн^ь Соломоновъ, цртвова лѣ й. При сеѣ множество лбское разѣлиса; и том^о оубо, иже ѿуды, остає л. 31 об. плѣме и Веніамино; прочаа же въсѣ || десл^о племена Іеровоама, сна Наватова, ѿ колѣна Ефремова, единого ѿ Соломоновѣ вой, себѣ прѣ поставиша. Бѣше оубо Ровоамъ цркви дворъ въ Іерлімъ; зовѣше же са сжшее по нї множество Іуда и до^н Дѣловъ ѿ крѣпчайшаго колѣна пріемъ имѧ. А Іеровоамъ бѣ Самарія столныи градъ, прѣскии же домъ въ Ферсѣ. Жрътвника же два, единъ оубо въ Веенлѣ, единъ бо ѿ телицъ тамо постави, а дрѹгыи бѣ въ Самаріи, въ Дановѣ племени; тѣ бо дрѹгжѧ ости телицж. Има же бѣ сжшій по нї людемъ Іиль, множства ради, и Ефремъ, прѣва ради колѣна. Пррѣствовахъ и еще тогда Самеа, сн^ь Саламеевъ, иже ѿ Йоудинъ въ Самаріјѣ пришедши и прорекши Еровоамъ жрътвници; иже и оубіень бѣ за прѣстѣженіе Бжїз заповѣди, срѣтеніе бывъ лѣвѣ: ~

л. 32. Црѣ Авіа: ~ Авіа, прѣѣ оца своего власть, цртвова || лѣ с: ~

Црѣ Аса. Аса по немъ, спѣ его, прѣствова лѣ ма. Съ, оуже състараѣвса, въ болесть иожижла въпаде. Пррѣствование при нї Апаниа: ~

Црѣ Іасафать: ~ Іасафать по нї, сн^ь его, цртвова лѣ ё. Пррѣствовахъ же при немъ Михеа, сн^ь Евлаовъ, и Авдіа, сн^ь Апациовъ, и Елеазарь и Аナンіа; бѣше же и лжепрѣкъ Седекіа, спѣ Ханааншвъ. Въ та же лѣта Іліа въ Іизи пррѣствование, а по нї Елесеи: ~

Црѣ Ішарамъ: ~ Ішарамъ, ша своего Іоасафата власть прѣемъ, цртвова лѣ й, мжжъ въ бговѣри множгій прѣходѣ; затъ же бывъ Ахавъ, Ізрѣтскомъ црю, его^и и ревнитель бѣ житю. Пррѣствование же и при нї тїи же пррѣци, сщеничествование же Іидае: ~

Црѣ Охозіа: ~ Охозіа же, по немъ прѣемъ, цртвова лѣто а; оубіи же его Июуа, црѣ Ізрѣтскіи, егда потрѣблѣаше рѣ Ахавовъ: ~

л. 32 об. Цртво Гоөоліно: ~ || Гоөоліа по немъ и Замвріа, прѣ Ізрѣтскаго дыци, жена же Ішарамова, а мти Охозішва, цртвова и лѣ въ Іерлімъ; си, бговѣриши наче въсѣ ивлѣшиа женъ, въсѣ Охозіева чада и Ахаава, Іильтскаго црѣ, мжчаше, миѣше бо са ѿ рѡда быти сего: ~

Црца Іозаведа: ~ Ішаведа, Ішюва сестра, жена же архіереа Іидаа, оукрадши Ішаса, Охозіова сна, възкрѣми. Сщеничествование же при нї Іидае и пррѣствование Захаріа сн^ь его: ~

Црѣ Іоаса: ~ Ішаса Охозіова сна, осмолѣтна сжща, Іидае помазавъ архіереи, прѣ показа, Гоөоліж оубивъ. Бгочистив же за прѣва бывъ, въса разори идолы, кромѣ сжшій на высотѣ идолъ. При семъ архіереи скончасла Іидае, живъ лѣ рѣ. Оусъмѣрити же подобаетъ, та^{ко} съи тжчаа селико ивлѣется, поживъ врѣмѧ по Могсей. Послѣжити же идолъ послѣди Ішасъ,

и За́харіј, Іудаева сна пррка, възбранѣжща емѹ о прѣстїпленїи, съськъ, л. 33.
оуби; пртвова же лѣ м̄: ~

Цръ Амесія: ~ Амесія, по немь прѣб, снъ его, пртвова лѣ кѣ. При
сеговѣ пртвѣ Севила тависа Кимеа: ~

Цръ Озія: ~ Озія и Азарія, снъ Амісіевъ, пртвова лѣ нѣ, мжжъ
блгочистивъ; послѣди, на стаа въстати поксивса, проказиса; и сждѣше
въ него мѣсто снъ его. Бѣше же архіереи при немь Азарія; пррчествов-
вахъ же Амшь и Исаїа снъ его, и Ішсіе Векришви, и Ішанша Амаеіевъ,
снъ ѿ Гоферы. Въ та лѣта Ликоргъ Лакодемоній слшво творѣше: ~

Цръ Ішаѳамъ: ~ Ішаѳамъ, снъ Озіевъ, пртвова по скончанїи оца
своего лѣ сї. При сем же пррчествоваста Исаїа и Михеа; архіереиствоваста
же Оурія. Въ пррвое же лѣто пртва его Ифї шлімбіады състави. Въ
тж же пррвжа олібіадж Ромъ и Ромиль родистаса, таже въ сѣмжа олим-
біадж Римъ начаста здати. Власти же дръжава, ѿ Ромила и ипать нача-
ши, прѣста до самовластїа Иоуліа кесара, доспѣвшіи до двѣстѣ и мѣ лѣ: ~

Цръ Ахазъ: ~ Ё Іоуды дванадесатыи пртвова Ахазъ лѣ сї; ѿ
създанїа же мирѹ бѣ лѣто четыри тысѧчи и сѣмсотысѧ и осмо. Ахазъ,
бесѣдовавъ съ Өегләеасарб въ Дамасцѣ, жрѣтъвникъ вѣкыи идол'скыи
видѣ и, сего вѣзѣ мѣрж, посла въ Йерлімъ къ Оуріи архіереоу, повелѣвъ
таково же съзвити; въ немже жрѣше бгомъ Сирскыимъ, възвращса,
црковъ же Бжж затвори: ~

Цръ Езекія: ~ Езекія снъ его, по Ахазѣ прѣемъ, пртвова лѣ кѣ,
мжж блгочистивъ. Еще же при сї Iсаїа и Ішсіа и Михеи пррчествовалахъ.
И при семь Салманасаръ, цръ Асирійскии, прѣсели сжщїй въ Самаріи въ
Мидіј|| и Вавилонъ, пртвѣшъ въ ий въ то врѣма Ішсію прркѹ. Лѣто же л. 34.
бѣ Езекіова пртва шесто. Сыи Езекія зъміа, его же повѣси Мшуси, сънатъ,
зане жрѣхжемѹ людіе; иж и книгж Соломоновж, цѣлебное въсѣко множ-
ство имашж налѣпленж, ѡтръже. Въ та врѣмена Өаліи Милисѣнинъ въ Тен-
нодѣ оумрѣть и Сивила Чръмана тависа: ~

Цръ Манасія: ~ Манасіи, снъ Езекеа црѣ, пртвова лѣ нѣ, мжжъ
скврнень и ничим' же хѹжыше Наханеанъ, идоломъ слѹжж; глат же, тажо
послѣднее лѣто блгочистивъ прѣиде. При сї Iсаїа прркъ прѣиде ѿ житїа,
Въ та врѣмена Ромиль, въ воуловтири на оуды разсѣченъ бывъ, скончаса,
прѣстновавъ лї, сжщи олімбіадѣ шестынадесатои: ~

Цръ Амосъ: ~ Амшь, снъ Манасіевъ, по ѿїи прѣб, пртвова въ лѣтѣ.
Въ лѣта же та Міда, Фригійскии цръ, оумрѣть, || егоже въ та врѣмена осли
оуши имашж глат: ~

Цръ Іосія: ~ Іосіи осмолѣтень прѣемлѣ очлаа власть и пртвова
лѣ ла. Въ осмонадесатое лѣто пртва его ѿбрѣть сїенникъ Хелкїа книгж

въ стилищи, ѿцъ же бѣ Хел'кіа Іереміꙗ прѣкѹ, принесе ж прѣви; онъ же, блгогшвѣинъ сыи тогда, въсе злш скончавааше, ѿ лѣ Іса Навїна таково не бывшее; и еже въ злочестіи житіе скончавшій кости събравъ въ олтари съже же идол'стѣмъ, и въсѣ пизложивъ, блгочестіа людемъ подааше образъ; глагол' же, тако Хел'кіа, прочть книгж инж, абие оуби себе. Прѣчествоахъ же при сї: Іереміа, Хел'кіовъ сібъ, и Софоніа, Илива, жена Селимова, ризохранитель іереева; бѣ же и лѣжепрѣкъ Аナンіа. Въ та лѣта Сивила въ Самѣ слышше, и Византіи създанъ бы Мегареаны: ~

л. 35. Цръ Ішахазъ: ~ || Ішахазъ, сібъ Осіевъ, по юдїи прѣемъ, прѣтвова мїа Г. Нехав же, цръ Египетскыи, воевавъ на Іерлімъ и оухвативъ Ішахаза, въ Египѣ плѣнена Шведе, и поставилъ въ място его цръ въ Іерлімъ Іоакіма; бра же бы Ішакімъ Ішахазъ: ~

Цръ Іоакімъ: ~ Сыи, црѣво прѣемъ, прѣтвова лѣ аї. При семь Навходопосоръ, изшѣ ѿ Вавилона, въсѧ Египетскја поать земля и близъ Египтѣи сѫщка не малы страны Штръгъ, прѣять сирѣ ѿ потока Египетскаго до рѣки Ефраты, и Іоудеж въсѧ възять; и поработи Ішакімъ Навходоносоръ за три лѣта. При семь прѣчествоша Іереміа, и Воузи, и Оуріа, Самеовъ сібъ, егоже и бѣжавъша въ Египетъ Ішакімъ еմъ оуби. Сего Ішакіма, свазавъ желѣзными азами, Навходоносоръ въ Вавилонѣ. Съ ним же отідошъ плѣнени Данииль и Аナンіа, Мисай же || и Азаріа. Въ та лѣта Епидамно създа Драчъ: ~

л. 35 об. Цръ Ішакімъ: ~ Ішакімъ Іехоніа, юдїи прѣемъ, прѣтвова мїа Г. Рѣважъ же Іерлімъ Навходоносоръ въ осмое лѣто црѣва своего, изшѣ Ішакімъ из грѣ съ Естож мѣрїк си и съ въсѣми своими, припадающ къ Навходоносору; он же и грѣ разори, а тѣ пленники Швѣ съ инѣми мнозѣми; съ ними же Шведенъ бы и прѣкъ Іезекіиль. Постави же въ място его на оставшими кнаса Ман'даніа, стрїа его, прѣложивъ имѧ его Седекіа, клатвы ѿ него, еже не Штѣпiti ѿ него, прѣемъ.

Събирается оубо ѿ прѣваго лѣта Ахазова и прѣваго шлимбїады до прѣселенія лѣ рѣ, а ѿ Саоула, прѣваго црѣ Жидовскаго, лѣ феї, а ѿ скончанія Іса Навїна, лѣ аї и рѣ, а ѿ Ноа и потопа лѣ вѣ и хѣ, а ѿ Адама лѣ дѣ и ѿ бѣ.

л. 36. Хранимъ же на || лѣтномъ послѣдованію, сѫщааго ради ѿ Дѣда княжества, недобино є, мнѧ, еже въ Самаріи обладавшій лѣта, въ забыть положити: ~

Скончавшся прѣви Солимовъ, Ровоѣ сібъ его въсходить въ Сикимъ, тамо бо людє сънидошъса, тако поставить себѣ прѣ того. Хштѣщъ же емъ помазатися, пристѣпишъ народи, мѣщеса облегчиши ѿ ѿ мнозгыи даніи, еже ѿцъ его Соломонъ берѣше ѿ людіи. Онъ же, три днї на разсмотреніе

и ѿвѣщаніе прѣемъ полез'номъ, и оубо ѿ старець оучимъ бѣ ѿблег'чили людѣ, а ѿ съврѣстникъ свой^{**} приложити; он' же, сї паче послушавъ въ третій днъ съврѣстникъ свой, съѣ къ народу ѿвѣща. Они же ѿдиошъ, ѿврѣгшесѧ власти его; и оубо десѧ племень, поставиши на собою Іеровоама, Навагова сна ке Саринъ иѣкыя жены плѣ, ѿ племене сѣща || Еф- л. 36 об
ремова. Осташъ же Ровоамъ Юудино и Веніаминово колѣпо. Столи же раздѣлившесѧ людѣ, разно коаже страна и имѧ и цѣтво имѣше, тао же выше рѣхъ: ~

Цѣтво Іеровоама, сна Наватова: ~ Іеровоа оубо, и ѿ Навата, цѣтвова въ Самаріи лѣ Ѵв. При сем же пророчествова Ахіа Силнить. При том' же Сасакимъ Египтѣнинъ, воевавъ на Іерлімъ, въса възять црков- на скровища и црева Еровоамлѣ: ~

Црѣ Навать: ~ Навать, по Іеровоамѣ оци своеемъ прѣемъ, цѣтвова двѣ лѣтѣ: ~

Црѣ Васа: ~ Васа, снѣ Ахіомовъ, Навата оубивъ, цѣтвова въ Самаріи лѣ Ѵд. Пррчествова же при сї снѣ Ананіевъ: ~

Цѣтво Ила: ~ Ила, по ѿдї Васѣ прѣемъ, цѣтвова въ лѣтѣ: ~

О цѣтвовавшімъ въ Самаріи: ~ Зам'вріи, иже армат'ское княжество ѿ Ілы прѣемни, оуби его, и, вѣ до || его погубль, цѣтвова мѣцъ 5: ~ л. 37.

Цѣтво Гам'вріе: ~ Гам'вріе воевода на Замвріа цѣтвожща въста; да тао же мнѣшесѧ мнѡгы крѣпѣтї побѣдити, огнѣ своя си въжегъ Зам'- вріи, съ сими погыбе. Крамолащъ же са Іэрлю о црї, и овѣмъ оубо сего волащимъ, а симъ Ѳамнїа, сна Наанова; и прѣмѡгшимъ Гам'вриевѣмъ, цѣтвова лѣ Ѵі: ~

Црѣ Ахавъ: ~ Ахавъ, по оци своє прѣемъ, цѣтвова лѣ Ѵв. Сего Иезавела, жена его, дѣщи же бѣ си Изваала, црѣ Сидон'скаго, ѿ Бжіж вѣры прѣльсти ѿстѣти. При Ахавѣ бѣ прркъ Михеи, обивыи главж свој теламонемъ и поноживыи емъ о Адерѣ. Въ то же врѣма ключисѧ съданъ быти Іерихону; обнови же его Ахаръ ѿ Виоплѣ, въ началѣ основанїа Авирона прѣворонаго си положивъ сна, по пррчеству Гнї, Сегура же юнѣшаго на скончаніе града. При || семь пррчествоваста Ілїа и Авдїа; крьем же вынѣк Авдїе бѣ и прочеѧ крьыл прркы, Иезавелина божса на- вѣта. Помаза же Ілїа Елисеа на конецъ въ пророка. При пї же пррчество- ваше еще и Михеи: ~ л. 37 об.

Црѣ Охозїа: ~ Охозїа, по Ахавѣ прѣемъ, снѣ его, цѣтвова въ лѣтѣ; и при сї пррчествоваста Ілїа и Елисеи: ~

Црѣ Іорамъ: ~ Іорамъ, брѣ его, прѣемъ власть, цѣтвова лѣ Ѵі. При семъ Ілїа възнесѧ ѿ земля; при том же загладнѣвше иже на странѣ тои,

заклав'ше свое чада, сънѣшж плѣти ѹ; и гнои голжби, въ соли ѿмачажще,
іадѣхж: ~

Цръ Йоусь: ~ Йоусь, снѣ Сафата Намесїскаго, Елисеомъ помазанъ
бывъ на цртво въ Самарїи, вѣ Ахаавовъ порази дѣ; самого бо цръ Ішрама
състрѣльевъ оуби, зане обрѣте его цѣлѣщасѧ ѿ рань; мѣре же его Иезавелъ
съ высоты съвръже и, бѣ ѿ Ахавовѣ сбовь оухвативъ, поиложи на исх-
дицїй главы ѹ; также, събравъ въса Ваалины прѣкы и ереж и лѣ, мншго-
члчнжа жрѣтвж твшраса оустроити, въса въ едино закла, а жрѣтвище
раскоша и оустрои е избавленїе. Цртвова же лѣть ѿ. Пррѣчествоваше же
и еще Елисеи: ~

Цръ Ішахазъ: ~ Ішахазъ, по оци Йоусь прѣемъ, цртвова лѣть ѿ.
Еще же и при семь Елисеи пррѣчствоваше и скончасѧ при немъ: ~

Цръ Ішась: ~ Ішась, снѣ Ішахазовъ, цртвова лѣ ѿ: ~

Цръ Іеровоамъ: ~ Іеровоамъ, снѣ Ішасовъ, по ѿци прѣѣ, цртвова
лѣ ма. Пррѣчствовашъ же при немъ Йона и Амосъ: ~

Цръ Захарїж: ~ Захарїа, оца своего Іеровоама наслѣдивъ, цртвова
лѣ ѿ: ~

Цръ Селоумъ. Селоумъ, Захарїа оубивъ, цртвова мѣнь ѿ: ~

Цръ Манаимъ. Манаимъ, Гадїевъ снѣ, Селоума изринжвъ, цртвова
лѣ ѿ. Съи, не прѣемшиъ его сжїтимъ въ ѡисѣ, прѣемъ, поби и имѣщжа
въ || чрѣвѣ жены расцѣпи: ~

Цръ Фал'кія: ~ Фал'кія, Манаимовъ снѣ, по оци прѣемъ, цртвова
лѣ ѿ: ~

Цръ Факеи: ~ Факеи, Еромеліевъ снѣ, Фал'кіж оубивъ, цртвова
лѣ ѿ. При сїи Феглїасарь, Асирїйскии цръ, на Йоудеж воевавъ, мншжа-
ша ѿ земля ѹ прѣѣ: ~

Цръ Осіа: ~ Осіа по Факеи, Иловъ снѣ, цртвова лѣ ѿ. При семь Сал-
манасарь, цръ Асирїйскии, пришѣ на Самарїж, самого ѿведе, плѣнивъ, и
вѣ съ нимъ Иэрль, и въсели ѹ въ Алаи и Аворѣ, Мїскою градѹ, и на рѣцѣ
Гозани. Идеже Бжїа ѿстжленїа мѣсть прїжшж, озлоблѣеми.

Асирїйскии же цръ, Вавулнѣны въ Самарїж пославъ, мжжж,
скврън'нѣ и безакон'нѣ пожив'шж, прѣбывати тамо повелѣ; сїж, лѣвы Бѣ
пославъ, ногѹби. Испытавъ же варваръ и оувѣдѣвъ, гако праведно є на
земли онои жрѣтвж, аже по законѹ, Бѣ творити, единого ѿ иерей пославъ,
оузаконен'наа тамо повелѣ творити. Онъ же, прѣбывај въ Веѳилѣ, законѹ
їи наказа и Бѣ чисти научи. И тако ѿтоли починж земля она ѿ лѣвовъ.
Сї и еще ради мѣста Самариты наричатъ; тѣ и сверѣпошибычни сжть.
Законнаго же ради оученїа малъ имать блгочїтїа образъ; ибо ващшее ѿ
десатословїа прѣати не вѣзмогошж.

Зде же Изрль'скаго цртва лѣта прикон'чашесѧ за лѣг лѣть и мѣсѧ 3, начын'ше оубо ѿ Иеровоама Наватова, прѣставша же до ѿсїж, Илшва сна, и до Салманасарова прѣгона Изрлю ѿ Самаріж въ Мидїж. Достиже же и сжщїй ѿ Дѣда цртво, начало имащее ѿ Сауолова самовластія, и скончавшееся до тримѣсачнаго Ішакіма. Сего бо Навходоносоръ, Іоудеж разоривъ, прѣсели въ Вавулонъ: ~

О Перскій црихъ: ~ Достоить оубо проче оп'ещи ѿблївшиихъ || въ седьмьдесатѣ лѣтѣ плѣненїа до послѣднѣго Ішакіма. Събираєса ѿ л. 89 об. Адама до него лѣд и осѣжть и бѣ; тѣм же оубо прочаа лѣта ѿ прѣваго Седекіа побаѣ чисти: ~

О Навходоносорѣ: ~ Разоривъ Навходоносоръ Іерлімъ и Іоакіма съ прочими ѿведь, Манеаніж же брата его на прочими црѣ поставл', егоже и Седекіж нарече, на своеи земли съ безмлѣвіемъ прѣбывати повелѣ, прїемла ѿ Седекіа оуставленныя дани. За девать оубо лѣть пѹщающъ емѹ дань, починж Изрль. По сї же Седекіи ѿвръгшасѧ и въсѣкій неразуміемъ ѿ Ба' и ѿ црѣ ѿстѣпльшѹ, оустрѣмлѣть пакы на Іерлімъ Навходоносора. Он' же, второе гра рѣвавъ, пакы прѣять и црковь пожеже, Седекіевы же прѣ нимъ изби дѣти, а самаго, ослѣпивъ и желѣзы оковавъ, въкѹпъ съ въсѣми ломи ѿвede въ Вавулонъ, || Гбліж на прочими кнаса поставль, сна Ахикамова. Сего же силни ѿ тѹ сжщїй оставилъ и, оубив'ше, ѿтидошъ, оубоавшасѧ Халдеанъ, възвигшесѧ въ Егупеть, идеже не по мнозѣ погибошъ, ревнителіе Египѣскомѹ бывше злобѣсю.

л. 40.

Седекіа же ѿведенъ бы, въсѣ цртвовавъ лѣ аї. Бѣ же архїереи при немъ Ареи. И пррчествоваахъ въ Іоудеи оубо Іереміа, въ Вавулони же Даніиль. Въ второе же плѣненїа и Седекіева цртво лѣто, сказа и разсѣди Даній Навходоншорѹ сънъ. Езекіил' же въ патое ѹ лѣто пррчствовааше. Та же пррчствова Наоу и Малахіа. Седекію же скончавшасѧ въ Вавулонѣ, въ проче седьмьдесатїй лѣ врѣма по единънадесатїй лѣтѣ цртва Седекіева начашъ обладати повинѹющеисѧ.

Сыи Навходоносоръ триць разори Іерлімъ: прѣвѣ оубо, егда въ третee лѣто Елїакімово възыде и възѧ самого Иехоніж и матере его и л. 40 об. съ инѣми многими пррка Іезекіилѣ, лѣто женжщѹ емѹ въ цртвѣ прѣво; втврое же, егда въ третїи мѣсѧ Иехоніж Ішакіма възыде и пожѣ съ иними Даніила и Ананіа и Азаріж и Мисаила, лѣто женжщѹ емѹ въ цртвѣ осмое; а третee, егда въ единънадесатое лѣто Седекіево възыде и црковь оубо зажеже, а Седекіж ослѣпи, сновы же его съ прочими искла, проче же множество ѿвede въ робыство, лѣто имии сѧ въ цртвѣ єї.

Навходоносоръ же къ деватьнадесатимъ лѣтомъ, аже прѣжне дръжа,

прѣтвова ѿ лѣ. Прѣчтвоваахъ же при немъ прѣжереченій Даніиль, Іезекіиль: ~

Цръ Маршдѣ: ~ Мародѣ, по немъ прѣемь, снѣ его, прѣтвова лѣ вѣ: ~

Цръ Вал'тасарь: ~ Вал'тасарь, братъ его, а снѣ Навходоносш-

ровъ, прѣтвова лѣ дѣ. Еще || при семь Даніиль прѣчтвоваше и разѣши емъ видѣніе, еже видѣ спа, и еже видѣ пож въ силеній потирѣ. Сего по сън'-
номъ сказаніи въ граджшжа ишщ Даріе оубивъ, Асюировъ снѣ, прѣжть власть его: ~

Цръ Даріе: ~ Даріе, Асоуировъ снѣ, иже нареченъ бысть Астягъ,
прѣтвова лѣ зі. При семь Даніиль въ ровъ въвръженъ бы лъвшъ и, ничъсо
шъ нї пострѣвъ, съ чѣю изведенъ бысть црѣмъ; и сѣморичное томъ таинство
шкрыса; и иже аще извѣстно сѣморѣнное испытати хощеть слово и исчѣсти
лѣта, начнъ ш исхода по прѣцѣ на съзаніе Іерлімъ, сирѣчъ ш Нееміа
сна Ахеліева, чръпца Артажершова, иже оумлився и послушанъ бывъ,
възыде създати Іерлімъ, обращѣ бѣ сколчаваемы сѣморице, сирѣ четыри-
ста и девять десѧть лѣ, егда обетша прѣгрѣшеніе, и скончася грѣ и
съвръшился видѣніе, || и прѣчтвовать и помазуетса стаа стый, сирѣчъ въ
Хѣо пришествіе, и прочее съдѣяніе: ~

Црѣво Куро^{шо}: ~ Курь Перскіи раздрѣшивъ Мидскжжа и Асирий-
скжжа влѣ и прѣемъ же Асіж въса, прѣтвова лѣ ла. Въ сѣ прѣвое лѣто,
седьмь десѧти лѣ врѣма прѣселеню скончаса. Въ наставшее же лѣто,
прашаешь малгжшжа ш Жидовъ възыти и населити Іерлімъ и црковъ
създати повелѣ; на възыгіе же начаѣствование Ис' Ишседековъ, великий
іере^з, и Зоровавель Салаѳилевъ; и прѣчтвоваста Аг'геа и Захаріа, снѣ
Аддѣ. Положивъ же иже о Ісоусѣ црковъное основаніе, за ш лѣтѣ въз-
бранѣеми бѣхъ скончати дѣло, дон'деже Даріе, снѣ Истасповъ, въ второе
лѣто црѣва своего, възбранѣжш шгнавъ, съвръшено быти повелѣ црков-
номъ зданію; и съвръшился въ дрѹгый четыри лѣтѣ, || яко скончанѣ быти
еи за въсѣ ш лѣ. Известъвно же є прѣлежжш сказаніе: ~

Цръ Кам'вись: ~ Кам'вись Артажерзъ, тъ иже є, иже въ Езрѣ на-
рицаемы Аргасасоа, по Кирѣ шїи свої прѣемъ, прѣтвова лѣ и: ~

Цръ Сфендатъ: ~ Сфеідатъ и Кивердїе, брата и влѣхва, Мидѣ-
нина родѣ, въставша, прѣтвоваста лѣ и: ~

Цръ Даріе: ~ Даріе, Куро виѣкъ, а Истасповъ же снѣ, на влѣхвы
въставъ и прѣемъ, прѣтвова до скончанія Іерлімлѣ лѣ 5, а по скон-
чали лѣ, яко прѣтвовати емъ юс лѣ. Въ та лѣта Пифагоръ Философъ скон-
часа, а Ипократіе врачъ гависа: ~

Цръ Зершъ: ~ Зершъ, Даріевъ снѣ, прѣтвова лѣть 5: ~

Цръ Ар'таванъ: ~ Артаванъ прѣтвова мѣнь 5: ~

Цръ Артажер'жъ: ~ Артажер'жъ дългоржкии, Жержовь снъ, и^и и тъ въ Ездръ Ар'тасасеа нарицаёсѧ, прѣвова лѣ ма. При семъ ^{иже о Есопе} || и Мардохеи и Аманъ съдѣашжса; въ неже врѣмѧ Издра пррѣчествоваше; повелѣвш же Артажержъ, Ездра іереи оставшій ѿ Жидовъ, възведенъ въ Йерлімъ, законъ наказовааше. Немастеи же, пръвочрѣпчѧ Артажер'жовъ, мжжъ ѿ рода архїереиска, оумоливъ цръ и послушанъ бывъ, възыде въ Йоудеа и въ Йерлімъ, и огради его съностать ради, оржжемъ сийжжїй оп'ставль, и люди съ Ездрою Моусеискомъ наказа закоинъ, въссе ѿ ии Шринжъ Елинское навычнє; и създанъ бы пространъ и твръ гра. Тѣм же начинажтса чисти б' сѣморице, еже въ Даніилъ, въ двадесатое лѣто Артажер'жово. Отждѣ глѣть сѣморицамъ чистисѧ сѣмьдесатѣ, еже въ Даніиловъ видѣнїи, даже до Гнѣ пришествїа и прочихъ доспѣв'ше. Ивестгъвно же є, ^иако б' сѣморица творать лѣ четыриста и девять десатъ. Въ та лѣта || Сократіе бысть: ~

л. 42 об.

Цръ Жержъ: ~ Жержъ, Артажержовъ снъ, власть прѣб, прѣвова в' мѣа: ~

Цръ Содіанъ: ~ Содіанъ прѣвова мѣа зъ: ~

Цръ Даріе: ~ Даріе Жержовъ, нареченый Копиль, оубивъ Содіона, прѣвова Персы лѣ єи: ~

Цръ Артажер'жъ: ~ Артажер'жъ, снъ Даріевъ и Парисатидинъ, по шїи прѣб. Црѣвова лѣ мѣ, въ та лѣта Плато философъ и Аристотелє ^{иавистаса}: ~

Цръ Охозъ: ~ Артажер'жъ, наречейныи Охозъ, прѣвова лѣ квъ: ~

Цръ Нар'сіе: ~ Нарсіе, по немъ прѣб, прѣвова лѣ зъ: ~

Алѣадръ же Македон'скому на Персы нападшъ, Даріа иже ѿ Иса'сѣ оубышж въ Вакѣрѣ, и разорисѧ Перское прѣвто, за въсѣ протагисѧ лѣ тъ, ^{иже о плѣненїи Жидовскѣ} б', а прочой двѣстѣ и лѣ; и прѣпадаетъ на Македонъны прѣво: ~ Алѣандръ посла къ Идосъ архїерею дати емъ помошь на Даріа; ономъ же ѡрекшса, Тиръ и Газж градовы разори съ трѹдомъ. || Идеже и Сатира видѣвъ въ сънѣ въ разоренїи Тировѣ, рекшъ емъ раз'сѫдителю сан'номъ: ты еси Сатиръ Алѣандръ; также възыде въ Йерлімъ и, прѣемъ его и ѿ архїерея въземъ пособіе и ^иако Ба' почѣ и поклонивса емъ, оти^{къ} на Персы: ~

л. 43 об.

Црѣво Алѣандра Македон'скѧ: ~ Алѣандръ Македонскыи, Перскѧ разоривъ власть, прѣбѣ въ ии самъ. Съ въ сѣмое лѣто прѣвта своего прѣб Пер'сы; еще къ симъ зъ лѣ дрѹгий прѣвова и зъ мѣа по Даріи въ Персѣ: ~

Филиппъ бра^в его: ~ Семъ же скончавшса, прѣбѣтъ влѣ Македон'скѧ Филиппъ, бра^в его: ~

Антигонъ: ~ Антигонъ же аже въ Асіи прѣбъ: ~

Птоломеи: ~ Птоломеи же Лагоё[†] и Арсионинь Мелеагршвы дъицере сій пріѣ влâ Египет'сказа: ~

Селев'къ: ~ Сирскжа же пріѣльть Селевкъ Никаторъ: ~

О Египетскї пріий: ~ Птоломеи оубо Лагоевъ цртвова въ Египтѣ
л. 44. лѣ м. Въ та лѣта Епикоръ Философ[†] || гависа. Сыи създа Филаделфіж и Акіж: ~

Птоломеи Филаделфъ цртвова лѣ йи. Сыи, Евреж поработивъ, въ Елин'скыи прѣложити азыкъ прицажди ѹ Еврейскаго бжѣтъвнаа писанія; и сътворишж тлъкованіе мжжие б-, въ прѣмждости въ Евреї прѣхвал'ни сѫще; бжѣтъвном[†] же писанію прочтеноу быв'ш[†], оудивиса оубо цръ и въси иже въ сан[†]; сжщ[†] же туу Едином[†] философ[†] и Димитріу Фалиреоу и чюдашся силь слышесн[†], въпроси цръ, тако: таковъ сжщ[†] бжѣтъвный слышесемъ, како никто же ѹ писецъ или ѹ творецъ въспомѣнж ихъ? и ѹвѣща Димитріе: зане никто же когда смиа симъ прикоснжтиса, ибо и Феопемт[†] въсхотѣв'ш[†] написати о нї безуміемъ, ключиса оудръжан[†] быти и въ сънѣ видѣти, тако сїе ем[†] ключиса, зане искуси бжѣтвпаа; и Феодек[†],
л. 44 об. козлогласіомъ творц[†], въ единой строц[†] въ||спомѣнжвш[†] сїеншій сихъ 'слышесь, ослып'ш[†]; юбъма же раскаав'шемаса, и зравши быти: ~

Цръ Евер'геть: ~ Птоломеи Евер'геть, Филаделф[†] и Евридик[†] Арсионж сій, цртвова лѣ кс. Въ та же лѣта И[†] Сирах[†], написавши Прѣмждро, въ Евреї бѣше: ~

Цртво Птоломеи Филопатора: ~ Птоломеи Филопаторъ, Филадел-
фовъ сій, цртвова лѣ зі. При семь людіе Жидовстїи, плѣнници въ Египѣ
Шведении бѣше, сицево нѣчто пострѣшж, повелъ бо свой слѹгамъ пѣ съ
елифантъ напоити вина ливаншта, тако да тѣми въса Жидовы погубить;
помашш[†] же са он[†], елифанти, въ своя воя же и нарѡды въскочив'ш[†],
множъ нар҃о тростїж поклашж; и тако сїсени бывше, съ блгодержнемъ
ѡпѹщеніи бышж въ свшаси: ~

Цръ Епифаніе: ~ Птоломеи Епифаніе, Филопатор[†] сій, цртвова
лѣ ле. При семь || Антиш твлъса, Макавеж нехотѣшж, сквръно гости мжча-
ше. При Птоломеи семь іерействовахж въ Йоудей Ир'канъ и Аристов[†]ль;
и Ир'кан[†] оубо пособ'ствовахж народы, Аристов[†]лоу же іерене. Бѣ же
нѣкто Ашна именемъ, блговѣръ и праведень ѹ іерен, иже и бездъждє
разрѣши, помлив'са; сего принждишж помлитиса о побѣдѣ; он' же помліса,
глѧ: Бжѣ и влко, ни народъ на іереж твој, ни іереомъ на люди свої по-
млши; и абѣ прѣсташж. Потѣ же Бжіи сж, постиг'ши ѹ, наведе на на
Пом'біа Магна, Рим'скаго вшеводж, иже и гра ѹ-разори и, въшѣ въ стаа
стый, блгочестїа радиничесом[†] же ѹ стый съсжди прикоснж'са, наче же
и многоцѣнномъ сжщемъ, иж и очистити цркви и жрѣтвы творити по-

велѣ; посла же Аристовъль дарь Пом'ю лѡзж златж за двѣстѣ таланти, прѣмь и архиерейство и влѣ Жидовскж: ~

Птоломеи, Филомиторовъ бра, вторыи Евергеть, цртвова лѣ ю: ~ л. 45 об.

Птоломеи Фоуконъ цртвова лѣ зи и мѣс: ~

Птоломеи, нарѣнныи Алѣз, цртвова лѣ г: ~

Алѣзандръ лѣта г: ~

Птоломеи, вторыи Спситель, спѣ втораго Евер'гета и Клеопатры, цртвова лѣ й: ~

Птоломеи, нарѣнныи новыи Дионисіе, цртвова лѣ й: ~

Клеопатра, ишваго Діонисіа дѣщи, скончавшася оцѣ еж, прѣл; и цртвова съ неж Птоломеи, бра еж. Семд же навѣтовавшася на на, оуби его, сама оудръжа влѣ и цртвова лѣ ю. Въ числѣ же лѣтномъ дѣтъчія лѣта самодръжства Клеопатрина побаѣ чисти: ~ Юуліе бо кесарь, въ четврѣтое лѣто цртва Клеопатрина, Римлѣны поставлены бывъ ипа и на вѣстокъ съ мншго ж съшѣ силож и мншгы ѿ тамо сѫщїй побѣдивъ и по собож сътвшивъ, свша по мѣсту постави назирателѧ. Антипатра же Аскалотѣнина, Палестини постави властелина; снѣ же бѣ Атишат'ръ Ирѡда нѣкоего, л. 46. въ слѹгѣ въчиненаго и въ тамо сѫщїй Аполлоновѣ іерей раба; отрока же сѫща нѣкогда Антипатра, разбоиници въсхытивше Идумеане дръжахъ, имѣніе на нѣ чажще възати; оцѣ же его посѣльпѣж пищетж достигш, прѣбѣ оу въсхыщшій его работаж и въ тѣ обычай кръмій. Оуморенъ же бывшъ Антипатръ штршв'ми, завѣти ради многыя славы, Валихѣ нѣкой Жидовинѣ, прѣжш снове его влѣ є, Иродъ и Фаласіе; и Фаласіе оубо Идумеа Йерлімскж прѣять земла, Юудеж же и Галилеа Ирѣ. Оувѣдѣвъ же, тао Ир'канъ, цртвовавши прѣже того, Дѣдвъ ѿвръзъ гробъ, три тысѧща възати таланти, ѿвръзе и тѣ, и оубо таланты не обрѣте, оутвар же златж и имѣніе мншго възати; покѹшш же са емѣ по вънат'ръ вънити, иде же тѣлеса Дѣдво и Солшмоне || положени сѣ, огнь съшѣ, два ѿ слѹгъ его попали. Шѣ же и въ Египетъ, Юуліе Клеопатринъ прѣять влѣ, въставшій на нь разоривъ съвѣты и, та же на вѣстокъ въсѣ оуправль, възыде въ Римъ: ~

Цртво Гаїа Кесара: ~ О цртвовавшій въ Римѣ: ~ Гаїе Юуліе Кесарь цртвова мѣа зи и четыри лѣта. Кесар же наречесѧ, еже глѣтьса изрѣзаніе, тао оумерши мѣри его въ деватыи мѣсъ, сїж прорѣзаше, изашж его. Сыи же и диктатоу наречень бысть, еже є самовластѣ; диктаторъ же є власть неповиннаа. Прозва же са нареченныи кин'диле мѣсъ Юуліе Кесара ради, тао въ тѣ мѣси самовластіе прѣешш емѣ. Тыи же Юуліе великими труды Германы и Галы и Вретаны прѣѣ, по власть Римскж ф'градовъ пльнѣ лїоми сътвори. Семд родисѧ конь, въмѣсто кшпыта пазнок'ти имѣж,

л. 47. и никого же иного въсадника прѣемла, || тъчж того, тако же вологлавный конь Алѣзандра. Семъ хотащъ нѣкогда из водър'скій излѣсти враѣ и идѣ-щъ емъ на съвѣтилище, икона его, прѣ враты стожїа, сама спаде, и абѣ писаніе емъ нѣкто въдѣ, имаще вѣ съвѣщаваемыи на нь ковь; и мнѣвъ ино нѣчто быти, а не прочѣ, нж въдавъ иншомъ хранитѣ е, закланъ бѣ Врѣтѣ и Касиѣмъ на съвѣтилищи: ~

Црѣво Шкѣтавїа Августа: ~ Октавіе Августъ кесарь прѣвова лѣ
 нс, ѿ негоже Августъ прозвашка Грѣчестїи прѣ и мѣ августъ, еже
 є севасть, сек'стиль прѣже зовомыи. Въ иѡщъ же, въ на же родисѧ, видѣ
 ѿцъ его въ сънѣ из нѣд'ръ жены своєј сїнце исходаще. Антоніе же, вое-
 вѣда и ипать Римскыи, оубивъ Касиа и Врѣта, оубившиихъ Іоуліа Кесара,
 прїиде въ Сирѣж, похштѣж обять бывъ Клеопатры; тѣмъ и възвратитисѧ
 л. 47 об. въ Рїи не въскоѣ, || тако слюво въздати хота. Августъ же, Италискжа събравъ
 силж, съходитъ на Андонїа; ѿн же бѣжа съ Клеопатроj въ Египетъ. И
 оубо Антоніе самъ себе прободе, а Клеопатра, стыдащисѧ сїщаго въ Римѣ
 позора, да не оухващенъ бѣдѣ, аспидѣ свѣрю себе въдавши, скончаса. Сїнце же и Луна, чадъ еж, атѣ бѣши, приведенъ бысть на позорище Рї-
 ское. При Августѣ начатокъ четврѣтое прїять црѣво, еже Даніиль въ ви-
 дѣнїи четырѣ свѣръ четврѣтыи свѣръ страшенъ наричеть. Тогда прѣвѣ
 въ четврѣтомъ црѣвѣ самовластвова Августъ, егда и иже прѣвїй стихїа съдѣ-
 тель четыремъ, четврочонечныи миръ въсїи съвазавъ, Ісъ Хсъ Спѣ Бжїи,
 еже ѿ жены приодѣлъ рожѣство на ради въспрѣть, емъже ибоное нале-
 жить прѣво. Люби же бѣ Августѣ Микина, нѣкто мѣ прѣмждръ; иже, нѣ-
 л. 48. когда сїдѣщъ || кесаръ Августу и мнѡгы на съмрѣ осажжащъ, не мнѡгыи
 ѿ мнѡжества нарѡнааго бесѣдовати къ немъ, написа емъ рекъ: въстани,
 Мтлю, и, запечативъ, врѣже па лино его. Пакы же нѣкто ѿ воинъ, люби
 съи емъ, помлѣса емъ прїйти на съвѣтилище; рекшъ же емъ не имѣти,
 како самомъ ити, нж повелѣвшъ нѣкомъ ѿ любовный емъ ити и потрѣбж
 испльнити, прогнѣвавъса, рѣ: азъ оубо, еликажди, аще бы моеж помощи
 просиль, не бѣ иного въмѣсто себе послаль. Оусрамивса оубо, кеса иде съ
 нимъ и съпоспѣшствова. Имѣше же Аѳинодора Алѣзандренина прѣмждра
 сѣло, иже въ ст҃дный дѣлѣ кесаровѣхъ обличаѣ его. Кесаръ же, мнѡжи-
 цеж въ синглите Аѳинодора хвала, прилагааше, тако и самъ онъ Аѳино-
 дорѣ исправисѧ, злѡ житїе прѣвѣе имѣвъ. Ап'ѳинодор же оубо, съста-
 рѣвъса, про||си въ свое ѿпощенъ быти ѿпощество; глаше бо, тако съврѣшень
 еси, о кесаре, въ вѣсѣкои прѣмжности и дѣлѣ; да тако же хотѣше отити,
 лѡбзааше его и, приникъ къ оухоу, молѣше и, да егда прогнѣвается, не
 прѣже повелить что сътвори, дон'деже въ себѣ прочѣ ёд слюва, сирѣ
 бѣк'вы, вѣдѣши бо его напрасно гаростна и скоропрѣлжна сїща. Кесаръ

же ощущивъ рече оубо: въспомѣнжль ми еси, яко не съвръшень есмь; сего ради не оставилъ та въ своаси ѿтити. Съи Авг⁸, шѣ въ Делфы, въпроси кто по немъ цртвѹеть. Скѹделъ же ничъко же ѿвѣщав'шъ, и Авг⁸стъ пакы въпрош'шъ, чъко ради не ѿвѣщаваетъ о влъхвован'ное, рече Пиоагоръ сице: отр҃це Жидовинъ нждит' ма, прѣщен'ми цртвѹжи йнъ, сіе създанїе ѿставити и пжти абіе атиса, отиди оубо прочее ѿ създанїа и трѣбища моего. Въ шатотысжщ'ное же лѣто ѿ създанїа миръ и шатостъно, а въ ймъ лѣто Авг⁸стово, изыде повелѣніе ѿ него написатися въсеси въселен'нїи: въ неже лѣто и Г҃Б' нашъ Ис^Х родиса, Иршдъ цртвѹжщъ въ Йоудеи, егоже кесарь Авг⁸ оухвати. Хотащъ же кесароу скончатиса, млѣниа, въ иконъ его оударивши, пръвое слъво имени є потрѣби; съзвав же ипаты и съвѣтники рече, яко Римъ калѣнъ прѣемъ, камен'на его ѿставлѣж вамъ, показуя твръдое силы своеј; заповѣда же свой въсѣмъ въ скончанїе его ржкама въсплескати и засмѣтиса, такы въ глѹмчахъ съмрть; се же сътворити повелѣ, съматрѣж на чл҃кое житїе, яко смѣхъ дѣнио. А Ирѣ не тъчїж оубѣнѣй ради въ Вголѣмъ младенецъ зависти ради Хвѣи дѣтоубїцъ наричется, иж и свой ради спбовъ: три бо оуби || ѿ свѣшнѣ синѣвъ, и мтре ихъ закла, и брата жены своеј, иныж же мншгы ѿ свой поби, и мншжество не малѡ Жидовъ погѹби въ своемъ скончаниї. Вѣдомо же бжди яко три сїны имѣ Ирѣ: Ирода, зовомаго Антипата и оусѣкшаго Прѣтча, при немже и Г҃Б' распѣтса при Тиверїи кесари, и Ирода Филина, егоже прѣвѣс Иродїада имѣ и роди Саломїж дъщере пласавшжа, и Ирода Агрипъ, оубившаго Іакова Зеведеова, иже и бра бѣ Иродїадѣ, ѿцъ же Агрипъ и Верники, при ийже Павель ѿвѣща сждї: ~

Цртво Тиверїево: ~ Тиверїе цртвова лѣкъ и мѣзъ з. Съи имѣше Гаиа Анеп'сеа; ѿвѣчоцьтцъ же Өрасив⁸лу бѣ оученикъ, иже толикъ бѣ въ хытрости, яко прогнѣвавшса нѣкогда Тиверїю на нь и помыслившъ низъ стѣнж его вънезапж низ'врѣщи, оускрѣбиса; въпрош'шъ же Тиверїю ѿ винѣ, || ѿвѣща, яко разѹмѣж лѣствицж близъ себе; Тиверїе же оудивльса остави его. Съи, оуслышавъ иже ѿ Хѣ, цркв'и образомъ помысли нарещи его Ба'; иж сіе оубо възбранено емѹ бысть ѿ син'глита; Пила на сж въ Римъ приведенъ бысть и въ толикжа въпаде напасть ѿ Тиверїа, зане распѧ Ха', яко и самомъ себе оубити. Тиверїа же Гаие въ неджсъ его, мншго ризъ положивъ на нь, оудави. О Тиверїи же глагать, яко не скоро болѣри прѣмлѣще, ни мѣновааше ѿ властей, щждѣ народы, и яко въпрощень бывъ, чесо ради сице тврить, рече притча о мхѣ, сѣдашїй на стрѣпїй, и с хотащимъ ѿгнати ѹ, и възбраненоу бывшъ ѿ болѣщаго и рек'шъ, яко да не дрѹгыя жжжюще кръви прїидж. При Тиверїи Г҃Б' на Ис^Х въ пат' надесатое лѣто еговы власти кртиса, въ осмонадесатое же лѣто спнжка

- л. 50 об. поять || стрѣть въ лѣто патотысжщ'ное и патосжное и тридесѧ и третіе. Пишет же и Іосифъ и Г҃и нашѣ, тако въ то врѣма бѣ Г҃ прѣмждръ мжжь, и оубо мжжа его глati побаеть, прѣславный дѣло творца и оучителъ члкомъ, еже въ сладости истиннаа прїемлающіимъ; мнѡгы бо и ѿ Елунь поять. Хсъ съи бѣ, егоже Пилатъ распен'ш8, не прѣсташж иже прѣжне того възлюбльшией, тави бо са ѵ въ третіи днѣ пакы живъ, бжтъвныи прркомъ си и прочаа бесчисльнаа чудеса о немъ рекшимъ. При Тиверіи по възїненіи Га и Сіса нашего избрани быважть аплъми Мадоа въ мѣсто прѣдателево, и Іаковъ, братъ Ги и прѣвый епкій Іерлімъ, и діакони числъ 3, Стефанъ прѣвомникъ и иже съ иимъ; Филиппъ же, единицъ ѿ ии, твшра въ Самаріи знаменія; съи прѣвье крѣщенъ бысть Филипомъ ѿ азыкъ, пррчествъ испль-
л. 51. нивш8са || дѣломъ: Ееопіа прѣварить ржка еж къ Б8; нж и вльсви, Х8 по-
клон'шеса прѣвье, азычское званіе проишишъ и Корниліе прѣвый ѿ
азбѣ Петрови вѣроj пристжпи. При сї Павель, избранныи съск, ѿкрѣве-
ніемъ ИХ8вомъ аплъ показаса: ~

Црѣво Галево: ~ Гаиे црѣвова лѣта гї и мѣсѧ гї. Бѣше же любо-
дѣивъ сѣло. Съи нѣкогда проходѣ скрозъ тръговище и каль на тръговищи
видѣвъ, призыва Флавіа Оуеспесіана, тогда за тръговищемъ сѫщаго, и, тако
не радивш8 о калѣ, въ одежж его въложен8 быти повелѣ; еже назна-
мена народ8 съмжтитиса и оставили его. Съи закланъ бысть Клавдіемъ.
При сї Гаи Агрина црѣвова въ Іоудеи и Симонъ вльховъ крѣщѣ бы ѿ Филипа, единого сѫща ѿ 3 діаконъ: ~

- Црѣво Клавдіево: ~ Клавдіе црѣвова лѣтъ гї и мѣсѧ гї. Съи страш-
ливъ съи, въса пристжша жжка къ нем8 повелѣ истасати, да не нѣкаково
оржжіе имать, и на обѣдѣ оборжжали страже прѣстоахж ем8; ѿ него же
и при прочай оустависа сице бывати; и оклеветажжіи свож влкы рабы и
свобѣнны боритѣ нѣждааше и погыбати, нѣкыя же и свой ихъ прѣдасть
господѣ; гжбж же штровленж изѣ, скончаса: ~ При Клавдіи Агрипа Ирод
оуби Іакова, брата Ішанова, мечемъ, и Петра положи въ темници, тако
оубыти его. Симонъ же вльхъвъ хрѣтанство ѿврѣ и вльхвѣ приишбщів'са
и въ Рї съшѣ, тако Бѣ чѣтъ бѣ и славій, бывающій ради ѿ него чаро-
дѣиствъ. Петръ же сего ради пришеш8 въ Рї, Симонова оубо прѣста и
вънезапж съ мжжемъ разориса сила; оумоленіемъ же въсѣ Маркъ повелѣ
Петръ ѿ двоесловнаго оученіа Римлѣнѣ емлѣе исписати; съи же Марко
л. 52. и въ Егуптъ посланъ бысь, прѣвый ешкій и проповѣдникъ || Алєзандрий
бы. Агрила же въ свѣтлже и златотканіжа одежж ѿблѣк'са, сказа Іоудеѣ; онѣмъ же рекшимъ: Бжж гла є, а не члчъ, възвѣлиса о сї и ѹбїе, ѿ
аггла оржжемъ оугазвень бы, скончаса: ~

Црѣво Неронивш: ~ Неронъ црѣвова лѣтъ гї и .цъ гї. О немъ же

слово бѣ глаще: послѣдній юноша мѣроубица влка бждѣ ѿ рода Енадска; бѣше бо ѿ рода Енїева и Ромилова и Августова, иже мѣре и женѣкъ свож оубивъ, емѹха, сирѣчъ скопца, поѧть на посаганіе. Сыи оуби апѣла Петра и Павла и многы иныѧ мѣники. На него же скврѣнаго ради и бестѣднаго житїа нападошъ нѣціи, оубити хотаще его. Онъ же молѣше същїй съ нїи оубитї и; да, тако же никто же въскотѣ се съдѣати: азъ единъ, рече, ни дрѹга имамъ съхранѣща ма, ни врага оубиваша; оумрѣти хощеть душа, и ржка не слѹжить. Конечное же, рекы: о Зевсъ, || каковъ хытрецъ л. 52 об
гаждецъ погыбе, себе оуби. Оумершъ же емѹ, паліа, тако и свобождеса, Римльне понюсишъ. Го него же и Авлавіе о нашествии, еже на нь въставшиимъ, тако свои емѹ въпрошень быви, рече: облышызъ та въсѣчскы паче и възненавидѣ, мнѣвъ бо та блгага самодръжца быти, възненавидѣ, тако си твориши, ни бо колесничникъ, ни лшвцъ, ни гжпъ работати мшгж. Также Галва, не сыи ѿ кръве прѣкыя, прѣять по немъ. Агріпъ же оумершъ, Фистъ поставленъ бысть на мѣстѣ его Нерономъ. Павелъ же, проповѣдахъ емѹ и състасавса слювомъ прѣ Фистомъ, посланъ бы къ Нерону, и тогда оубо ѿвѣща; втшroe же въ Римъ пришѣ, оусѣченъ бы въ главѣ Нерономъ. Такоже же и Петра връховнаго повѣсити повелѣваетъ. При семъ Жидове Іакова, брата Гнѣ, ѿ крыла црковна съвръгше, оубиша; и вънезапж|| оубенїа ради его Оуеспасіанъ, вшево съи Грѣческии, разори Іерлімъ, тако^{л. 53.} Иисифъ пишеть: ~

Цртвъ Таліево и Гал'вина и Шоиново и Виталіево: ~ Гал'ва прѣтвова мѣнь бѣ и гднїи; бѣше ѿ блгорѣній. Имѣше же вел'мшжа Шеона; иже, видѣвъ Гал'вж, присынивша Лукіа, позавидѣ емѹ и, вшла на нь подвигъ, оуби его. Просащимъ же оу Шеона воемъ имѣніе, еже бѣ ибѣщаль й, рече, тако не пѣбаеть пѣдимъ быти самодръжцъ: ~ Цръ паречеса и Шеонъ: ~ Оеонъ прѣтвова мѣца гднїи. Бѣ же ро^{л.} не блгрона. Жрѣ же нѣкогда въ трѣбици, Афродитскаа пѣнїа сїщенныи примѣси; и сего ради, Виталіеви на нь въставшъ, мсчемъ прободеса сї, рекы: что ми пѣбааше длгыми свирнѣми свирити? Гал'ва оубо и Шеонъ и Виталіе, на бранѣ сжще, ѿ вои побѣни бышъ. Оуеспасіана же, Іерлій рѣвжща, тако цѣлоумна и храбра, || Римстїи болѣре нарекошъ прѣ: ~ Цртво Виталіево: ~ Виталіе прѣтвова лѣто а, ѿ рода нарочита съи. Сыи свѣдо- л. 53
чтцемъ и звѣзоблюстелемъ и чародѣемъ до нареченїааго й днѣ въсѣмъ отити изъ Италіе повелѣ; емѹ же и прописаніе пѣметижшъ, провѣзвѣ- щажшее до нарѣнаго днѣ изыти ѿ житїа емѹ, еже и събѣса, закланъ бо бы ѿ воинъ: ~

Цртво Оуеспасіаншво: ~ Оуеспасіанъ прѣтвова лѣ гднїи й. Бѣ же рода хѣда. Самодръжецъ же бы въ Палестини, еще грады Жидов'скыя

ръвжщъ емъ; иже и Іоанпа съписателъ по рѣкѣ своїхъ сътвари. Възвѣдень же бы въ Рѣ, наречень бывъ и поставленъ ѿ винъ прѣ, оставилъ Тита, сна своего, плѣновати Палестинѣ. Съи скончаса, болѣвъ. О Оуесна-сіановѣ же плѣнени Іеримъ и о сїшви его Іоанѣ чюднѣ пишеть: ~

л. 54. Црѣво Титово: ~ Тить црѣвова ю лѣтъ и г҃ мѣа. || Съи разори Іеримъ. Оубѣнь же бы Дометіаномъ, братомъ свѣтлого, иже и разболѣвшася его въложи въ ковчегъ дрѣвѣнь, пльни снѣга, яко исцѣлити его, и оубѣ и. Съи Тить прѣщеніи, а не мѣкамъ повинныжъ страшааше тѣчї. Црѣвжщъ же емъ не прѣиде дѣй, въ нѣже дарь или блѣгодааніе нѣкомъ не дастъ, прѣви бо, глааше, достой дары даати и истицѣствовати; и пакы глааше, тако видѣвшомъ прѣ не побаєть ѿходити ѿскрѣбленъ: ~

л. 54 об. Црѣво Дометіаново: ~ Дометіа црѣвова лѣтъ ю и мѣа ю. Съи, родовы прѣвѣт Римлѣнъ изыскавъ, не малы обрѣтаж силы сѫщї, оубывааше непещеваніемъ зазора, стѫдодѣлатель съи и мѣжеложства исплѣ. При нем же Тимоѳеи апѣтъ мѣченъ бы и Іоанъ еѣлисть въ Патъмъ островъ, яко повиненъ, изгнанъ бы. Аполлоніе же Тіанеиский, въ то врѣма слышавши, въ Византїј пришѣ || и, оумленъ бывъ ѿ нѣкѣй, обага зѣмлї же и скоріе не оутѣдати, а комара не быти тѣ, а коня не сверѣпитися, ни дивѣати на кого, ниже сами па сѧ. Съи Дометіанъ Нервіа повелѣ жива въврѣщи въ огнь, свѣзочьтцемъ рекшимъ о немъ, яко ѿ песь погыбнетъ; дѣлъ же съшѣ мно шгинъ погаси, и связана еще рѣками его пси, пущени бывше, сънѣдѡш. Лар'по же свѣзочьтце рече въ очи Дометіанъ, яко оумеръ въ дѣй едекои; он же повелѣ его дрѣжати связана, яко да, прѣшѣ дїю томъ, па оутѣшшии оубѣть его; ижъ, оумеръ Дометіанъ, испрѣщенъ бы без врѣда. Дометіанъ съ сѫщї ѿ рѣ Дѣа и Хѣа оубивати повелѣ, боаше бо сѧ прїшествїа Гїѣ, яко же и Иродъ, проповѣданію оуже силъ прїемлашъ; приведоша же съроники Гїа къ Дометіану, и въпроси ѹ, аще ѿ Дѣа и Хѣа сѫ; л. 55. они же исповѣдашъ; и колико, рѣ, || имѣнїа имате? они же рѣшъ: девять динаръ въси и мѣры земны мало, ѿ нїже и дани даемъ; и рѣцѣ грѣхъ ѿ дѣланїа показоваахъ; он же, и что и каково є Хѣо прїшествїе и црѣво и когда явитса, пакы въпроси; они же рѣшъ, яко не мира се^{то}, ни земно, ижъ ибно и наконецъ вѣкѣ, егда прїидеть съ славож сѫдити живыи и мртвыи; о сї же онъ нерадъ, свободныи ѵ ѿпустити повелѣ, а прѣковное гоненіе съставити заповѣда: ~

л. 55 об. Црѣвъ Нервио: ~ Нерва црѣвова лѣто ю и мѣа дї, цѣломѣдръ съи и мѣтывъ. Съи възврати Іоанна ѿ изгнанїа, пославъ его въ Ефесъ, идеже и скончаса. ѿ Пеонїј же вѣсть прїешши побѣнаа емъ ѿ Траяна, възыде на Капетоліе и ливаното положї на жрѣтвици, став же на ѿл-тари и велми възъпивъ, прѣвосѣвѣтникомъ и народъ, сѫщї тѣ, рече: || доб-
т. I.

раа часть, Марко Нер'ва Траяна приснѣлъ. Съи запрѣти, еже не изрѣзовать комъ срамных оуды въ Римѣ. Въпѣ же въ неджгъ, скончаса: ~

Цртвъш Траяна црѣ: ~ : ~ Траянъ цртвова лѣ ѿ и мѣцъ с. Иже бѣ злнепавистливъ же и правдолюбивъ; шбнаживъ бо иѣкоѓа мечь прѣ болѣры въсѣми, въдасть епархѣ, гла: прїими се и, аще добрѣ влада, то ш мнѣ, аще ли злѣ, то на ма има его; пріать же бысть Нер'вожъ, добродѣтели его ради, тако храбръ и тако мнѡга храброванїа въ Римѣ и повѣсѧдъ показавъ; дрѹгъ же его иѣкоемъ, шблъганѣ бывшъ, тако иевѣриѣ, очима его избоденома и брадѣ оstriженѣ, поиѣ слѣпъ къ Траяну приведень бысть, мнѣго поскрѣбѣвъ о пемъ и гра съзѣавъ въ има свое, зовомыи иїнъ Траянополь, и сего помилшавъ, тако влѣж градъ, тамо посла его || обладати до скончанїа своего. Оумрѣтъ же, Андріана поставль црѣмъ. При семъ мжченъ бы стыи Игнатіе Бѣоносецъ и Симешинъ Клеопинъ. Траянъ повелѣ хрѣтіанскаго рода не искати же, иж тавльшился мжчити. При тѣй бы по Симешинѣ влѣхвѣ Менандръ, чародѣца и прѣльстнї, Самарѣниш родомъ, себе Хаименѣжъ; бѣ же и Куръ, ересемъ началнї, тогда, и Николае, единныи юзъ дѣако: ~

Цртвъш Андріана Елїа: ~ Андріанъ Елїе цртвова лѣ кѣ мѣцъ й. Бѣ же слволовибив въ простый слвшесѣ и въ расчененій, сърдникъ съи и присыпеникъ Траяновъ. Съи въ знаменї, идеже лшвѣше, съза гра и нарече его Андріаново лшвище въ мигатѣ, а дрѹгыи гра създа въ Фраки и нарече его Андріанополь. Съи и Юудейскии гра разори, гладѣ и бранеж въсѣ ихъ ногѹблъ; знаменіе же бы плѣнѣ ю ю самохштнаго || разшренїа Свломонова гроба; пакѣ създа тъи же гра, въ цркви поставль свои образъ и по именю своему Елїа нарекъ его; се же сътвори, зане быти емѹ прокаженѹ, тако да обрѣщеть исцѣленіе. Симила же иѣкоего, въ мждрости и кротости и въ добродѣтелѣ оукрашена, сѣло чытѣше и великий саномъ почте его; иж, въ малѣ подрѣжавъ власть, оставї ж, и, на сель 5 лѣ прѣбыивъ, скончаса, написати повелѣвъ на гробѣ своемъ сице: Симиль зде лежї, прѣбывали лѣ, число рекъ, поживши же 3. Оумрѣт же Андріанъ, Антонина поставль црѣ; оумрѣ же, ю нажж болѣзынжа зовыи: (Ю Зев'сь, колико зли є желажщъ комъ оумрѣти и не полѹчажщъ. При Андріанѣ бѣхъ ересоначалници и врази хрѣтіанстѣи вѣръ Саторинъ и Василий и Карпократъ: ~

Цртво Андѡнина Бѣгочтивааго: ~ || Ан'донинъ Бѣгочтивыи, л. 57. цртвова лѣ юд; присыненъ бывъ Андріанѣ, и прѣвїи въ самодрѣжїй бѣгочтивъ наречеса, въсѣкж бо добродѣтѣ притажа. Оумрѣт же, поставль црѣ Марка Андонина, эѣта своего. При Андонинѣ Оуирѹ Вардисанъ иѣко Си-

рѣшиль, рѣчевитъ и прѣмждрь бѣше, яко дивитиса еговѣ, еже къ Андонину, на имар'менж слышъ: ~

Црѣво Марка Андонина: ~ Марко Андонинъ црѣвова лѣ ёи съ Вирѣ, затѣ своимъ. Сыи Мар'ко прѣмждръ бѣ зѣло и добродѣтель; и Римъ ѿ мншгій браніи избавль и възлюбленъ бы ѿ гражданъ зѣлш, оумрѣть, отровенъ бывъ ѿ Комода, сна своего. Памѧ же добродѣтели его болѣре имаще, по съмрти его златѣмъ образѣ того почтошж. Борашъ Маркъ Гер'маны и Савроматы и жаждѣ вшѣ истаемомъ и того ради
л. 57 об. бѣдѣ || жаждѣ, еже въ Мелитин'скомъ, тако нарицаемомъ легеону, хрѣтаномъ сѫщемъ и мѣтвѣ ѿ нї къ Бѣ прилежиѣ бывши, пишется, яко на съно-
стать бысть гршмове и млѣніе, а Римлѣны дѣжомъ оутѣши, сже, яко гѣать, зѣлш оудивлыше Марка, млѣноносіе нарѣ: ~

Црѣво Комодово, сна Маркова: ~ Комо, снъ Марко, црѣвова лѣ вѣ и ё мѣть. Сыи имѣше власы рѣсы, приличны златоу; бѣ же любо-
дѣивъ зѣлш и люба лѣ, егоже гѣать въ единъ днѣ лѣвъ оубивша;
бысть же ишгоболивъ и тажкъ. Приключи же са ишгого пострѣти въ Римѣ
въ днѣ его. Нар'кис же шѣкто ѿ свой емъ оудави его въ бани, тако же
гѣеть Африка прѣмждрыи. При Комодѣ Климент строматей въ Александрии
слышъше; Климент же тѣ оученикъ Оригенѣ бѣ; иж и Монташ ересе-
л. 58. началнѣ тогда бѣ, иже себѣ оутѣшителѣ || глааше быти: ~

Црѣво Пертинаꙗово: ~ Пертинаꙗ црѣвова днѣи пѣ, ни понѣ
женжъ свож въ полатж ѿ ведь, иж шставль а оу дѣда прѣбывати. Сыи за-
кланъ бысть ѿ воинъ. При Петинаꙗ Симѣ единъ ѿ сказатель Евионеи
ересїж бѣ; иж и Пор'Фиріе Философъ, иже на хрѣтаны съписавши, и Аф-
риканъ лѣтописецъ: ~

Црѣво Іоуліана Диадїа: ~ Іоуліанъ Диадїе црѣвова днїи Ѿс, прѣлж-
кавъ сыи дѣлы и нравы, элшдѣистъвни, имѣн'полюбивъ. Сыи оубо такоже
закланъ быи хотѣнѣмъ прѣвосѣвѣтникъ, велми въпїжщѣ емъ: что бо злѣ
сѣтворї: ~

Црѣво Севираво: ~ Севирий црѣвова лѣ ёи мѣть ѿ. Сыи, Визант'їж
прѣемъ, стѣны его разори; имѣше же стѣльпъ ѿ, ѿ Т[р]акійскѣ вратъ начина-
ющи и па сѣвѣрнѣ мѡри скончавающи; и въсїй, аще кто въ единъ нырь
пристложише, никаково ишѹщенїе дрѹгыї || бывааше; аще ли въ прѣвѣмъ
ныри въз'зовише или камецъ подвигнѣше, самъ прогласише и второмъ и
прочіимъ подааше ныремъ глаа тѣ. Сыи и Зевѣзиповж бана съза Визант'їанѣ,
и прѣвыи сизъ иподромио съза, и лжвище и позарище имъ сѣтвори. При
семъ бѣше Оригень, иже въсѣа на земли лжавыж плѣвелы и въсѣкж
неchetotj показа; мї же быи и Леодинъ, ѿцъ Оригеноу. Разболѣвъ же са

пръ, скончася на браны. Съи аже въ Вретанїи побѣдивъ брань, ѿ мшрѣ до мшрѣ юб'издавъ островъ стадїи тысѧчи: ~

Црѣво Андонина, сїа Севиршва: ~ Андонинъ, сїѣ Севировъ, црѣвова лѣ 5. Съи брата своего въ нѣдрѣ мѣре своеѧ закла. Серапионъ же пѣкто хытрѣ глааше, ико оумѣрѣ Андонинъ, а Макринъ по немъ прѣиметь, и показа его прѣстомъ прѣстоожа болѣры. Онъ же ѿ ѹрости, паче же ѿ скрѣби, не || познавъ лице Макрина, иж иного ѿ ближнїй повелъ оусѣкнити; Макринъ же тъщаашеса Андонина прѣварити, и оубо Андонинъ, съ коша съѣѣшъ въ кинигїи оу апотапа, сътника пославъ, оуби его ме-чемъ, рекъ: тако же ты брата своего закла, тако и азъ тебе. При Андонинѣ Оригень различнаа съписанїа остави съ Еврейскыїи назнаменаніемъ, глѣмаа Езапла: ~

Црѣво Макриншво: ~ Макринъ црѣвова лѣто а' и мѣса в'. Евтихіанъ же пѣкто, прѣемъ Авита, ико Антонинова сѫща сїа ѿ посâнице, въз-лижи емѹ дїадимѹ и самодрѣжца его нарече; и давъ злато воѣ, състави брань съ Макриномъ; и побѣжень бывъ Макринъ, побѣже и закланъ бы съ сїшвы свими: ~

Црѣво Авитово, копїа Андонинова: ~ Авітъ же црѣвова г' лѣта и мѣцъ б'. Съи женолюбивъ бѣ веѣми, ико и Ираклеа оузаконена мжжа сътвориши себѣ. Закланъ бысть исчесто ради свой, элѣ ѿ житїа исчез- л. 59 об
иже, и въцриса АлеѢандръ братѹчѧ его: ~

Црѣво АлеѢандра Мамеа: ~ АлеѢандръ Мамеи црѣвова лѣ г' и мѣцъ й. При томъ же бы гла въ Римѣ, ико и маса чл҃каа сънѣсти й. Съи, вшевавъ на Персы, побѣждень бысть крѣпци и, небрѣжень бѣ, закланъ бы ѿ Персь; и избрашж вое МаѢимина. Мамеа, АлеѢандрова мѣти, богоочтива бѣ и Оригена, въ Антиохїи живѧща, приведе къ себѣ, еже наоучитися ѿ него Хѣви таинѣ: ~

Црѣво МаѢимииново: ~ МаѢимиинъ црѣвова лѣ 5. Съи пастырь съи и потомъ воинъ бы, также вшевода АлеѢандрѣский, поставленъ бы ѿ народа и боларь, избранъ же бы на црѣво храбор'ства его ради и мжжости. По сї же заклѣ бы злѣ МаѢимомъ и Вал'винѣ, дойнѹ своемѹ зли-дѣиствіномѹ нравѹ || обрѣть кон'чиноу. Съи МаѢимиинъ иенавидѣше АлеѢандра, мншги хрѣтаны имаша и чytажа й, и гоненїе възвиже велико на хрѣтаны: ~

Црѣвѡ МаѢима и Вал'вина: ~ МаѢимъ и Валвинъ црѣвоваста днїи ёв. Тѣм же юобразомъ заклана быста и сїа ѿ воинъ. Такоже и Гордїа, по-ставлень бывши кесарь МаѢимомъ, и тъи црѣвовавъ оубиенъ бысть, і въз-бранивш Филиппъ епархъ разданъ быти пшеници в[о]инѣ. Съи же Филиппъ

ѡ̄цъ бѣ стыж мицж Евгеніе. Въ днїи Маꙗима и Гордіана Африканъ съписатель гавлѣашеса: ~

Цртвѡ Гирдіаповѡ: ~ Гордіанъ кесарь, за гі лѣ бывь, самодръжецъ показаса съ лѣ и Римскжа влѣ прѣбать. Также, Филипъ епархъ въставшъ па пъ скончася: ~

Цртво Филипово: ~ Филипъ цртвова лѣ ё; иже бѣ хртіанстїи вѣръ съпоспѣшикъ, мѣдростїж || и кротостїж оукрашенъ; бѣ же родомъ ѿ Востра, идеже и гра създа, парекъ его Филипполь, сирѣчъ Филипово гра. Съи оуставы мирыныа сътвシリ съ Саворемъ, премъ Перскыи, иже и дивенъ бѣ величъства ради тѣлеснаго, даже до того бо врѣменѣ толикъ члкъ не гависа. Оубіенъ же бѣ Филипъ купно съ спомъ свой, пособож по хртіанѣ ѿ Декіа: ~

Цртвѡ Декіево ~ Декіе цртвова лѣтѣ вѣ, иже многы ѿ стыж мжчи и съмрти прѣдасть. Оубіенъ же бѣ ѿ Скию навѣтѣ Гала и Вѣлоусіана, въ тинѣ оутонѹвъ съ спомъ своимъ, дѣйни мжкы своемѹ ѵзвѣрошобразю получивше, тако ии понѣ тѣлесемъ ѵ обрѣстися или части ийкоєи ѿ нї. При сем бѣ Климентъ строматеиский и Африканъ и Григоріе чудотворецъ. При Декіи Навать, прѣзвитеръ сии, ѿлжчиса ѿ прѣкве, иже и съгрѣшшжа и кажицжаса не прїемъше. При сїи стыли Кунпріанъ мицъ бысть и з отрокъ Ефесъстїи и множество много стыхъ: ~

Цртво Гала и Вѣлоусіана: ~ Гало и Вѣлоусіанъ цртвоваста лѣ вѣ и мѣтѣ ѵ. Бѣ же въ днїи ѵ гла, начинъ ѿ Еѳиопїк даже и до запада, и ни единъ гра бысть не причастѣ прѣщениа того лютаго; дръжа же за аї лѣ, начиажющи ѿ есени и кончеважющся до жатвы; иже и пѣхїи бышж злы, прѣемъ же сѧ болесть та ѿ ризъ и ѿ малавида. И Скиои, прѣшёше Истръ, вѣ запад и Италіј, вѣстокъ же и Асїк разоришж и прѣжшж кромѣ единого Илїа и Казика. Оубіена же быста Гало и Вѣлоусіанъ ѿ воинъ, и поставленъ бѣ црѣ Емиліанъ ѿ нї. При Галѣ и Вѣлоусіанѣ Савелїскаа ересь съставлена бѣ: ~

Цртво Емиліане: ~ Емиліанъ цртвова дѣ мѣа; облѣже же прѣжне Мисїској воиској, || имѣа и Киликіаны вша, съ ними ѿ бравса съ Скиои и побѣдивъ, възатса побѣдох и цртвова. Оубіен же бывь и тъи ѿ воинъ: ~

Цртво Оуалеріана и Галина, сїа его: ~ Оуалеріанъ и Галинъ, сїа его, цртвовашж лѣ ёи. Съи Оуалеріанъ, брань съ Саворемъ, Перскыи премъ, съставль и оухващенъ и ѿведенъ бывь въ Кесарійскии гра, имѣж мѣтѣ, и Саворемъ, ѿдранъ бывь, скончася. Галинъ же по семь прѣвии коннїжа вшискж състави, пѣши бо множайши више Грѣчстїи бѣхж. Закланъ же бѣ и тъи ѿ вши: ~

Црѣво Клавдіево: ~ Клавдіе црѣвова лѣто ѿ. Сыи дѣдъ бысть Костандіевъ, оца великаго Константіна и стѣго. При сѣ Скиое, прѣшёше и ишёше въ Аѳини, прѣжне и и, събравше въсѧ книги, хотѣхъ съжеши и, яко мѣдръ же иѣкто ѿ нї възбрани имъ, рекъ, яко, въ сї || оупражнѣща, о бранѣ не рада. Сыи, Авриліана на прѣво възвѣ, неджгъ скончаса: ~

Црѣво Киндилово, брата Клавдіева: ~ Киндиль, бра Клавдіевъ, црѣвова, мало днїи пожї и памати пичко же доино сътворь, понеже бо Авр[ил]іана оувѣдѣ, въстжити хотаща на Римскажа вѣ, сї себе извѣдить ѿ житїа, въ жилж рѣчнажа иѣкый ѿ врачеи крѣ постивъ и точивъ, дондеже, прѣнемшгъ, скончаса: ~

Црѣво Авриліане: ~ Авриліанъ црѣвова лѣтъ 5; оубенъ же бы ѿ ѿ воинъ междѹ Ираклѣж и Византіемъ на мѣстѣ, зовомъ Стражице, и тамо погребенъ бы. Авриліанъ бо иѣкто, егоже оушника имѣше, въспоминающа емѹ въсѧ дѣемаа и глѣмаа, оустрашѣ бывъ иѣкогда ѿ него и окаранъ иѣкъя ради виши и оубоавса, възначенавидѣ его и оубо яко ѿ ржкы црѣви написавъ имена болѣръ, якы на сы||мръ ведомы; иже, оубоавшеса, оубишъ его. При семъ стыи Харитѣ исповѣдникъ бы; при томъ же Авриліанъ Маніе проклатиъ бы, ѿ негоже Манихейское имѧ мнѡзи възаш: ~

Црѣво Такитшв: ~ Такитъ црѣвова лѣтъ. Сыи Маѣмина, сърдѣника своего, постави на Сирію; его же, бывающиихъ ради ѿ него неправдъ, оубивше, вшины скончашъ и оубоавшеса, да не възмажи и Такитъ, оубишъ и того; и бышъ црѣе Провъ и Флоріа: ~

Црѣвъ Прова и Флоріана: ~ Провъ и Флоріанъ црѣвовашъ лѣтъ и мѣцъ д. Сыи оубо Провъ, безъна себе сътворь, оуби Флоріана. При томъ же, дѣжъ бывшъ, пшеница размѣшена съниде съ водож мнѡга, аже събравше куповы велики сътвориши; такожде же и при Авриліанѣ капла сребрны съшешъ глагъ. Викторинъ же иѣкто, || гость Провашъ, проси оу Прова дрѹгѹ своемѹ иѣкоемѹ вѣ Вретанискажа; шѣ же тамо, ѿвръжеса; попосимъ же Провомъ его ради, послѣ бы иѣкто мирити его; сам же Викторинъ отиде къ немѹ и сътворь себе, яко ѿ лица бѣжати црева, яко дрѹгъ, прѣять бы невѣрникомъ, и, прѣбыывъ оу него мало, оуби его; възвращшъ же са емѹ, яко исхождааше ис кораблѣ, разрѣшивъ поасъ свои, връже въ мище и въниде распоасанъ къ цркви; онъ же прогибваса, мнѧ его ѿ иного се пострѣваша; Викторинъ же рече, яко самъ азъ се сътвори, и проси оу не къ томѹ пе дрѹжати власти; вѣ бо въсѣка, рече, съ бѣдами и бѹрѣми є; онъ же и покой емѹ дастъ и даровы мнѡги дарова. Поби же Провъ вѣсъ, оубившій Такита и Авриліану въ Пиринѣ, па гостьбж ѹ съзвавъ. Оубенъ же бысть и самъ ѿ свой си, || и въпрыса Каръ и Каринъ и Нимеріанъ: ~

л. 62.

л. 62 об.

л. 63.

л. 63 об.

Црѣво Кара и Карина и Нѹмеріанъ: ~ Карь и Каринъ и Нѹмеріанъ прѣвовашж лѣ ѿ. Съи Карь Персидж и Ктисифинъ прѣать; се же бысть четврѣтое прѣатіе еж: прѣвое ѿ Траїана, таже ѿ Вира и пото ѿ Севира, а пото ѿ Кара. Скон'чав'шъ же са Каръ огницеj, а Каринъ шслъп'шъ, оубї его Апро; и црѣвова Нѹмеріанъ. При сем же мжченъ бы стыи Гер'манъ и стыи Бавула въ Антишхїи. Сего же оуби Дїшклитіанъ, дѹжъ сии тогда Мисискыи: ~

Црѣвѡ Дїшклитіанѡ: ~ Дїшклитіанъ прѣвава ю лѣ, родо сии Далматѣнинъ. Не мшгыи же самъ въса влѣ дрѣжати поставлѣть црѣ Мазиміана Ер'кѹлїа, затѣ и гостѣ емъ сѫща; ѿ нею же велико гоненіе на хрѣтаны подвижеса. Сia же въ свой властѣ Кон'стандїа и Галерїа || постависта кесары и сътвориша затѣ себѣ, сътворише ихъ оставити жены свша, а дъщера ѹ поати; Кон'стандїева же Феѡра жена бѣ, а Валерїа Галерїова. Съ же Галерїе, оумоливъ Дїшклитіана, на Персы посланъ бысть воевати ихъ, их же бранїж побѣдивъ, прѣать црѣво ѹ и женж Саворїевж и съ великоj побѣдоj възвратиса къ Дїоклитіану, ковчегы плѣны имѣj чистнаго бисера; ѿ нї же прѣвѣe Дїоклитіанъ ризы и сапогы каменiemъ чѣннимъ и злато възять, покланѣти же са емъ паче прѣвыя славы повелѣ. Въ двадесатое же лѣто црѣва своего Дїоклитіанъ и Мазиміанъ въ единъ днѣ прѣво остависта. И оубо Дїшклитіанъ прѣбѣ въ простѣ житїи лѣ ѿ и, азыкъ его изгнivшъ и грѣтаню и множество чрѣвемъ въскыпѣвшемъ, извръже безбожника своя || дїшж; Ер'кѹлїе же, въсхотѣвъ пакы црѣво възати и не полѹчивъ, обѣсиса; а Галерїе, чрѣвми сънѣденъ бы, издѣши, Ликинїа обещника прїѣ въ црѣво на въсташѣ. При Дїоклитіанѣ Адинъ магистръ мжченъ бысть; женѣ же его и дѣма дъщерма искомома и бѣжавшими, за еже не растлitisа цѣломждрю еж, себе съ дъщер'ма въвръже въ рѣкж; о нї же не вѣдѣаще, причутены сѧt въ мнициѣ. Фештекно нѣкто чародѣи на вѣтомъ Мазиміанѣ ѻ на Христѣ съдѣанна Пилатомъ въспоминанїа, въсѣкоj хѹлы испльнена, съписавъ, въ вса веси и грады посла, Мазиміанъ повелѣвшъ книгоучитеlemъ семъ въса отршкы оучити, тако да посмѣхъ бждетъ, еже ш на тайнствш: ~

Црѣво Костандїевѡ: ~ Констандїе прѣвова ю лѣ, кеса же бы лѣ ѻ; иже ѿ Елени роди || Костандїна въ оучителнѣмъ гра^х. Мазентіе же и Мазиминъ оубена быста Ликинїемъ. А Пер'сы ѿ Дїоклитіана и Галерїа мирны бѣхъ съ Грѣкы, ѿпѹщеномъ быв'шемъ и црѣамъ ѹ и црѣкѣй дѣтѣ. Костандїе же, блгочестивъ сии, и сна своё наказа такоже и, еже на на сѫщомъ гоненю, никако же причастистаса, иж и сѫщими по ними хрѣтанствовати безъ зазора и невъзбранно повелѣваста. Оумрѣ же Костандїе, Костандїна влж и црѣ въ Римѣ поставль. Мазимій же на вѣстопѣ мишгаа

зла на хртланѣ показа, такоже же и Маѣн'тие въ Римѣ. Костан'дин' же оубо бжтвныи на разрѹшенїе възвижеса мтелема; и оубо Мак'сен'тие въ Римѣ оубіень бывасть ѿ него, ега и кръ"ное знаменїе въ пособїе дарова емъ Бѣ; Маѣмин же, ѿ Ликинїа, еще не разгрѣдѣвша, на въстоцѣ побѣжѣнь || бывь, бѣжа и неджгб лютѣ скон'часа. Маѣнтию же и Ликинїю оубенома бывшема и въса прѣемшѣ Грѣческѧ земля Костандиꙗ, многаа о хртлан'стѣи вѣрѣ оузакони и пѣтѣ и нѣлѣ почитати повелѣ, овь оубо распаштїа Гнѣ, ов' же въскренїа ради, и крѣтѣ к тѡмъ не осаждати члка заповѣда; мтре же свож посла въ стаа мѣста; и, чѣнаго крта обрѣтши еи, чѣ ѿ чѣнаго дрѣва и гвоздѣ снѣ своемъ посла, и въ единомъ оубо шлѣмъ спасенїа, а другой конѣ своего оуздѣ оукраси, повелѣвь и на пѣнашѣ свой образъ свши и крѣтое начрѣтавати знаменїе: ~

Цртво вѣка и стго Костадина: ~ Кѣстандинъ, стыи и великии и прѣвый хртланский црѣ, цртвова лѣ лѣ, жит же въсѣ лѣ зѣ, въ Римѣ же ѿ Силвестра крщень бывь, хртанинъ бѣ. Бѣ же възоромъ сицевъ, възрастѣ оубо тѣленыи, || тако ни высока рещи, ни же пакы ниска, широк же въ плещѣ и дебелошавь, сего бо ради и трахилѣ его нарицаахъ; образъ оучрѣменъ, власы главны имѣж не гжсты, ни пакы рѣт'кы, брадж малж, ишсь наведень; вѣлообразъ и свѣтель, и оученїа мало приоп'щив'са, възрѣжанїе же въ похотѣ чрѣвный до конца стажавъ. Оубоав же са болѣрь Римскій, зане въ Хаѣ вѣрова, изыде, твораса на Скии вшевати; Ликинїа же, сътвиръ затѣ за сестрж свој, постави его црѣ. Прибѣгъшъ же нѣкій къ Ликинїю и просимомъ тако невѣрникѣ ѿ него и не даемомъ, и воевавъ Костандинъ на Ликинїа, разби его въ Пеонїи, иде^з и крѣтое знаменїе видѣ, имѣюще подписанїе сицево: о семь побѣжан; и сътвиръ знаменїе се злато и на копіе възложивъ, врагы побѣжжаще. Ликинїе же, побѣжѣнь бывь, || бѣжа въ Фракѣ и, тамо побѣжѣнь бывь, отиде въ Филиппополь, иде же, свѣтло и красно побѣжѣнь бывь, примириса; также пакы врагъ іавльса, разбѣнъ бѣ въ Одрини и побѣжѣнь; и, пришѣ въ Византіж, прѣвезеса въ Хрисополь; тамо же пакы побѣжѣнь бывь, бѣжа въ Никомидіж; сестра же Констадинова, пришѣши къ немъ и оумышли его, мжж сѣ живѣ дарова и въ простѣ жити образѣ повелѣ; Ликинїе же, шѣ въ Солѣ и тамо мльвы възвигъ, оубіень бѣ ѿ вшины. При томже Ликинїи и стыи Оеанѣръ мнѣ бѣ. Бран' же межо Костан'диномъ и Ликинїемъ бысть за ю лѣ. А бывшіа любѣ и миръ межо Грѣкы и Прѣсы разориса вины ради сицевыж. Митродоръ нѣкто, Персѣнинъ рѡдшъ, твора себе философа сѫща, ѿтиде въ Ин'дїж и, въ Врах'маны || пришѣ, въздрѣжанїа ради мнѡга бѣ имъ славенъ, твораше же вшденица и бана, даже дотоли невѣдомы сѫщж; съи въ невѣдомаа, тако блгочистивъ въхода, каменїе и бисеры мнѡгоцѣнны възять; пріят же и ѿ . 65 об.

. 66 об.

. 66 об.

. 67.

Индийского црѣ дары, еже принести црѣви; он же, пришѣ въ Византій, дасть ѹ, таکо своѧ, црѣви; диващѹ же сѧ смѹ, рече: и дрѹгаа прѣ послалъ ти бѣ по соуходѹ, иж възаше ѹ Перси; пишеть оубо съ прѣщенемъ Константина къ Савшрю послати ѹ емѹ; прѣемъ же Савшрю писаніе, не послана ѹ; и сего рѣ разорисѧ миръ ѹ. **Ѡ** сего оубо каменіа дѣлѡ сътвシリ прѣ, послана сѫщїй по шнои странѣ Дунава азыкомъ, написавъ на болшій дарѣ знаменіе крѣнное, еже и бѣ имъ вина погыбели ѹ ради начрѣтанія. Глѣт же о немъ, таکо тѣ прѣжде въсѣ црѣи дадимъ възложи на сѧ || и бисромъ и прочїй каменіе многоцѣнныи больше оукрасисѧ; иж и книжка ег҃лскаа злато и бисромъ и каменіемъ оукрашь, въ великожа принесе цркви, чудеси доина; оустави же законъ, таکо ѡдавати идолскыя цркви и доходы ѹ, христианскимъ иереомъ и христианѣ владати и вшевати: ~

Ѡ Събшръ ѿ. Въ двадесѧтое же лѣто прѣтва его бѣ въ Никеи прѣвыи съборъ на Аріа, презвитера Александрийскаго, ѡ стѣ ѡцѣ тѣ, въ лѣто же, таکо же въ писаній обрѣтохѹ, ѡ Александра Македонскаго съмрти шестосѧтное и лѣс, ико же Сократіе съписатель повѣдѣтъ. Бѣхъ же на съборѣ ищи: Силивестръ, папа Римский, Митрофанъ Костандина гра Византій, Александъръ Александрийский, Макаріе Йерусалимский, Евстатіе Антиохійскии. **Ѡ** Сънидошъ же сѧ на Аріа, хоулаща || и глаща Ба Слава тварь быти и не-единосѫщна Оцѹ и таکо бѣ, егда не бѣ.

Създа же гра въ лѣто ѡ пришествїа его къ Византіи ѻ, а ѡ начала прѣтвѹ его лѣ ѻ, а ѡ Адама бѣ лѣто патотысѧщю и шсмосѧтно и лѣ; ѡ Никеж же прїиде къ Византіи, поемъ и стыла и великиа оца, таکо бл҃итисѧ ѡ ий градѹ, его же създа. Бѣ же съзаль полатж и иподроміе и оба краснаа ем'вила и тръговище, въ немже стлѣ единокамѣнь и вѣ чрѣвень постави, ѡ Рима приїне, прѣпосавъ его мѣдными обрѹчми позлащеными; постави же врѣ его иконж въ имѧ свое, написавъ сѫщїй ради на немъ лѹчи: Костандина, сажшаго таکо слѣце; образъ съ, иже бѣ оубо дѣло Зѣмлино, бѣ же ѡ Аенинъ.

Та же на Перси подвигса, из Никомидїј въ Пиоїскыя топлица приходї и, разболѣвъ сѧ тамо, и мимо Елени^{иа} || града въ Харакъ прїиде и тѣ, шгню ташкѹ обем'ши его, прѣстависѧ по девѣтѣ лѣтѣ обновленїа и населенїа Костандина града; и принесено бѣ тѣло его въ цркви стыл айль и положено бѣ въ мрамориѣ гробѣ багрѣнѣ, сам' же и мѣти его Елена, прѣжде дванадесѧт лѣ съмрти его оумерши, и жена его Фав'ста, дъщи Маджимїана Ер'влѣ; остави же три сына: Костандіа и Кон'ста и Костан'дина, повелѣвъ Костандїю имѣти Өрачъскыя и вѣсточныа страны, Костан'дѹ же Крить и Африкїж и Илирикъ, Костан'динѹ же аже къ океанѹ вечер'нахъ.

Семѹ Костан'динѹ бжѣтъвномѹ, ѡ Елгнъ философъ понюсимѹ бывшѹ

въ Византії, яко не дѣл добрѣ, кромѣ обычаѧ Грѣческѣ цркви хода, иже близ-
дѣ, жртвж и вѣрж прѣложивъ, || повелѣ же единомѹ ѿ нѣ прѣтиса съ л. 69.
Алѣксандромѹ епѣкомъ о вѣрѣ; съи же Алѣксандръ патрархъ бѣ къ концѹ
великааго Костандиніа; словом же недостатъченъ съи Алѣксандръ, а въ ино
изрѣденъ и бѣгъвснъ; въ дѣнь пра его рече многоблизомѹ философъ: въ
има IV Хѣо повелѣваж ти мльчати и не глати; вѣпно же съ словомъ онѣмѣ
и прѣбысть безъ гласа. Евсевио же Памфилійскомѹ книги сщеп'ныя Ко-
стандинъ оустроити повелѣ црквь ради Костандиніа града, даровавъ ему
имѣннаа даниа, иже кромѣ иши сѣбѣ книги Ѿ кий ѿ алнѣтичнѣй харѣти
исписа, оукрасивъ. Црквь стыж Ирины и стѣ апѣль и стго Мокіа и стго
Мника Агаенника и архаггла Михаила въ Аиаплѣ, идеже и бѣгъвное видѣ-
ніе оуслыша || и видѣ, бѣгъвныи Костандинъ сижж. Митрофанъ же, иже
въ стѣ, прѣжѣ Алѣксандра епѣки Византии бѣ; цркви оубо прѣжѣ гра-
начн'шѹ здати въ има свое въ пайи прѣвѣ Илѣж, Бѣ емѹ повелѣ въ
сънѣ въ Византии създати ишѣшии Костандинополь; мало же зра жителя
его, ѿ Рима слѣващжа по родѹ избрать, ѿ ини мѣсть, и домовы й велики
създав и даровавъ, населити гра оустрои. При сем' же миши ѿ азыкъ
хрѣтанство прїашж, ѿ Келть же и Галѣ вечернїй, пѣ же и Индїа въна-
трѣнѣа, епѣки ѿ Костандина посланы бывшѹ къ ии, ово оубо на раз'-
съмотреніе мѣстѹ, ово же и на проповѣданіе вѣры; такоже же и Ивери и
Армени хрѣтаны бышж, начало ѿ Тиридата, сѫща ѿ Паровъ, прѣмше, и
Перси такоже при Симешнѣ, епѣки Ктисифонѣ, съ иимиже и Оу||сеазадъ, л. 70.
сконецъ и пѣстѹи Савшріевъ, мѣченъ бысть: ~

Црѣво Костандіа и Консты и Костандина, сповь великаго
Костандиніа: ~ Костандіе цртова лѣ єд: ~ Кшиста лѣ зі: ~ Костандинъ же
въскорѣ скончасѧ; сконча же сѧ образомъ сицевый: на брата же своего
Костандіа разгнѣвався ибѣчто, прїиде съ великою же крѣностю и силою; еже
Костандіа вънесе въ оудивленіе и помышлѣаше въ себѣ, еда что мысла зла
идеть на нь; и приоинчивса съвѣтико злымъ, въводащи его въ подвигъ и страѣ,
и, сими на брань подвижень бывъ, изыде на нь; и браны бывши, въ послѣнїй
бѣжжїй обрѣтенъ бывъ Костандинъ, оубіенъ бѣ, третыи съи братъ Конста
же самодрѣжецъ въсей странѣ вечернѣи бѣ; его же въ сѣмонадесатое лѣто||
 власти его Магненїе, твлъса, оуби на лшвѣ, Костѣ съномъ ѡдрѣжимѹ. л. 70 об
Еже оувѣдѣвъ, въ Аїтиохїи съи Костандіе поставлѣть Гала кесара, затѣ
емѹ сѫща за сестры, дрѣжати вечернїя страны; сам же готовлѣшесѧ на
Персы вшевати, оуже третіе воевавъ на иа. И оубо Галь ратоваше Магненїа,
егѡ и оуби; также и на Костандіа вѣстаеть, иже того Костандіе, лѣстїж
и ласканіемъ оухвативъ, оуби; и оубо власть его никомѹ же тогда дѣ, по
малѣ врѣмени, понеже вѣми Перскаа подвизаашесѧ вишска, Галшвѹ братѹ

Іоуланъ сїж прѣдасть, ѿ Аоинъ его приведь и поставлъ кесара, не мен'шими
и въ семь притык'се, тако же и аріан'ство дръжати, иже на Аоанасіа еп'кпа

- л. 71. Александърскаго и Павла Костан'дина града патріар'ха || мншго зль показа.
Съ же Костан'діе миши стѣ ап'ль Андрея и Лукы и Тимоѳеа въ Цригра
принесе и положи ѹ въ цркви стѣ ап'ль. На Персы же воевавь и оувѣ-
дѣвь, ико ѿвръжеса Іоуланъ ѿ него, ѿ одръжанїа печалиааго недѹгоб
шбъать бывь чръмныхъ жльчи, въ Мом'Фокрипъ скон'часа на брѣсѣ Таврѹ
лежашїи; тѣло же его Іоуланъ, пже по пемь цртвовавыи, протекторъ сыи,
съ Евсевиєж, пръвоя же женож его, прѣис, положи близъ ѿца его въ ирои.
Сего Костан'діа, худоумна сѫща, Евсевіе Никомидійскии прѣтвシリ аріан'-
ство дръжати и слво, иже и единоожицъ, ис писанїа изврѣщи. Алек-
сан'дръ же патріархъ скончавшъса, Павель исповѣдникъ хиротонисанъ
бысть. Семъ же извръженъ бывшъ, себе Евсевіе мъздами Никомидійскыи ||
л. 71 об. възводї на патріаршество; тѣ паки Павель прѣстоль прѣемлѣ, а по немъ
Македониѣ дхоборецъ, ѹ и гоненїе на хрѣтаны подвиже не мен'шее идо-
лослѹжитель. Костан'діе създа црковь Бжїж прѣмждро^{ст} близъ ст҃их Ирины,
црквь прѣкраснѣ дромикж, иж не по иниѣ сѫщо[у] и шобразѣ и добротож
и величествѣ, и тож обновленїа сътвори при Ев'доѣи патріарсѣ, ученициѣ
Евномиевѣ. При Костандіи бѣ стыи Ефрѣ Сирии, иже многаа писанїа по-
лез'наа остави. Воѣ оубывшимъ новаго Дал'матїа, Гала гла. Галоу же,
семъ кесаръ оубіеномъ, Іоуланъ бра бѣ, также и въдана бѣста Костандіемъ
въ весь иѣкж близъ Кесареи оучитї; Іоуланъ же по врѣмени ѿрѣза власы
свои, иночъское твѣрьшеса дръжати пощенїе; чьтца же ѿба бывша, црковь
л. 72. създати помысли^{ст}а мникъ Маман'тъ; въ странѣ же, въ неизѣ ключиса
Іоуланъ здати, земля не прѣсмлание осищванїе сиз'дное: ~

- Цртво Іоулана прѣстѣника: ~ Іоуланъ прѣстѣникъ цртвова-
лѣтъ є, кесарь же бѣ д'лѣта и мѣцъ є, братъчъ сыи Костандію, иже въспитанъ
бысть Евсевиемъ, Никомидійскимъ еп'комъ; бѣ же маль тѣлѣ и без брады,
чрънокось, па сыи же и пищъ и бѣж сѣло велми въздръжливъ, нравъ же инѣмъ
лжкавъ и въ блговѣри зль; хрѣтан'скими наоучивса тайнамъ, послѣди елин'-
сво паче сї изволи, зловѣремъ оубо блговѣри ѿвръжъ, лжкав'ствомъ же и
злшнравицъ добродѣтель. Съ оубо, Прѣтчевъ гробъ ѿвръзъ, огневи миши его
прѣдасть и пепѣ прѣвѣа; Хрѣтовъ же иконж, сѫщжа въ Панеи, еж же кръво-
л. 72 об. точиваа исцѣлѣ сънати и влачити || повелѣ, идола тамо Дїа постави въмѣ-
сто Хвѧ ѿбраза губитель нечестивыи, и мншго миши стѣ съже, не без
мжки же прѣбысть. Вшева бо на Персы, прѣльщенъ бѣ ѿ прибѣгшїй къ
немъ съжещи ладїа свою; также по пустѣ и непроходный мѣстѣ прохода
на миши и въсѣ скончавшеса потрѣбныи и пажжными, и много пострѣв-
ши същїй съ нимъ, понеже врѣмѧ брани и бою прїиде, побѣждень бывь и

побѣгъ прободенъ бывъ копиемъ и, кръви изъ нозри его текющи, пріемъ ржкама своима и на въздѣвъ връгъ, рече: побѣдилъ еси, Хѣ, насытисѧ, Назарѣнине; и тако извръже лжкавжа своѧ дѣлъ. Его тѣло ѿнесено бы въ Таресь и погребено бы близъ гроба Маджимана, сна Галеріева; ѿнесено же бы пакы въ Костандинъ гра и положено въ гробъ багрѣйни и облѣ съ Еленожъ, дъщеріж Костантиновоож, а женож его. Цркѣ же тогда при Іоуліанѣ закопопрѣстжнѣмъ дръжаще Евдоѣ арїанитъ. Костандю оубо скончавшасѧ, Іоуліанъ самодръжецъ бысть и безъ сѹмѣнїя сличствоваше и стое крѣщеніе кръвіж жрѣтъвнож ѿмы. Евсевіа же, пръваго въ цркѣ скопцій, оуби, правдѣ твора себе славж ищѫща. Изгна же и въса скопца ис полаты, сирѣчъ изъ двора, запе и женж свож шстави по мъсти Костандіевъ, понеже бы сестра его, иж и магистры ѿгна а ѿ оп'ящій дрѹмовъ изгна камила, волшви, ослати же и мъски, тъчж кона работати людѣ остави. Съи законъ оустави, еже не приопщатисѧ хрѣтаномъ Елисій оученію. Аполинаріе же бѣтвѣвномъ писанію || мншго приложивъ, въсѣ же творецъ съписанію и образомъ оупѣблъся, събра и написа, иако да въ нїй оучатсѧ хрѣтане. Чародѣства и жрѣтвы и бѣсовъскыя прѣльсти извръгъ, на Персы же Іоуліанъ вшевавъ, скончасѧ, ега и писаніе глагать его пріяти, имаще сице: наѣ же въси оустрѣмихомса бѣгопобѣдныя почости пріяти при Ѣірѣ рѣцѣ, въ нїже обладаж ѡхръ браноподвижникъ Ареи: ~

Црѣво Іоувіаншво: ~ Іоувіанъ црѣвова лѣто а и мѣнь ѹ. Съ тѣло бы высокъ сѣло, иако ни црквиимъ одѣжамъ сматисѧ емъ. Жена же его бы Харита, иако ни понѣ видѣ его въцрѣвшасѧ. Съи оубо посрѣдѣ вши хрѣтанина себе исповѣда; бы же и вѣдо Іоуліаномъ; иже и въслѣ его худа Іоуліановж хламидж настжпи; къ немѹ же шбращасѧ и видѣвъ его, не ико, иж се рече: да бы оубо члкъ. Съи оубо Іоувіанъ ѿ вши въсѣ поставленъ бысть црѣ за еже блговѣръ быти сѣло и кротокъ и мѣтивъ. Иже мирныѧ оуставы съ Персы сътваръ, егда възвращающасѧ въ Византіж и бысть къ Ангирѣ Галатісци, въ селѣ Дадасанѣ, гжбж гадовитж сънѣдь, скончасѧ; прѣнесено же бысть тѣло его и положено въ цркви стый аплъ въ ковчезѣ чрѣвенѣ мрамориѣ. Съи Іоувіанъ оставшжа вше сїти хута ѿ Персь, принижденъ бысть Нисивж великжа и мншгочлчнѣ ѿдати Персѣ. Тъ рече вѣнѣ, иако не могж шблдати люми, въ лѣта Іоуліанова елунствовати навыкшимъ, хрѣтанинъ съи; къ немѹ же въси вше хрѣтане быти исповѣшжасѧ: ~

Оуалентіанъ црѣвова лѣтѣ. Его || и прѣстное правды ради хвалимо бы и чудно; не бо тѣпе прѣстное имаща его вѣдѣахж, иж вынѣ правомѹ прѣва подааше, никѣ же ѿ него възбраниемъ, ниже прѣлагающиимъ ѿ помысла, егоже единож оумысливъ, оустави; и ѿ вшинъ съ Іоувіаномъ наречень бы црѣ; и егда въ Костандинъ гра бы, молахж его шбещника

цртвѹ прїати, он же рече: прїимж, его^{же} аще хощж; и пришѣ въ Никомидїј, въпрашааше болѣры, кого хотать съ нимъ пртвовати; къ пемѹ же Даглавь син'глитикъ ѩвѣща: аще свій си любиши, дръжав'нии самодръж'че, то имаши брата, аще ли люди, то съмотри, на кого багрѣнициж възложиши; он' же, єствѹ паче вѣрж авь, брата своего Оуалентіа постави; азыкъ нѣкыи въстаніе туу оувѣдѣвь, Оуален'тѹ же въстокъ ѩдасть. Бѣ же

л. 75. о власти цръстки ѩ нѣкоего Салустіа оувѣдѣль, тако прѣбати имать, емѹ же и пичко же лихѹ быти обѣщал'са бѣ, егда на таковыи санъ възыдеть; въпрайшѹ же са емѹ и просимѹ ѩ Салустіа по ѿбѣщанії епаршьскомѹ санѹ, рече, тако не доить въсѣчъски обѣщанію хранити вѣрж, ега пакшть напо-
сить людемь. При семъ жены нѣкыя расхыщено бысть имѣніе Роданомъ прѣ-
поситомъ, цръ же, сжидивъ ї, повелъ прѣпоситѹ възвратити еи свож; он' же не послуша его; еже оувѣдѣвь цръ, прїйти къ немѹ рече женѣ; она же на инодроміи помольшина цреви и въпрошена бывши, исповѣдавши ослѹшаніе
л. 75 об. прѣпоситово, прѣстожщѹ и томѹ въ ѿдежахъ сановныи, ог'ни велї въжещи
въ свен'донѣ и съженци его повелъ, а дбаніе его въсе ѩдати || женѣ. Съи и Хал'кидонскіи гра разоръ, каменіемъ его създа велика вишоважж и вишдѣ въведе въ Цригра. Побѣдив же Савроматы и слы ѩ ий видѣвъ при-
шѣшж, въпроси, аще сицевы сжть [С]авромате; и оувѣдѣвь, тако болїши къ
немѹ прїидшж, испльнив'са гарости и длашж въ бедрѣ свої оударь, рече:
лютъ Грѣкомъ, аще, такови сжще, мѣгтиса вамъ хощете. ѩ гарости же его,
глать, отещи жилъ его и пѹкижтиса и, кръви миши истекши, скон'чатиса
томѹ же цреви Юуалентіианѹ. Съи Юуалентіанъ правовѣренъ съи Амвросіа
въ Медиоланѣ постави сїкиа, его^{же} глть неправѣныя болѣры ирѣ црѣмъ об-
личажща. Гоёы же злѣ въстаахж на Оуалентіа; он' же проси бжгътвномѹ
л. 76. Оуалентіану послати емѹ вше на помощь; || он' же не тѣчїж не дасть, иж и
поноси емѹ, рекъ, тако не доить ратжщомѹ на Ба помагати. При сї въ Аойиѣ
Василе и Григоріе бѣста; оччастаса оу Имеріа и Проересіа, искусною
хытрыцѹ, очиста же са и въ Аи'тюхї оу Ливанїа прѣмждръца: ~

Цртво Оуалентіво: ~ Оуале брѣ его цртвова лѣг. При семъ Гштои,
прѣшѣ Мейское езеро, елафомъ водими, прїдоша въ Өракъ; и на двѣ
части бывше, дрѣгъ дрѣга ратоваахж; проси же едина страна помощи ѩ
Оуалентіа, и дасть ї, зане обѣщажса хрѣтане быти; тѣмъ и крѣтивссаса,
арїане бышж, тако же бѣ и Оуале. По сем же, Оуалентѹ въ Сиріи живжщѹ,
Скиое, прїеше, на Цригра оустрмишж, мира не съхранше по крѣщенїи
свшѣ; он' же, прїеше, брасл съ ними и, побѣжень бывъ, въбѣже въ плѣвна||
л. 76 об. Одриинский сель и съжеженъ бѣ въ иei. Жена же его, именѣ Домника, скон'-
часа огнемъ; Димофѣ же арїанить црковь еще дръжаше. Мпшгаа же зла
Оуале хрѣтианомъ правовѣрный сътвори, потшленіа мшрскаа и оудавле-

ніа въ водѣ и мжкы иныа многы. Въса же црковь разоръ, прїиде въ Кессаріј на Василіа, съдѣавъ на немъ, таже и Бгословъ въ нагробнѣмъ его слвѣ пишеть, ега и Галатіе, съ Оуалентовъ, и жена его неджгомъ лютомъ постраж; Димосоеніе же, единъ ѿ поваръ Оуален'товъ, бесѣдожщъ къ Оуален'тв и понюсимъ Василію, рече гнило слвво; рече же оучитѣ: се видѣхъ и Димосоеніа без'словеснаго. Мншгы же Оуаліе оуби, възнепещевавъ ѹ цртвовати ѿ слвва, зовомаго еита: ~

Цртво Гратіапа, сна Оуален'тии ніапшва: ~ Гратіанъ, съ Оуалентиніапшвъ, цртвова лѣ г' и съ Ѹеодосіемъ три. Съи бо великааго Оеохса постави въ Визан'ти, привѣ его ѿ Испаніж, еже ратовати Скиоы плѣножщжл Оракъ; сам же въ Римъ Гратіанъ прѣбывааше. Маӡим же нѣкто из Вретаніе, гнѣважса, зане Ѹеодосіе пртвъ ѿ Гратіана спбблѣ бы, сам же ни единъ полчи чисти, възвиже сжщій въ Вретаніи въстати на Гратіана; и послы Андрагаоїа на нь; он же въпиде въ носило покръвено, пропесь, таже жена Гратіанова есть, въходющи из Вретаніж; еж же любовіж Гратіанъ ѡдръжимъ, прїиде къ нюсилъ и ѿкрывъ видѣ Адрагатіа, иже аби съ вши, приоуготован'ными на се, Гратіана оуби; прѣложен' же бы Ѹеодосіемъ Гратіанъ въ цркви гробы. Съи же || Гратіанъ толми право и дльго стрѣльаше, таже глати нѣкимъ: Гратіановы стрѣлы оумъ имать. При Гратіанѣ Мелетіи, архіепкпь Антиохійскаго, въ Костан'динъ гра пришѣ, и Димофилъ видѣвъ, цркви дръжжща, Григоріа Бгословъ ѿ Нан'їаза приведе на разрѣшеніе аріанитскыя прѣльсти: ~

Цртво Ѹеосіа Великааго ~ Ѹеосіе великии цртвова лѣ бі. Бѣ възрастомъ оубо тѣлесный въ мѣрѣ, чистъ же и причръменъ лицемъ, рѹсы имѣж власы, а ибо прѣгрѣбель, весель въ бесѣдѣ, а нравомъ вѣльшии; бѣгородень съи ѿ Иверь, иже Испаніи зовомыи, имѣж женѣ именемъ Плакида, из неаже роди Аркадіа и Оноріа; оумерши же еи Галж, Гратіановъ сестръ, пожть. На Скиоы же изшѣ, въса поби, избившъ же Гратіаншвъ рѣ ѿстжники || въ Римѣ и Андрагаоїа самого емъ, въсѣ съмрти прѣдасть: ~ Въ второе же лѣто его бы вторыи съборъ въ Костан'динѣ градѣ ѿ рѣ стыї ѿцъ на Македоніа дхоборца; бѣжж же Тимоѳеи патріархъ АлеѢандръскаго, Мелетіе Антиохійскаго, Кирилъ Іерѣимскаго, Григоріе Бгословъ; и проклашж Македоніа, на дхѣ стыи хвлаща, и съ нимъ Савеліа и Аполинаріа; ѿстоит же вторыи съборъ ѿ прѣваго лѣ нѣ, егда и Григоріе Бгословъ ѿ цркви изгнанъ бы. Принесена же бы при нѣ въ Цригрѣ глава Іоанна Крѣтлъ и мощи стыї мникъ Терентіа и Африканы и положени бышж въ стыї Ефиміи на Камъцѣ. Съ црѣ приведе великааго Арсеніа из Рима оуслышавъ ѿ прѣмѣдости его и о бжѣтъвнѣмъ размѣ, и семъ Аркадіа и Оноріа, сна своя, прѣда || оучитѣ га бжѣтъвномъ писанію; его же и василопатора постави; ~

л. 77.

л. 77 об.

л. 78.

л. 78 об.

съи въ иющи, Бѣгъ мѡлѧса, оуслыша глѣащъ: Арсеніе, бѣгаи чѣкъ, и сїссепшиша. Съи Ѣешдосиѣ црквища идолскаа, аже великии Костандинъ не разори, иж заградити Ѽ тъчїй повелѣ, до дна земли раскопа въсѧ. Накопець же Аркадіа поставлѣеть црѣ Костандину гра^з и въстѡкѣ въсемъ, Онѡрїа же съ Плакидѣј поставлѣеть на западѣ црѣ. И оубо Онѡрїе имѣше цркви дварь въ Равенѣ, Плакида же, дъщи Гратианова, въ Римѣ. При сею Гизерї, въза Римъ и плѣнивъ, ѿвede црца: ~ При Ѣешсїи велицѣ Григоріе Бѣгославъ нинѣшнїа црковь мѣца Анастасїј, еще маль храмедъ сѫщъ, въ тои православныи оучаше; анастасїс' же, сирѣ въскрѣенїе, храмъ, глать, нарицатися великомъ семъ ради въскрѣнїа правыи вѣры, или зане же ѿтъ чре-
 л. 79 ватъ иѣкои пастиса съвыше и оумрѣти, онѣщїи же ѿ правовѣрнїи мѣтвѣ бывши, въскрѣнти оумрѣшои; сего ради и прѣковное званїе иѣкими на дѣ странѣ нарицатися ѿ пишющїй сказѹєса: за еже православїа слѡвѹ въ пеи прїати въскрѣнїе и за еже сътворитися чудеси, бывшомъ въ неи оженѣ. Ѣешсїе запрѣти Димофилѣ или Арїевы лъсти ѿстѣпiti или црковь осгатися; ши же изыде посрамленъ, четыридесѧ лѣ аріаномъ дръжавши цркви: ~ Црѣ же оубо и съборъ Григоріа, и не хотаща, прииждив'ше, Бѣгослава на прѣстолѣ посадиша, ико много потрудив'шася и проказы ерес'кыя цркви гра избавльша; сѫщжа же ѿ Егupta оувѣдѣвъ Григоріе словесемъ
 л. 79 об. его поза[видѣвшъ], съставное слѡво съписавъ, ѿ цркве и прѣстола вѣлеж ѿстѣпїи, Нек'тарїоу въ мѣсто его прѣмъ поставленъ бывшъ. Ѣешсїе тѣло Павла исповѣдника въ Цѣркви вънесе и въ цркви, именемъ Павла нари-
 цаемъи, полижи, аже създа Македонїе, на Павла навѣтъ. Илишдор же, съписавъ слѡвеса глагома Еоїпскаа, епископъ бѣ Трин'гїи при Ѣебсїи; на-
 писа же и по стихѣ памвїйский твшренїе златъ къ томъ жде Ѣешсїю. Быв-
 шій же ради оубїстѣ въ С8лѹи на народѣ и епар'съ и сїѣ его Ѣебсїе, въ Медишлианы при Авросїи пришѣ, ѿлажень бѣ ѿ цркве па мнѡтѣ; по
 мнозѣ же мѣтвѣ и покаанїи едава прїать бывъ и, тако же обычаи є прѣмъ,
 дары принѣ, ѿ жрътвъника семоу ѿстѣпiti повелѣ Амросїе, наоучивъ его
 л. 80. иерейскомъ и прѣскомъ || образъ; иже и въ Костандинъ гра пришѣ въобра-
 зися, прѣмъ прѣжѣ сего въшатрь олтарѣ стожщимъ. Въ Антиохїи же вла-
 чимъ бѣ образъ написаныи жены его Плакиды, налога ради многїи дапыи;
 его же ради разгнѣваша црѣ пагубож лютоож похвалитися на гра; възбра-
 нѣем же бѣ оустава ради аже о ѡрости, егоже Амвросїе написати его
 оустрои. Тогда Іѡаннъ Златоустыи, въ Антиохїи съи прѣзвитерь, Андрїати
 зовомжа книгж съписа. Ѣешсїеви же въ Медіоланѣ скончавшися, тѣло его
 Аркадіе, въ гра прииѣ цркви, положи въ гробницаи, аже великии въ ст҃ий
 Кистандинъ създа на погрибанїе: ~

Црѣво Аркадіа и Опорїа, сбовъ великаго Ѣеодосіа: ~ Аркадіе,

слъ Феодосиевъ, пришедъ ѿ Рима, прѣгвова лѣквъ, оставивъ въ Римѣ брата л. 80 об своего Онорія. Съи сътвори свое числѡ, аже и Аркадіевы нарече, поставилъ же и стлынь, зовомыи Ѣиролифъ, поставилъ врѣмъ его свои образъ; и гра въ Ораклии създавъ, нарече его Аркадіополь. Бѣ же видомъ тѣлесныи грозенъ, чрънь образомъ, а възрастомъ худъ, едино тѣлѣ имѣжъ добродѣтель, еже добрѣ писати, емѹже ѿ великаго Арсенія наказанъ бытъ. При сем же изгнань бысть Ішанъ и Златоустыи, навѣтъ бывшъ на Евдохѣ и прѣцѣ и Феофилѣ, архиепископомъ Алѣксандровскому, и посланъ бытъ въ Константиноіе; цѣловавшъ же Олибаджъ, дѣщере Селевка спараха, и иных чисты жены, изыде изъ цркви, и аби огнь изшѣ изъ олтаря съжеже въсѧ. Въ тоже же врѣмѧ ѿвръгашка Исаври и поплѣнишъ до Кападокыја. При семъ Аркадій принесени л. 81. бышъ и миши стѣго прѣкса Самоила и положени бышъ въ цркви его, та же є близъ Евдома. Разболѣвъ же сѧ съи цркъ скончасѧ, оставилъ Феодосія сна своего, въсѧ же сѫщжа по нимъ нарочиты прѣждѣ изби, зане болшіи бѣшъ, его мѣдростї, въ ниже бѣ и Руфиинъ, мишиго оу него мишии. Положено же бытъ тѣло его въ цркви стѣи апѣль, въ полднѣи притворѣ, идеже жена его Евдохѣ прѣждѣ положена бысть, въ ковчезѣ мраморнѣ. Нектарію оубо патріархъ оумершъ, Аркадіе Ішанна, изъ Антиохїи привѣ, сътвори патріарха; ѿ блгогороднїи же бѣ Ішанъ и доброславесень, о немже и Ливанъ мѣдрецъ свѣтелствова; въпрашажшїи бишъ оученикомъ его, кого въ мѣсто себе оставлѣши оучителѣ, рѣ: || Ішанна, аще не бы ѿ Галилеанъ въсхисищень быль. Бѣ же распѣ междо Ішанномъ и Епифаніемъ Кундрѣскіи и Евдохѣ; повѣда же Ішанъ Епифанію скончаніе его въ корабли, такоже же и Епифаніе томъ скончаніе въ изгнанїи; хотя же ѿ плѣти Епифаніе въ Кундрѣ, проважажшїи его дробѣ рече: тѣщжа оубо азъ, тѣщжъ, оставилъ же вамъ цртвіа и гра и лицемѣство. Оумершъ оубо Ішанъ въ изгнанїи, поставленъ бываетъ Арсакіе патріархъ. Гаин же, на Аркадіа вѣставъ, мишиго зль Цркградъ сътвори; брани же бывшъ по сѹхъ и по милю съпїи, самъ и сѫщи съпїи погыбошъ: ~

Цртво Феодосія Малааго, сна Аркадіева: ~ Феодосіе Навыи, съи Аркадіевы, прѣгвова лѣкг. Съ пожть, съвѣтѣ Пѣхерє сестры своеи и л. 81 об Павлина любимаго ѹ, Евдокїя въ женжъ, ѿ Аенъ сѫщжа, прѣкраснѣйшъ, дѣщере сѫщжа Леонтия Философа. Въ великоже прѣковъ идѣшъ емѹ, принесе емѹ нищъ нѣкыи таблько велико пѣества; еже видѣвъ, цркъ и болѣре оудивиша; и, давъ нищомъ рѣпнѧль, послалъ къ царици; она же болашомъ Павлина съпостѣшествовавшомъ еи на бракъ послалъ ж; пакы же Павлинъ, въходашъ прѣви въ полатжъ, невѣдныи послалъ ж емѹ; онъ же, познавъ а, съкры и вѣшѣ въпроси прѣцѣ о табльце; она же рече: изѣдо а; онъ же заклѣть а въ свои животъ, еда комъ послалъ ж; она же заклатса, тако сѹнѣдо

а; и обличенъ бывши аблъцъ, бы межо има Ѣтоли скръбъ и разлжчение;
 л. 82 об. Павлина же, пославъ, оуби иѡщїж; и оувѣвши || се прца, тако ѿбржгана бывши, отиде въ стаа мѣста и тамо скончаса въ Іерлімъ; на съмрти же свшети проклѣтсѧ, не вѣдащи ничько же ѿ оклеветаніи, еже на на о Павлинѣ.

Съи же ѡебсє бѣ тѣлъ посрѣнни члкъ, очи велици имѣж, чрънъ же и скоро блуджщи, нось тенъкъ и правъ, косми чръны, въсѣкомъ наказанію приобщивса и свѣзочтю, гѣзыти же и стрѣлѣти навыкъ тѣло, сладокъ съи нравъ и па лшвъ хытръ, тако и мншомъ людемъ прѣзиратиса Ѣ него, еже къ сконцѣ обѣатъ емъ бывшъ любовїж, иже бѣхъ Евтропіе, Лав'со и Калоподіе; и къ сїи Хрисафіе того поработи. Съи же цръ, пославъ, принесе мищи Злаустовы и положи въ цркви стый амъ. При сем же принесени бывше мищи стго Стеffана и Лаврентіа: ~

Събо ръ Г: ~ Въ тринадесатое же лѣто его бы третіи съборъ въ Ефесѣ двѣстѣ стѣ Ѣцъ, въ ийже бѣ Курѣ Алеѡандръскіи и Келестинъ, папа Римскіи, и Иоувепаліе Іерлімскіи, на Несторіа събравшесѧ, еїкна Костандина града, и на Алѣѡандра Иераполскаго, глашіи не быти Бѣж, иж Хрторѡдицж; и, сїи проклавше, проповѣдашъ Бѣж въ истинѣ сѫщѣ и рѣснотѣ стїка двѣ Мріж. Ѣстоит же Ѣ втораго събора третіи лѣ ма, егда и з отрокъ вѣсташъ, оусопшіи при Декіи.

Изыде же тогда и Перскіи цръ на Грѣкы; послав же и цръ Прокопія стратилата на на. Цръ же Перскіи поржчи Прокопію, тако: да сътворя оуставь мира съ Грѣкы за и лѣ, аще побѣжень бждѣ, егоже л. 83 об. изберж Персѣнина на саимобор'ство; аще ли же побѣжен' бждетъ и хотаи Ѣ вѣ боритиса съ нимъ, то да ми даете и кеїтїнареи и обычныя дары вѣса. И сице оуклышисѧ, изыде Персѣни; стратила же избра Ареовин'да комита Фидератомъ. И изшешіи имъ съ оржжемъ на конѣ, Ареовин'дъ, адцж имащъ, и прѣвѣ Персѣни оустрѣмльшисѧ на нь, оуклюшив'са, Ареовин'дъ заѧть его адцеж, аже иѡшааше, и, съвръгъ Ѣ конѣ, закла его. И сътвори оустави мирныя Перскіи цръ. Вѣшѣ же въ Цриградѣ Ареовин'дъ и вѣми Ѣ цръ ирѣать бывъ, поставленъ бы ипать.

Съи же цръ, разоръ аже Ѣ съха стѣпж Цриградъ и приложивъ дрѹгаа два или Г съженъ въ ширинѣ, съза дрѹгжа стѣвж Кирѣ епархъ л. 84. прѣмждрый и нарочитій за Ѣ днїи. По врѣмени же иѣкою || изыде цръ пропздитиса и, пашисѧ коню по нимъ, оуказвиса и, вѣшѣ въ клѣть, призыва сестрж свою Плхеріж и повѣда еи о Маркїанѣ, хотащіи по нѣ цртвовати: на сего бо ми, рече, Ѣкры Бѣгословъ, сѫщъ ми въ Ефесѣ. И призвавъ Маркїана, рече емъ прѣ Аспаромъ и вѣсми болѣри: тавило ми са є, тако ты имаши по мнѣ цръ быти. И по двою дню скончаса. Плхеріа оубо и при немъ, юнъ сѫпъ прѣви, добрѣ цртво правлѣаше; паче же юна сѫпъ

паказа же и брата своего въ цѣломждрїи жити; сама же дѣство свше Бгови възложи и сестрѣ свои Аркадїј и Маріј такожде жити наоучи.

Арсакію же скончав'шася, Аттику сты^и поставленъ бываетъ патріархъ. При сї Оефсіи Аспарь и Ар'даворѣ поставлена бываета дома-стика || въсташъ же и западъ. Аттикъ же скончав'шася, Сисінє поставленъ л. 84 об бываетъ патріархъ. Семъ же скончав'шася, Несторіе бы^и патріархъ. Семъ же извръженъ, Прокло въ него мѣсто поставлѣется; егда и миши Иоан'на Злустаго прѣпесени бышъ при Оефсіи миленіемъ Прокла патріарха. При семъ въ литїи на поля възатса отроча на высотѣ на ми^н чѣ, еже и оуслыша бжѣтъв'ши глѣ, сже не прилагати къ тристомъ распеніиса на ради, та^{ко} же и до йнѣ поетса.

Оефсіе прѣ скоропослѣшивъ бѣ всѣми, вѣрѣж оклеветаважїй къ немъ свой си, та^{ко} же и писанїа на хартїа принюсимаа емъ бес прочитанїа поисловати; еже и оувѣдѣвши, Пвлхерїа, сестра его, прѣмждрѣ искуси его, окле-ветаважїи Оефсіа, та^{ко} даровавша еи Евдокії жеинъ свої, еже и л. 85. подпсал бѣ; и злѣ ѿ Пвлхерїа понюсїй бы^и.

Проклъ же скончав'шася, Флавіанъ мжжъ сїенепь црковь прѣять. Гот'є же тазыци бышъ д: Гот'єи, Ипогот'єи, Гипеди и Оуандиле, ѿ нїже Авари начаша прѣходити на Грѣческжа земля. Хрисафїа же скоп'ца, много мвгжица оу прѣ Оефсіа, та^{ко} и Несторію помагающа, по съмрти Оефсіевъ Пвлхерїа оуби. Куръ оубо, епархъ грѣскыи, мжжъ прѣ-мждрь, та^{ко} же рѣ, и нарочить, създа стѣнѣ грѣскж, еже и оудиви народи красоты ради и скорости зданїа стѣнаго; и възъшишъ, сѣдащъ и прѣви на иподромїи: Костандїй създа, а Куръ обнови; позавидѣ же бывъ, оклеветанъ бы^и къ прѣви, || та^{ко} елианска мждрѣствъ; свазан же бывъ и штриженъ, л. 85 об поставленъ бываетъ въ Змирнѣ епкпъ. При конїци сего прѣ бысть въ Констандинѣ градѣ трж великий, та^{ко} же множаишой чѣти града пастиса: ~

Цртво Маркіана, затѣ Оефдосію: ~ Маркіанъ цртвова лѣ аї и мѣ є, степ'санъ бывъ Анатоліемъ патріархб. Сыи же Маркіанъ бѣ матерь възрастѣ, блгоговѣинъ и сїенепенъ шбычаемъ, чрвленъ на лици имѣжъ, растворенъ радостїжъ, великодшень, сребролюбіа прѣвышшіи, цѣломжрь и ш бжѣтъвныи блгоговѣинъ, о съгрѣшажїй мѣрдъ, бѣ же непричестенъ на-казаша вѣнѣшнаго. Поат же сыи бжѣтъвныи Маркіанъ Пвлхерїа, сестрѣ Оефсіа прѣ, лѣ сжшж и четыремъ, дѣвж сжшж и не растлившася до скончанїи еж: ~

Събрь четврѣтїи: ~ При семъ прѣ бы^и четврѣтїи събрь въ Халкідонѣ, съставлень ѿ хѣ и ѡ сты^и ѿ на Евтихїа и Діоскора и Несторїа сует'ный, глашїй не быти въпльщеню Гюю единосжшвамъ, иж ѿ двою ествъ съединеню глатиса, едино же съединенїи и та^{ко} въ

привидѣніи понесшѹ плѣ Г҃вї бладославающїй и бжѣтвѹ стрѣль прилагажющїй. Началствовахж же въ съборѣ Лешн’тие, папа Римскыи, Анатоліе, патріархъ Костанідиша града, Йоувеналіе Іерлімъсъкыи.

Въщесені же бышж при нѣ и мѡщи стѣго прѣка Ісаѧ, принесеніи бѣши ѿ Неада, и положени бышж оу стѣго Лаврентія. Въ третіе же лѣто црѣтва его оуспе Пѣлхеріа, таже създа црквь прѣстыж Бѣж въ л. 86 об. Халкопратіи и аже || въ Влахернѣ и сї крови златомъ испыстри же и оукраси.

Сыи же Мар’кіанъ, неджговавъ ногама и разболав’са, еще въ воинствѣ съи, прѣлежа въ поли Сидимѣ; оздравѣв’ же, присвоивса двѣма братома кѹпцема; въкѣпѣ же съ инициа на лшвь изшѣ, тако бѣ полудѣ, въси, ѿ трѣда почив’ше, оупошж; оубѣжьше же са оба братен’ца, видѣши Мар’кіана спаща на сѣнци, орлом’ же прикрываєма, и оудивиши; пробѣдившѹ же са емѹ, глашж: аще въцришиса, что на имаши дати? он’ же, аще и не вѣроваашж, иж оба рече имъ: въ мѣсто ѿцъ имѣти имѣ вѣ; дав’ша же емѹ дѣстѣ златикъ, ѿпѹстиста и въ Црїгра, помиши паю, егда възвеличишиса, рек’ша. Он же шѣ прильписа Аспарѹ и Ардавѹрю; таже съ л. 87. Аспаромъ въ Африкѣ воевавъ, оухващенъ бѣ; || спащѹ же емѹ на дворѣ Гизериховѣ, орель пакы съшѣ осѣнѣаше его; видѣв же се, Гизерій помысли оубити его, тако прѣтовати хотаща Грѣкы; рассматрив’ же, тако съвѣту Бѣжю въэбранити не мѡицно є, оувѣты мирныя съ иї сътворь, ѿпѹсти его. Флавіанѹ же патріархѹ скончав’шѹса при Маркіанѣ, поставлѣт’са Анатоліе. Оумершѹ же Маркіанѹ, положено бѣ тѣло его въ цркви стыї апѣль въ гробници: ~

Црѣтво Лѣва Великааго: ~ Лѣвъ Великии Макеліе црѣтвова лѣ ю, добродѣтели его ради и правовѣріа поставленъ бывъ Аспарѹ и Ардавѹремъ; сима бо въхотѣв’шема црѣтво прѣнати, не да сипглить, зане бѣста аріанина; л. 87 об. аже прѣ Лѣвъ видѣвъ не имаща правж вѣрж, иж въсе имѣніе подъ своимъ || обѣласть хотаща имѣти, оубѣ и, написавъ и къ Амію, црю Римскомѹ, посланіе пѣкос, имащее и се, тако азъ оубї Аспара и Ардавѹрѣ, зане да не съпротиви ми са никто же повелѣважщѹ; Макель же зовет’са Грѣческы заколичь. Сыи же Лѣвъ бѣ низъкъ тѣлѣ, спань брадож и лицемъ сѣло протажень, мждростї же оукрашенъ, аще и кромѣ оученія и наказанія бѣ. Аспар’ же моли прѣ поставить градѹ епар’ха по еговѹ злшвѣрю единомждръна же и равновѣрна, еже и обѣщася оубо прѣ сътворити; не хота же, посла нощїж единомѹ ѿ боларь прїйти заоутра па двор’шѹ; семѹ же пришешѹ, призвавъ, прѣ постави его епарха градѹ; Аспар’ же наче падежное видѣвъ и оудивиъса о семъ, въшѣ, атса за ризж црѣвж и рече къ немѹ: ѿ црю, л. 88. одѣ||аномѹ въ сїж чрѣвленицж не достоить лѣгати; прѣ же ѿвѣща; иж и

сёе нѣ лѣпо црѣви, еже повиноватиса комѹ и послѹшати его, паче же и егда людемъ неполезно є.

При сем же при принесена бысть риза прѣтыж Бѣж изъ Іерліма, обрѣтена бывши оу нѣкыя жены Евреанинж блгоговѣнж и дѣвы; иж и мѡщи стыж Анастасіј принесошжа и положишжа въ храмъ еж. При сем же бы и великии палежъ, ѿ Неорїа начинъ и до стго Фомы същѣ. При нем же и пепель съ нбсе спаде, яко лежати емѹ по керамида по пѣди. Въ днї же его бы и стыж Даніиль стѣшникъ въ Анаплѣ, къ пемъже и многж вѣрж имѣше црѣ; болѣзнї же скончаса съи прѣ. Анатолію же при Лѣвѣ скончавшса, поставлеъ бы Генадіе патріархъ. Постави же Маркїана иконома, ѿ каѳарскыя сѫщаго вѣры и пристжилъша же къ цркви; иже и въ врѣма пожара, вѣшне на керамида стыж Анастасіј, дрѣжжи стое енліе, не врѣдимж црковь съблуде, огневи кржлошобразно прѣшеш връхъ еж. При Генадіи патріарсѣ ржка писцѹ оусыше, написавшомъ въ образъ Дїа идола Сіса нашего образъ; его же мѣтвож исцѣли Генадіе. Глїат же, яко сѫщїи обра Сісовъ є голь и малобрадъ. При Лѣвѣ Стоудїе болѣринъ създа цркѡ стго Іѡанна и мнихы ѿ Неоуесънааго тж насели. При семъ тѣло прѣка Елисея прѣнесено бы въ Алєзандрїј и въ обитѣли Павла прокаженаго положиса. При томъ жде Исокасіе киесторъ, оклеветанъ бывъ, приведенъ бысть къ епархѹ грѣскомѹ, яко Елинъ, свазанъ имѣж ржцѣ наза; рече же къ || пемѹ Посеи епархъ: видиши ли себе, Иосакіе, въ каковъ образъ оустроиса? онъ же рече: виждѡ и не чюжжса, чѣкъ бо съи, въ чѣчкы въпадо бѣды; иж сѫди о мнѣ, яко же сѫдѣше съ множ. Си оувѣдѣвъ црѣ и оумѣрдиса на нь, свободна его ѿпости. При семъ Лѣвѣ по тысжща и триста лѣ ѿ Ромилева прѣтва, създавшаго Рї, прѣтвова Ромиль, и прѣста Римское прѣтво на Ромилѣ, начиншее ѿ Ромила, ѿдоакрѹ Готоѣнинѹ влѣ его прѣбемшѹ.

Съи же Лѣвъ, Зинона поставилъ стратилата, сътвори его затѣ себѣ на Ареадноу дѣщере свој, сѫщжа ѿ Вирины. Большнї же обять бывъ самъ, скончаса, поставилъ на прѣтво Лѣва внѣка свое; положено же бы тѣло его въ ковчезѣ мрамориѣ зеленѣ, въ гробници стго Костандина. Жена же є || бѣ Вирина, сестра Василискова: ~

Црѣво Лѣва Малѣ, внѣка Вѣкѣ Лѣва: ~ Лѣвъ Малыи внѣкъ его, иже ѿ Зинона и Ареадны, прѣтвова лѣто аѣ и, стено савъ оца своего Зинона, скончаса: ~

Црѣво Зинона, оца Малааго Лѣва: ~ Зинонъ прѣтвова лѣзї, изгнашъ бывъ изъ прѣтва Василискомъ и пакы вѣшне, Зинонъ бо въ Оракый прѣбывающ, помагающ же Веринѣ своемѹ братѹ Василискѹ и Ар'матѹ аиепсеоу, си вѣсташжа на Зинона; аже оубоав'са Зинонъ, приїде ѿ Тракїј,

л. 88 от

л. 89.

л. 89 о

съ Ареаднож и съ имѣниемъ мнюгомъ бѣжа въ Исауриѣ въ грѣ нѣкыи тврѣ; по нѣколико же лѣть, Василискъ злѣ живжщъ и сего ради ненавидѣшъ его болѣромъ, Зинонъ пакы съ Ареаднож прѣкии грѣ постизаетъ и прїжть бысть синглитомъ, бравса съ Василискомъ и Ар'матіе. При сем же бысть тржѣ страшѣ въ Костандинѣ градѣ и падошж прѣкии мнюгы и домове до дна; постѣра же и Никомидіскаа митрополі. Съи же Зинонъ бѣ ѿ злаго рода Исаурискаго; виѹци бо прѣдѣда своего Исаава бѣхъ; лжавъ бо бѣ онъ и на смышеніе блжда несыть, лжавъ же и сыи Зинонъ и мръзокъ, таکо же Елины пишѣ Пана козлоудна и дебелоонаха; възорѣ чрънь, възрастѣ грозень, гнѣвливъ, злшпамалѣ и оубѣства пльнь. Маринъ же нѣкто прорече емъ, таکо: и прѣтво и женж твој прѣиметъ нѣкто ѿ селентаріи; Пелагіа же нѣкого сѫща патрикія повелѣ, мжжа прѣмѣра, блюсти въ темници; его же страже ноющѣ оудавишъ повелѣниемъ Зинона. По малѣ же чрѣвѣ болѣвъ, Зинонъ скончасѧ ѿ безглавный си. Съ" Зинонъ въ сластѣ безмѣстныхъ || и дѣлѣ неправѣній оупражнѣашъ.

При нем же аїла Варнавж мѡщи обрѣтошжа въ Кипрѣ по джбѣ, имѣж на прѣсѣ еже отъ Мадеа еїлѣ, исписано ржками Варнавиїми; его же ради бѣ митрополь и не оставлена бѣ, еже повиноватисѧ Антиохіи, иж Костандиню градѣ; еїлѣ же то Зинонъ положи въ дворѣ оу стѣго Стефана. При семь Перозѣ, Перскыи прѣ, побѣженъ бывъ на бранї ѿ Оунь, бисерь, егоже ношааше прѣсвѣтель и вѣликъ сѣло сѫщъ, таکо же Прокопіе Кесарѣнѣ пишеть, изъ оуха деснаго иземъ, връже, таکо да некто по нѣ ѿ Перскыи прїи паложї его. Сѣ бывшаго же тржса при немъ паде и камара образа трѣговищнаго, сѫщіа ша нї, и изваан'иий образъ велика Оешсіа, иже на стльпѣ, зовомѣ Таврѣ.

Съи Зинонъ изгна тъцж, свој Веринж въ кастель, зовомы" Папиріи, съвѣтѣ Ила магриста. Ареадна же, враждѹщи мѣре своеї ради, повелѣ Оурвикию оубити Ила; и въсходащъ Илъ на иподроміе, мечѣ въ велицѣ кохлїи оударѣ бывъ, ѿсѣченъ бѣ десное оухо его; и сего ради съпостать Зинонъ бѣ, паче же и поставленъ бывъ доместики на вѣстоцѣ: ~

Цѣтво Анастасіа: ~ Анастасіе Дикоръ, спрѣчъ двошочитыи, такоже безглавенъ си", прѣтвоа лѣ кѣ. Съи бѣ и тѣлѣ высокъ, и очима радостенъ же, и бѣль, пльшивъ же мало и сѣдь. Възвиже его на прѣтво Оурвикие, имѣжъ тогда великъ въ скопцѣ оу прїи мѡщи.

При семъ Анастасіи Виталіе ѡракѣніи, ѿвръгса и поѣ ѡракѣны и Скионы, прииде до Анацль, пльнѹж; иж опльчив'шасѧ на иш Маринъ епархъ премѣдромъ съ Міскыи огнѣ, паче || же и бжѣтъвній неискѹсній, еже сътвори Проклъ прѣмѣдрыи, съже" корабла варвар'скыя; Виталіанъ же бѣжа, съ малыми сѣссы бывъ.

Цр̄еви же помыслившъ приложити къ тристомъ, еже гѣти стѣи распеныиса на ради, помлѣи на, та́ко послушажщъ Севира безглав'яаго, и въшѣшъ логофетю и епархъ, еже възгласити се на ам'онѣ, бы въ народѣ крамола, славащій: иного цръ въ градѣ; въжегше же многы домовы и мльвы сътвориша и цр̄еви досадив'ше, прїодошъ до истерны, сѫщжа близь стого Мокїа, аже тъ са́ цръ създа, и игѹмена обитѣли стго Филип'па, иже цр̄еви любїй бѣ, оубивше, и главъ его на копїе възнажив'ше, въпїахъ: съи є гость врага стыж Тр҃ц; иже и женѣ сгалистїк, аже цръ имѣше вѣриж, оубиши и, влачивше, оба съжегошъ || оу монастыра Стѣа́ л. 92. дїскаго; цръ же, оубоавса, въ малѣ прѣста ѿ ереси.

При семь Ман'дарь, Саракин'ский кназъ, крѣтиса ѿ православный; Севир же два епѣка посла къ немъ, хота его приоп'щити своеј ереси; их же зловѣре разѹмѣвашъ, рече съ пѣхіобож къ еїкомъ: принесошъ ми писанїе днѣ, та́ко Михай архагль оумрѣть; онъма же рекшима: не мющно є семъ быти; и како, рече, Бѣлагъ расплатся по на, аще не ѿ двою ествѣ был би Хс, аще ни аггль оумираеть, та́ко же гѣте; еже оуслышав'ша и сѣло оудивлъшаса єстьвнѣи мждрости его, отидоста посрамлена.

Съи Анастасиѣ видѣ въ сънѣ страшна нѣкоего, имаща свитокъ написанъ п глаща къ немъ: се за певѣре твое отрываш ѿ твоѣ житїа ді лѣ; и абие громъ и млынамъ о дварѣ его бывши и цр̄еви || единъ юставленъ и бѣжжшоу ѿ мѣста на мѣсто, въ единой ѿ ложинци постиже его гнѣвъ, зовомъи шата, та́ко вънезапж юбрѣстиса емъ мртвъ. Положено же бы тѣло его въ цркви стый аїль въ ковчесѣ мрамора акин'дана съ Ареадиож, женож его, оумершож прѣжде. Сего гѣтъ съжег'ши книги среброу и златъ. Архїерейский же прѣстолъ имѣше нѣкто Тимооєи. Гѣт же, та́ко по съмрти своеи Анастасиѣ по днѣхъ нѣкыи възъни: помлѣите ма и ѿврѣзьте ми; гробоблюстелѣ же рекши, та́ко инъ прѣвѣтъ, ѿвѣща и рече: ничъко же ми о семь, въ монастыр' ма ѿведѣть; они ѿ небрѣгошъ и тѣ. Гѣт же, та́ко по малѣ, ѿврѣзше гробъ его, обрѣтоша и изѣда мишици свои и калиги, аже ношааше.

За еже быти || еретикъ Анастасию Евѳиміе патрїархъ помагааше ѿврѣг'шиѧ ѿ него; еже оувѣдѣвъ цръ по оухващени й, поржчи стомъ Евѳимію патрїархъ: млѣвы твоож, и великий, дрѹгы твоож ослѣпишъ. Постави же въ мѣсто его патрїарха Македонїа, на немже, зане не дръжаше ересъ его, много зла показа. Гѣт же, та́ко, прѣставлъшъса Македониоу въ изгнаниї, страшно нѣчто приключиса: мртвъ бо сѫщъ емъ и на одрѣ положенъ, видашъ въсѣмъ, назнаменаса кртомъ. Хоташъ оубо въ Новокесарїи тржсъ быти, вой нѣкто пѣшествуј, видѣ два нѣкаа иджаша къ граду, съ зади же дрѹгаго, въпїжша: съхраните дѣ, въ немже ковчегъ

Григоріевъ є; бывшъ же тржсъ, множаишаа чѣ града паде развѣ храма
л. 93 об. стї Григорія. Анастасіе съи, много мѣниихъ дѣль съліавъ, ѿ нї образъ
свои постави на стлыкѣ Тавросѣ; прѣже бо стожщеи на нї Ѹбоїа Вели-
кааго, ѿ тржса паши, съкрѹшиася.

При семь мжжъ нѣкто ѿ хима, хждогъ съи, показоваше сребро-
продателемъ же и прочимъ ржцѣ и иштѣ излїан'иѣ и иныа виды златы,
г҃ла себе скровище обрѣша, и сего ради множы прѣльщаж, въ нищетаж
съведе; прослѹв'шъ же емъ, ать бывъ, приведенъ бысть Анастасію; при-
несе же црёви халишарь кон'скыи вѣ злѣ с маргаритомъ, егоже възэмъ
цръ, рече емъ: по истинѣ ты ма не лъжеши, ни мжжеши бо; и повель
его ѿвести въ нѣкый градецъ, въ немже и скончася. При семь Дев'теріе,
л. 94. спѣль Визант'їйскии, арїани съи, вар'вара нѣкоего кр҃щаж, дръзиж ре-
щи: || кр҃щается имъ въ има Оца, им'же въ Стго Дх; и абѣ изсѣче
кѣтильница; вар'вар же, пристрашенъ бѣ, нағь бѣжа на дрѹмъ, тако ѿ
него въсѣ оувѣдѣнъ быти чудеси. Двѣма епѣнома пращемаса нѣкогда при
Анастасіи, единомъ православноу, а дрѹгомъ арїашнъ, и оубо арїаниш
остроазычнъ сѫщъ, а православномъ блгочестивъ и вѣришъ, прѣмъ же
правовѣрный рѣ, тако, шставльша слшво, въ огнь вънидѣмъ, и тако тавитса
правовѣрнѣши; арїаниш же не въсхотѣв'шъ се, самъ, въшѣ изъ огнѣ,
прѣшеса и неврѣдї прѣбывааше: ~

Црѣво Йоустина Великаго: ~ Йоустинъ Фрачъскии Великыи
црѣвова лѣб, израдень въ бранѣ съи и ревнитель правовѣрныи вѣры. Бѣ же
л. 94 об. възрастѣ срѣнїи, широгъ въ плещъ и въ пръсехъ, сѣ || и частокось; цѣвтѣше
же на лици его чръвленъ, грозно сѫще и широко. Съи Виталіаша прежде
реченаго присвои и воевѣство почте и дръзновеніе имѣти къ немъ наче
иинъ оустрои; оубѣнь же бѣ Виталіанъ ѿ Византіанъ, враждѹшшїи на нї
прежереченаго ради невѣрства. Аманти же прѣпосита, иже црковь стї
аїла Ѹомы чюднѣ създа и различно оукраси, г҃ать имѣніе дати Йоустинъ,
сѫщъ комитъ еぢиквоторъ при Анастасіи, тако да Ѹеогрита нетїа его
възведѣ на црѣво; сего же оуби Йоустинъ и съвѣщавшїи съ нї невѣрство,
прѣво самъ прѣмъ.

При сї же о стѣмъ Ареөи и о сѫщїи въ Негранѣ, градѣ Омиї-
скомъ, съдѣашжа Елесвано, прѣмъ Еюоп'скы. Оустави же са при нї еже
л. 95. празновати на праѣникъ срѣтенїа, || даже дотоли не празнѹемъ. Въ црѣво
же его тависа свѣзда на нбси връхъ Мѣднїй вратъ дварскыи, свѣта
за кїс днїи и нѡщи; бѣ же и трж велиky; и оубо Костандинъ грѣ пострада
на мнѡтѣ мѣсто; великаа же Ан'тюхїа бѣдѣ пострада неисповѣдимжа, тако
настиса въсемъ градъ и гробъ быти жителѣ свой; толико бо гнѣвъ Бжї
наиде на не, тако и оставшїи огнь изыти ѿ земля и лютъ съжещи. Нж и

Пом'бii, гра́ Миссиски^и, разсéшился посрéдь, поглышенъ бы́ съ гражданы, и въпіахъ по землехъ сжъе члци: помлоите ны. Жена же нѣкаа при немъ тависа исполинообразна, прѣходащи възрасто́ въсѣкого члка высока лакъ единъ и дебела ве́ми; яко на чудо же идже и зраще а въ ергастирѣ и домшвѣ, даахъ еи по мѣдници или по пѣнасю. Сыи же цръ мнюго одари гра́ Антioхійскии на съезданіе и оставшій въ нѣ живѣмъ; толико же о немъ поболѣ, яко и дїадимж снати и чръвленіцж и въ врѣтище и и пепель облѣшился и плакати на мнюги днѧ.

Скончя же сѧ, оставилъ цръ Юустиинѧ, нетіа своего. Положено же бы́ тѣло его въ цркви црічинѣ, въ мраморнѣ ков'чезѣ зеленѣ съ женож своеј Еоимѣж, въ немъже и одежда обрѣтошаса. Ар'херейскыи же прѣстоль дръжаше Іоаннъ, зовомыи Кападока. Съ^и Юустиинъ призыва въса ереа и мѫжа правовѣрныѧ, их'же Анастасіе без правды прогна.

При семъ Едесъ гра́, Скир'тѹ рѣцѣ посрѣдь его текющи и богатъство и пищѣ емѹ подажщи, навѣнивши сѧ еи, самъ съ гражданы своими погразе; повѣнегда же прѣста вода, плъща камена изврѣжена бы́ на брѣстѣ рѣкы, изсѣченными слышы начрѣтана имаще сице: Скир'ть рѣка поиграеть злыми играми на гражданы.

Евлаліо же нѣкоемѹ ѿ богатый нищѹ оумершѹ и написавшѹ Юустина прѣ наслѣдника въ завѣтъ своеемъ и повелѣвшѹ, яко да три дѣщера его, малы сжъе, въскрѣмить и прикиса и въса дѣлгы его ѿдасть дѣлжникѹ и писаніа его дѣлна въса искупї, въса цркви Юустиинъ съврѣши, оудивъ о семъ въсѣкого члка оуслышавъшаго: ~

Цртво Юустиинѧ: ~ Юустиинѧ цртвова лѣ лѣ съи мѣ. Сыи бѣ възрасто́ оубо тѣла мало новышши ѿ срѣнїй, чръмень образо́, весела и право по[глад]ж, и главж на добротж косъмнжла мало такы дрошбны имѣж, и патьствовавыи посрѣдь града и проїздивыи и давъ имѣнїа прѣмншга. Сыи оубо сътвシリ и новыя оуставы, положивъ и оуставъ о еїкпѣ и стран'опрїем'ци и икономѣ и нищокрѣмителї, яко не въземлѣ ничьсо же ващьше, є имѣхъ прѣже поставленїа. Сыи гоненїе на Елины и въса среси подвиже; обрѣт' же мнюги ѿ болѣ, сїи неджгѹжщж, свазавъ а и мѫчивъ, стрѣ великъ сътвシリ, оуставъ законы правовѣрныиимъ владати. Съврѣши же и глѣскжа бања сжжла въ Дигистен, аже нача здати Анастасіе прѣ.

Ап'тиохїа же трасжиса не прѣстааше, дон'деже тависа бѣочьстивѹ члкѹ, еже написати на враты на празъ сице: Хсъ съ нами, станьте; и семѹ бывшѹ, прѣста гиевъ Бжїи; и ѿтоли гра́ наречесл Бжїи гра́.

При семъ бы́ нароско ѿврѣженіе, и ст҃жа Софїж и прѣблнаго Сѣфона хра́ съ неджными и въхѣ дворѹ мѣдокровныи, иже ѿтолѣ и до йнѣ Мѣ-

л. 95 об.

л. 96.

л. 96 об.

л. 97.

день зовомыи, зане быти емѹ мѣдными дѣсками позлащенными покръвено, и оба емвола даже до тръга пожегошъ, и Іоустиніана прѣ, анаематисѧжще, досаждаахъ, Ипатіа же патрикіа славишъ, на сѣдалиши стесавше; еже невѣріе оутолено бѣ Велисаріемъ и Маньдомъ и Нарсіемъ, оубившій ѿ народа лѣ тысащъ и самого Ипатіа на иподромії.

Обнови же ѿ основанії Іоустиніанъ Бжїж велика црковь добротож и величествомъ паче прѣвыж, прѣдавъ и тропара, ѿ самого очинены, . 97 об. пѣтиса въ неи, ѿ нїже є || и: единороный сїи и слово Бжїе. Нж п срѣтеніе прїать дарь празноватися, не съпричитаема сѫщи прѣже Госпо- скій празникъ. Въ четврътонаадесатое же лѣто его бѣ прѣвое юбновленіе великия цркви: ~

Съборъ є: ~ Бывшѹ же патомѹ съборѹ на Севира безглавнаго и злочестиваго и на Оригена въ Костандінъ градѣ ѿ ѡць р и Ѣ; ѿстоить же ѿ четврътаго събора патомѹ лѣ рѣ. Бѣхъ же въ нїе прѣнїи: Евтихіе, патріархъ Костандіна града, и Аполинаре Алєзандръскыи, Домно Антохійскыи, при Вигиль, напѣ Римстѣ, ча Оригена и еговѣ прѣданїй, въ нїже бладословѣхъ дїлѣ прѣвѣ ѿ тѣлесъ, прѣодолевленіе слющающе кончию же мѫцѣ, и тѣлесѣ л. 98. нашїи не въскрѣжти въ въскреніе, тѣм'жде || и бѣсѣ на прѣвое оустроитися и раꙗ блажюще не быти, ниже сътворена Бгомъ чювѣстъвна раꙗ, ниже въ пль създанѹ быти Адамѹ.

Оумерши же Феодрѣ, женѣ его, бѣ обновленіе ст҃ий апль. Бѣ же и мшрь при нїе въ Костан'динѣ градѣ, тако юстати испогребеномъ мртвъ- цемъ, зане не довлѣти одрѣ црков'шнїи и чистный домовъ, износити ѹ; преви же сътворшѹ тысаща одровъ, зане не довлѣхъ и си, кола повелѣ мнѡга оуготовити и кона, и на нїи износити мртвъца; оудръжа же мшрь съ мѣда въ юулїа и ав'густа. Бышъ же громове и млѣнїа мнѡгы, тако мнѡстѣ ѿ нїи съжеженїи быти. Нж и тржѣ вейї по въсемѹ мирѹ бѣ; и падошъ домове и цркви мнѡгы въ Костан'динѣ градѣ, тако мнѡстѣ ѿ нї скон'ча- 98 об. тися; нж и стѣна Златый вратъ и копе, е* дръжїй образъ сѫщи на тръго- вищи; и дръжа тржѣ земныи на мнѡстѣ. ѿ печали же цръ на рожѣство Хво и на крїженіе без стѣми пройде и обычныя гостьби дванадесатый дїен не сътвシリ, нж въса нищїй раздасть. Мшре же излїано бывше, гѣать, ѿ тржса оного пъприщи двѣ, и погыбошъ корабли мнѡзи ѿ съмѣщенїа вѣнаго. Паде же и трюло великия цркви; еже съза вышее и лѹчше, сътворь и второе юбновленіе тожже цркве краснѣише.

Съи оувѣдѣвъ о мжжиложїи и поискавъ и юбрѣ ѹ, овѣмъ оубо ѿрѣза срамныя оуды, овѣм же трѣстіе остро въложити въ проходы вѣнага повелѣ и нагы скрзѣ тръговище провести а; бѣхъ же ѿ гражданъ л. 99. и ѿ болѣръ мнѡзи, а ѿ архиереи не мали; иже ограблеши бывше и тако

посрѣдь тръговища проведени наси, лютъ скончашся; и, бывшѹ страхѹ великиѹ, прочи оуцѣломждишеса, плача бо, рече, топола, яко падеса кедръ.

Постави же и стльпь Августановъ, поставилъ на нѣ на кони свои образъ, дръжжь въ лѣвой рѣдѣ аблъко крѣглошбрано, деснѧ же простираж имѣщъ и яко на Персы позырѹжщѹ и велащъ: стоите и на Грѣческѹ земля не въсходите; аблъко же да швици окрѣгло, яко землех въсех владжищѹ емъ.

Посла же и Велисаріа вшеводж съ множествомъ бесчисленныи и корабльми и златою множгою повоевати Оуандилы и Африкы ж поплѣнити; иже мждростїж и разумою въсѣ поплѣнивъ и Гелимера оухващъ, възведе въ Цѣригра съ имѣніемъ множгомъ и обличи на и подромїи, проездивъ скроѣ а. 99 с Цѣригра; Юустиніан же, възмѣздїе твора емѹ такового великаго и прѣславнаго дѣла, на единой странѣ пѣнаш повелъ себе начрѣтати, а на другои Велисаріа щборжжену, и написати сице: Велисаріе, слава Грѣкѹ. Иж, таже обычай є вражи въ велицыи славѣ творити, сътвори и на Велисаріи; оклеветану бо бывъ, изврѣженъ бы ѿ власти и славы; и Соломонъ въ място его воевода посланъ бы, иже, притаженaa Велисаріемъ съхранити не възмогъ, Оуандилѹ въсѧ прѣдасть.

Бѣ же иѣкто въ то врѣма ковачъ, именіе Андреа, имѣж съ собож пса чрѣмна и слѣпа, иже и твораше чудеса; прѣстожще бо народи, отаи пса прииншишаахъ тѹ сжжїй прѣстена златы же и сребрѣны и желѣзны и полагааше ѹ па земли и покрывааше прѣстїж; и повелѣвааше исѹ, и възи мааше и дааше комоуждо свои; такоже же и различный црепи пѣнаши подавааше по именю; иж и прѣстожїй мжжїи и жень показовааше нечистоты, и блжники, и любодѣж, и немѣтви, и гибѣтви, въсѣ неблазнѣно, съ истин'ю показовааше; сего ради и глаахъ о п'сѣ, яко дхъ Пиоон'-скыи имать.

Цръ же съи създа и аже въ Пигїи црковь прѣстыж Бѣж и прѣмнога зданіа сътвори, црковь же и градовъ и пен'домость Сагарскыи, о нем' же Прокопіе списателнѣ въ осмїй слющѣ съписа. На конецъ же свои еже о тлѣн'и и нетлѣн'и побигъ велѣніе, чюжъ ѿ Ба скон'часа, избравъ Юустина, нетїа своего, на прѣтво, кѣрапалата тогда сѫща его. Положено же бы тѣло его въ цркви сты аблъ || къ сѣверѹ въ ковчезѣ камене мѣра; жена же его Феобра прѣжѣ скон'часа. Архїереискыи же сань ѿ него прїа прѣвое оубо Ішан'и, таже Епифаніе, потом же Мина, а по семь Евтихіе, а по нѣ пакы Ішанъ.

Гелимеръ оубо, ѿ Велисаріја бѣжж въ горж тврьдѡ, прибѣже азыка Маврѹсскаго; въ тѣ же ни хлѣбъ, ни вино, ни масло раждается; иж ячмикъ

и быліе, яко скоти беславесніи, варлаще, тада. Пишё оубо къ Фарови Гелимерь, егоже штави Велисаріе блюсти его, послати емъ хлебъ и гжбж и гжель; Фара же дивлышеса о сї, дондеже принесыи емъ посланіе рече, яко хлебъ просить, зане желаетъ въквости его и видѣти, гжбж же слѣзъ ради и не митіа, яко оутѣшити очи свои, гжель же, яко да бѣды своихъ л. 101. припѣваеть. Сїа Фаро оуслышавъ и поужаливса и члчскоп части понашивъ, въсѣ ѿпости емъ, елика трѣбовааше.

Хозрою же Перъскомъ весь въстокъ плѣнющщъ, Іоустиніанъ Велисаріа, ѿ запада привѣ и воеводж въстокъ поставль, посла на Персы. Он же, въоржживса и на Персы оплѣчивса, толми слы Даріевы оржжемъ и воиско же оудиви, имже такы на лшвь твшраса изыти показаса, яко шлѣшъ имъ къ Хозрою вѣнчжие сътворити его Грѣкъ; толико же Велисаріе дивень тогда Персъ и Грѣкъ бысть, яко прославитися емъ тогда паче, нежелли, егда Гелимера и Оутиига, оба црѣ пльщенна, приведе въ Византіј. Оклеветанъ же бывъ по сї, яко рѣ, яко навѣтъ на Іоустиніана, ѿ печали скончаса, разграбленъ бывшъ въсемъ имѣнию его: ~

л. 101 об. Црѣвъ Іоустина Малааго: ~ || Іоустинъ Малыи цртвова лѣгі, великодаровить сыи и любодатель. Имѣше же женѣ, именѣ Софіј. Бѣговѣренъ же сыи и православенъ, оукраси цркви, създаныиа Іоустиніанъ, великѣ цркви и стыа аѣлы съажды и завѣсы и въсѣкѣ притѣжаніемъ. Сыи же бѣ възоромъ доброрастень, широкъ и дебель, бѣ, прирѣ, мало проспанъ брадож, страшливъ, напрасно гарь, своеимѣдрь и пещевѣтливъ и, яко же рѣ, сиздолюбивъ и великодатель. Сыи, въшѣ на иподроміе, и, народѣ крамолащиа, рѣ къ чръвленоицѣ, яко вѣ црѣ Іоустиніанъ оумрѣть, а къ зеленоицѣ рече, яко вѣ црѣ Іоустиніанъ живъ є; и слышавше обѣ странѣ оумлькошъ. Сыи създа и полаты, зовомыж Софіаны л. 102. чудны и красны, прѣдивны, именемъ || жены свеж Софіј, и въ островѣ Прин'гилѣ, иже бѣ прѣвый двоего, създа полаты; създа же и зовомыи Злагы триклини въ дварѣ. Ё основаніа тъижде же създа и црковь стѣ аѣль Петра и Павла, таже є въ нишокръмилищи, иж и ѿбѣ камарѣ Владхернѣстѣ тъи приложи, яко быти цркви кръстать, оукрасивъ а мраморемъ и стльпіемъ различными.

Нарсіе же кѹвикѣларіе любїй бѣ цреви; тѣ и оклеветаваемъ бѣ къ немъ ѿ навыкшій въсѣ оумышлѣти; его же и посла въ Алѣксандриј на врагы противныхъ, и съдѣа вещи храборъскыя. Сыи Нарсіе създа црковь прѣстѣж Бѣж, въ неиже мощи стѣ юникъ Прова, Тарха и Андроника положи, таже и црковь Нарсовъ зовется.

л. 102 об. Сыи Іоустинъ часто волаше; тѣ и силнii || ницїй расхышаахъ и ни единого щждѣхъ. И нѣкогда цреви приникнѣвшиу, въпїахъ мнози, ѿ

сильнѣ напастью. Црѣви же прогнѣвавъшисѧ, единъ нѣкто ѿ болѣръ, дрѣзижъвъ, рече къ прѣви: да поставитъ ма, вѣко, цртвовати прѣ въсѣми епархѧ и оутврѣдитъ ма и до ѹ днїи, да не бжѣ обидящаго или обидимаго; и аби поставленъ бысть епархъ, таکо и прѣви оугодно бы сльво. На оутрѣ же, на епаршьскомъ сѣшѹ емѹ сждиши, жена вдовица пристжпи къ немѹ, глащи, таکо магистръ нѣккии въсхыти дбаніе мое въсе и сего ради въ оубожьство сънидо; повелѣ же еи епархъ ити съ печатіемъ своемъ и призвати его на сѣ прѣ него, таکо да съдится съ нею; шѣши же жена, не оуслышана бы, иже паче бїена ѿ него; епархъ же, пакы единого || ѿ кдр'сорь пославъ, прїти молѣше магистра; он же, прѣслѹшавъ, отиде на промѣженіе; епархъ же ждажѹ его, званъ бывъ, отиде магистръ на обѣ къ прѣви; въставше, епархъ отиде въ дво и, въпросивъ, повелѣно бы емѹ ѿ црѣ вънити, црѣви таджющу; и въшѣ, рече къ прѣви: аще оубо, та же повелѣ ми, и црю, не щждѣж, и аще сѧ, храниши, вѣжъ и мене скончаважща мое обѣщаніе; аще ли же, раскаавса, госта и паче себѣ твориши и обѣдѣши съ иими, вѣжъ и мене остављиша таковжла работж; црѣ же рече къ немѹ: аще азъ есмь обидѣи, то възвигни ма ѿ прѣстола, аще ли инь нѣкто ѿ таджїй съ множ, то не щжди; онъ же аби магистра, съ иаждеж въсхыщ п на Мѣнаа врата съве, постави на сжди и, оуслышавъ ѿ жены и ѿ магистра || и разгмѣвъ по дроби, колико ѿ него обидима бы, бывъ его и острѣ власы главы его и на голо ѡсла въсажъ, посрѣдь града проведе, жепъ же въсе дбаніе его ѿдѣ. Съ сего оубо въси оуцѣломждишжа.

Съ же Юустины прѣ Тиверїа, комита кусаторсарскаго, посла на Оуны, изшѣшжа и плѣножж Орачъскы^и страны. Потом же, неджго обять бывъ, Тиверїа присвои себѣ и храборствїи его ради поставлѣть его кесара.

Създа же и полаты, аже на Йоулаповѣ пристанищи, въ имѧ жены своеј Сифїж, очистивъ пристанище и поставилъ посрѣдь его два образа на стѣповѣ, свои образъ и жены своеј, прѣложивъ имѧ пристанищѹ Сифїно пристанище.

Изнемог же неджгомъ, призыва архипера и вѣ син'глицъ и привѣ Тиверїа, прѣ въсѣми постави прѣ, || рекъ сице: Бѣ добра та сътворь; тъи ти, а не азъ, образъ прѣки даё; почты оубо его, таکо да почтѣ бжедши ѿ него; не бжди рѣ кръвѣ, ни приопщаисѧ оубииствѣ, не зло за злѡ въздавай, не враждоуи кого, таکо же и азъ; и азъ бо, вражевавъ, съгрѣши и прїа по безаконїю моемѹ; иже сжди съ Бгмъ, напес'ши ми сїа, да не разгрѣдѣши о чисти цртва твоего; тако имѣи въсѣ, таکи себе си; познаи, кто бѣ и кто еси нинѣ; кротокъ бжди къ съплеменникѹ си и не имаши съгрѣшити; вижъ, каковъ бѣ и каковъ еси

л. 103.

л. 103 о

л. 104.

нинъ, съмрть въ очю си имѣи; въси прѣстоюще^и си раби сѫ и чада твоа; воемъ вънимай и не храбры и не мѣры не поставлѣи на властьми, да не прѣмшгж та, глаще, яко и прѣвни тебе сице проводиш; сѧ заржчаж ти и
л. 104 об. кажж, ѿ нїже пострада; || имѣнія имащei да насладат'са его обилнъ, а не имащимъ, аще блаzi сѫ, даваи; вижъ, яко ѿ свой си тебе прѣпочтъ; мѣре своj, иногда бывшжа ти глаща, люби и почитаи, рабъ бо бѣ прѣждe, а и нѣ бѣ снъ. Сѧ рекш црёви, а кесаръ при ншгѣ его пашъ, рѣ: ѿ црю, еже хощеши, есмъ; аще хощеши, да бждж живъ, аще ли ни, то да не бждж. Цръ же пакы: Бѣ, иже нбо и земла сътвривы, тъ да вълшить въ срѣ твоe ина, жже забѣ рещи ти. Оумершъ же емъ, прѣ Тиверіе.

Съи же Йоустинь црквъ, аже ѿ нѣкоего Ады, тѣ живящаго, зовомъжа Ада, въ има архистратигово създа и оукраси. При том же Нар'сисъ създа црковь, зовомъжа Каоарова, прѣкрасно. Йоустинь обнови великомъ водоважж, зовомъжа Адрана, обиле воды градъ даровавъ. При семъ по-
л. 105. ставленъ бы || патріархъ Ішанъ Постий. Скончавшъ же сѧ црёви, положено бы тѣло его въ гробници, въ ковчезѣ мрамора бѣла; такожде и жена є Софія. Архіереискжа же влѣ дръжаше пакы Евтихіе, възведенъ бывъ ѿ изгнаніа: ~

Црѣво Тиверіево: ~ Тиверіе прѣвова лѣ є. Съи оубо бѣ възрастомъ тѣла съвръшена, добропрѣсь, доброюк же и мало оубѣленъ, рѹсы имѣж космы и брадж, бѣлозраченъ и грознообразенъ, благъ же и великомѣръ прѣизлиха. Семъ въшешъ на иподроміе, възвѣшиш людіе: видѣхъ црцж; он же рече: и антикова лѹскаа банъ Дїостиова црковь сжщи равноименит' на црци є; възвѣшиш же обѣ странѣ: Анастасіи августъ многа лѣта. Софія же, Йоусти-
л. 105 об. нова жена, оутзвиса дшеж, не бо вѣдѣше, || яко имѣ женж; тѣмъ и облаби его при Йоустинѣ и сътври є поставить црѣ Тиверіа, мыслищи оженитисѧ ї и бывати црца; сведе же ж Тиверіе въ двѣ, сжщи на Йоуліановъ пристаниши, повелѣвъ кѹвикѣларемъ и инѣ нѣкѣй слѹжити еи и блости ж; почи-
тааше же ж, яко мѣре, твора въсѣко оугодиѣ еж.

Съи же създа и оукраси глѡскжа въ Влахернѣ баша и многы цркви и страннопрѣмъства обнови. Съи же и зовомъи Златыи триклий въ дворѣ оукраси же и оустрои създан'ныи прѣже Йоустинъ ѿ основаніа. Посла же Маврикія и Нар'сія на Персы; възвращшъ же сѧ Маврикію съ побѣдой великомъ, прїа его црѣ и сътвори затѣ себѣ, давъ емъ дъщере свою Кол-
л. 106. стандж; такожде же и Германа патрикія, || въ Африкіи воевѣствѹща, ожени за вторжжа дъщере свою, поставилъ оба кесара. Ид же чръници скорозричавы растроены іадомъ, доточіоны скончасѧ, Маврикія на съмрти свои поставилъ црѣ: ~

Црѣвъ Маврикіевъ: ~ Маврикіе прѣвова лѣ є. Съи имѣше затѣ,

именем Филипика, иже създа хра́м въ Хрисополи въ има Бѣ; вшевода Маврикіемь поставленъ бывъ и въземъ воѧ, на Персы отиде, многа храборства на Персы показа́жъ въкупъ съ Иракліемъ воеводж. Създа же Маврикіе полаты, зовоміж Каріана, и иже въ немъ емволъ, написавъ на пѣ дѣла своя и храборства; съи литїж, сътварѣемжа на въса пѣтъки въ Влахернѣ, зовоможа молитва, съвръшати оустави, такоже || и происхождение прѣстыж Бѣж оустроивъ. Съ же създа и црковь стѣ м, сѫщожа близъ Крѣта. Съи оубо Маврикіе бѣ ѿ Кападокійскыя страши; бѣ же възрастѣ срѣдны, моші, бѣлообразень, крѣгло имѣж лице и чръвлено, брада, стрижаше же брадж свож по Грѣческомъ обычаю.

л. 106 об

При семъ хаганъ, кнась Аварскыи, мѣ разсыпавъ, на Оракъ прїиде и многы воѧ Грѣческыя поби. Црѣви же исхѣдащ на и и въ Дашибъ быв'шъ, въ иѡщи той жene ражааше и оумилены гласы испѹщааше; црѣ же посла оувѣдѣти приключившесѧ, и видѣшъ дѣта рожьшеесѧ без очю и вѣжъ, ни ржкъ имащъ, ни мышца, па прохода же его бѣ рыбига опашь израсла; иж и въ вѣгѣшиї ѿ Византиж селѣ родишжаса двѣ дѣтати, едино четворо||нѣго, а дрѹгое двшеврѣхо; писаніа же съписѹющеи глаѧть, л. 107. иако не кажѣ добро градовоѣ, въ них'же таковаа рожаетса; въ тъи же же дѣнь и конь иревъ разсѣдесѧ, падъ; сими же знаменіми оустрашив'са, възвратисѧ въ грѣ, Приска пославъ затѣ своего на Скиоы съ вѣсеж воискою; иже, Скиоы побѣдив'ше, ѿврѣщисѧ ѿ него съвѣща ваахъ; црѣ же гнѣваашесѧ на иа и, оубо брани съставитисѧ хотащи мѣжоу Грѣкы и Аравы, паоучи Маврикіе црѣ воеводж, емѹже бѣ прѣдана воиска, прѣдати а Скиоѣ, зане невѣрие емѹ бѣхъ; еже и бѣ; оухващено же бѣ множество мнѣго и ведошъ ѹ Скиое продавати Грѣкѣ; поржчи же црѣ хаганъ, иако да ѿпѹстїй ѹ тѣне вѣсѣ, аще миръ любї; он же въспоржчи емѹ, иако да ѿпѹщъ вѣсѣ, аще даси ми на дѣш златиѣ а; || црѣви же не вѣсхштавшъ, половинѣ златика приста вѣзати варваръ; црѣви же ни сїе вѣсхштав'шоу, разгнѣвавсѧ, варваръ съѣче ѹ, иако вѣ тыса на поли Тривуліе, сѫщїй близъ Евдома. Тѣ и за сїе вѣзненавидѣнь бѣ Маврикіе ѿ вѣсѣ. Он же, раскаавса и б҃джещее сѫдище помысливъ, вѣжделѣ паче зде грѣхъ вѣздааніе прижти, а не въ б҃джещїй сѫдѣ, и, сътврь молебнаа писаніа, посла къ патріаршьскыи прѣстолѣ и къ клитовѣ и монастире съ дарми многыми, иако да помѣлатса ѿ немъ, да ѿдасѧ емѹ грѣ зде. Съблажиша же сѧ прѣжде и на Филипика затѣ своѣ за слъво зовомое Ф; тако бо повѣдашъ Маврикію, иако Фї прѣиметь црѣво его; он же клѣтвами страшними обѣщаваашесѧ Маврикію чистъ быти такового помыслу. Маврикіе же, Ба оумысливъ свѣбоди||тисѧ ѿ грѣха того, видѣ сънь таковъ, иако народъ многѹ прѣстожшъ иконѣ Христовѣ, сѫщои на Мѣдный вратѣ дворѣ, гла же бы

л. 107 об

л. 108.

изъ иконы, гла: приведете ми Маврикіа; его же и привёше, прѣставиша
емъ; и рече бѣгтъвнїй гла онь: где хощеши, въ Маврикіе, да ѿдамъти, зде ли,
или бѣдажїй вѣцѣ? онъ же, трепетень бы, ѿвѣщавъ, рече: чл҃оклюбивыи Гї,
зде, а не тамо; и абѣ повелѣ ѿдати его и жепж его и чада и вѣ родь Фоцѣ
войнѣ. Оубудивъ же сѧ, посла абѣ паракимомена своего привѣти Филипика;
иже, въ тъи чѣ видѣ паракимомена и своеї жизни ѿчаавса, проси при-
частитисѧ; и тако иде къ цркви, оставилъ женж свою, на врѣтици и пепелъ
плачающса; прииде же къ цркви, паде на носъ его. Цркъ же повелѣ изыти
л. 108 об. паракимоменоу вънь; изышшъ же емъ, паде и сѧ на носъ Филипиковъ, гла:
прости ма, брате, яко съгрѣши ти много, тебе бо непещеваа, на жизнъ мож
въстati хотаща, иж нѣ разумѣ, яко неповиненъ еси, мола та оубо, повѣ-
дѣте ми, аще вѣси кого въ чинѣ Фокж воина. Филипикъ же рѣ: единого
тѣчїж вѣ, пркю, иже съпротивнаа вѣщааше дръжавѣ твоей, прѣжѣ мала
посланъ бывъ ѿ воинъ. Цркъ же рѣ: какова є права? Онъ же рече: лютъ и
таръ. Цркъ же рече: аще лютъ и оубіца є, то тъи є сънь мои. Онъ же рече:
вижъ, яко ти слово не лѣп'сать Бгъ влко, егда комъ хоще дати прѣво.
Приспѣ же и посланыи ѿ прѣ магистраль, посла ѿвѣ ѿ стѣ, яко Бгъ
дшж твої спти имать, иж ѿ настоящаа жизни съ многож печалїж и
л. 109. бѣдами || ѿпанеши; еже оуслыша Маврикіе ѿ дшж блгодари Ба. Оустрои
же стемж Сифіа, Іоустина прѣ жена, и Костандина, Маврикіева жена,
преви прѣкраснѣ и мншгочтнѣ; онъ же, видѣвъ а и оудивлясь, въ самыи
днъ Пасхы, шѣ въ цркви, сїж възложи Бгови.

Есени же приспѣвши, поржчи прѣ воеводѣ Петрѹ зимовати на
Българской земли съ воискож; людє же ис послушашж; тѣм же болѣре,
въ едино народы събравши, поставиша прѣ Фокж воина. Петрѹ же п
прочїй болѣро въ гра пришёши и повѣдавши се пркю, Маврикіе же, аже
на сѧ мръзость лїскжа вѣды, полѣниши, прѣжка ѿдежж съвлѣкъ, въниде
въ корабї съ женож и съ чады своими, бѣгаж въстаніа народѹ, и съ
пажеж къ стомѹ Автономѹ пришѣ, хотѣше въ нѣкый гра тврь прибѣг-
л. 109 об. ити, и не въэмаже; вънезапж бо падошж на нь болѣзни, зовшмыа дѣна,
яко лежати емъ непоколѣбимъ. Фока же, ѿ людїи и сънма зеленый прїа
бывъ, вниѣ въ гра и въ дворъ прѣкии. Маврикіе же посла сна своего
Ѳеодосіа къ Хозрою, пркю Перскомѹ, съ писами, въспоминающ емъ свою
добродѣаніи и яко его ради прѣво Перское оудръжа; ѿтоли же никто
же оувѣдѣ, камо сѧ дѣ Ѹешсіе. Архиерейскжа же дръжаше вѣа Ішанъ. Хоз-
рои же, Перскжа събравъ силж, на Грѣкы оустрѣмисѧ и мншго грады и
села, при Фоцѣ прѣѣ, разори Грѣческыя: ~

Црѣво Фишы Мжчитель. Фишка Мжчитель прѣвова лѣ й, степ'савъ
и Леондѣж женж свою августж. Сыи же Фишка бѣ кендирионъ чинѣ, въз-

расто̄ же тѣлесныи бѣ срѣни, злобразенъ, грозенъ имѣжъ възоръ, а космы чрѣмны и вѣжда, брада же си стрижаше, имѣжъ брадавицъ на образъ своѣ л. 110. также, егда разытарѣшесѧ, посишвааше, винопища, кръвирадь и на жены неудръжливъ, страшенъ и гарь въ бесѣдѣ, немилостивъ и свѣроиравенъ. На иподроміе же вышепѣ емѹ и бывши крамолѣ почести ради мѣста въ народѣ, възъпишъ народи: Маврикіе нѣ оумръль, иже живъ є, въпрошень бжди о мѣстѣ. Тогда злочтвии подвижесѧ на оубіиство Маврикіево; и приведенъ бѣ Маврикіе на Евтропіево пристанище; видѣв же его, мѣчитель повелѣ є сыновъ его прѣ нї заклати; Маврикіс же, любомѣдрѣствоуж обѣдѣ, часто вѣщааше: праведенъ еси, Г҃и, и прави сѫди твои; доилницы же оукраши едино ѿ цркви дѣти и свое въ мѣсто его дажи на оубіеніе, Маврикіе не въсхотѣ, иже свое рече припести и то посѣщи; || и тако и самомѹ ѿсѣкоша глава, окаанномѹ Фѡцѣ повелѣвшъ и сї главы на поли Тривліи положити; и исходжаахъ граждане и зрехъ ѹ, дондеже ѡгнишъ; и тогда повелѣ любащій ѿдати ѹ. Маврикіевъ женѣ съ трими дѣщерми еж не по миши оклеветанж бывшъ, на шь навѣтѹшъ, оуби при жрьнци Евтропіевѣ; не тъкмо женѣ, и вѣ рѣ Маврикіевъ поби законопрестѹпnyи. Тѣло же Маврикіево и жены и члѣно положено бѣ въ храмѣ стго мѣника Маман'та, его създа Фарезмань, бывши на постела Юустина прѣ близь Ксирокерскій вратъ; написано же бѣ на гробѣ ѹ сице: зде же азъ триокаанна и обою црю, Тиверіева дѣщи, Маврикіева съжителница, многочѣнаа црца и показавшиа ложесна, яко блгоплѣдна и мншгородна, лежж съ чады и свой съпржжникомъ, || нарѣныимъ въстаніемъ и гнѣвомъ вшинъ прѣданіи; оузы, оузы новорѣній, одѣвлениеній, о горе мртвїцѣ на копець лѣта прѣзлаго двадесатнаго; о горе, о горе ѿродомъ ми; чьсо ради въсоуе младен'ца побиша, члѣкій зль ничъсъ же вѣдащъ? мой оубо вѣтвїе къ томѹ не осѣнитсѧ Римъ, корен бо прѣкрушился бгнавѣнными вѣтры. ѕтоли же Филиппъ остриг'са и сщеничество прїемъ, въ Хрисополи поживъ, безмльвїе скоччаса. ѕтоли же не осаждѣшъ Црїградъ злаа многоразличнаа же и прѣгрѣда; Хозрои бо Перскіи миръ разори, и Авари Ѹракъ опоустишъ, и обой воа Гръческиа погубиши, и мраѣ тажъкъ бѣ, яко прѣмрѣзнати мшрю и рыбѣ измрѣти.

Сътворшъ же емѹ вѣкогда оуристаніе кон'ское и на вечерь мншгѹ винѹ опившасѧ и къснащъ изыти, || възъни народъ: въсѧи, Фока; не исходащъ же емѹ скорое на видѣніе, въскликошъ народы: пакы ли чашъ испиль еси, пакы оумъ погубиль еси; о нем же разгнѣвав'са, мншгы обрѣза и мншгѹи главы ѿсѣче; народъ же ѡгнь въ преторіе въложившъ, изыдошъ въси азыници и бѣжашъ. Съи оубо Фока създа армамен'ть, сѫщіи близь двора, иже въ Магнаврѣ, поставль посрѣдѣ его въстѣ зиданъ, а на врѣсъ его образъ свои. л. 111.

Зат' же ё Криспо патрикје, не тръпа зрати неправёнаа оубїство и злобы бывающаа Фишы, написа къ Ираклію, вшевшдѣ сѫщѣ емъ Африкїи съ вѣнож вшишко, яко да прїидж на мтелъ Фокж. Иракліе же съ корабли мншгими и вои изъ Аврїж Костандинъ гра постиже, ишса и не-
 л. 112. ржкотвшреный образъ Га и Ба нашего; и браны съставленѣ бѣши || межо
Фишко и Иракліемъ на Софїнѣ пристанищи, и побѣжѣ бывъ, гѹбитель
побѣже въ цркви дворъ; Фиштин' же нѣкто, емъже женж обржгал бѣ,
вышѣ съ вои въ цркве и бесчестно того съ прѣстола вѣзвигъ и съ цркви
одежж съвлькъ окаанного Фишко и въ чрънж ризж шблъкъ и желѣза
възлѡ на нь, съ бесчестіемъ къ Ираклію приведе. Его же оуэрѣвъ, рече:
сице ли, окаанне, люди оупасе? Он' же, безъменъ сыи, рече: а ты бол'ше и
лѹчше имаши оустроити? И абїе повелъ Иракліе ѡсѣщи емъ прѣже ржцѣ
и носѣ, также мышци его ѡрѣзати бесчисльный ради обржганіи, аже съ-
твари, и по семь главж его ѡсѣщи, оставшее же тѣло злшименитааго
повлѣши и на зовомъ Волоуи дрѹмъ огневи прѣдати. Мий же нѣкни стѣ-
 л. 112 об. въ днѣ Фокы, къ Бѣ бесѣдѣ, глааше || мншжищеж: Гї, чьсо ради сицева
прѣ безаконна даль еси хрїтанѣ? Прїиде же емъ гла невидимо: зане горша
сего [не] шбрѣтѣ прѣмо злобъ живжшихъ въ градѣ семь: ~

Цртво Иракліа Великаго: ~ Иракліе Великий прѣвова лѣ й, сте-
п'санъ бывъ Сергіемъ патріархомъ въ стѣмъ Стефанѣ, въ дворѣ; сте-сана же
бы кѹпно съ нимъ и обржница его Флавіа, также и наречена бы Евдокія
августа; и, вѣщи брачними вѣнчанъ бывъ, въкѹпъ самодръжецъ и женѣ по-
казаса, наречень бывъ и въ велицѣи цркви ѿ всего синклита и людїи прѣ.
Съпопѣшааше же сї и помагааше Криспо, затъ Фишчинъ. Сыи же Ирак-
ліе бѣ възрастѣ срѣдни, мощѣ и прѣсѣсть, доброокъ и малоуусивень, рѣсо-
кѡсь и бѣлошобразѣ, имѣж брадж широкж и длѣгж; егда же на цркви прїиде
л. 113. сапъ, абїе || пристриже космы свој и брадж цркви образомъ. По врѣмени же
нѣкоѣ вшевшдѣ Кападокїи постави Криспа Иракліе прѣ и посла его, ода-
ривъ и полюбивъ скло вел'ми. Он же, тамо шѣ, ржгаашеса Ираклію и на
ѡврѣженіе ѿ него пооучаашеса; пришѣш же емъ въ Костандинъ гра,
рече къ немъ прѣ, др҃жж таже на ѿклеветанїа написана на хар'тии и оуда-
ривъ въ главж его прѣ синклитѣ, рече: окаанне, затъ бывъ, не свѣроваль
еси и како гостеви истиненъ бждеши? Таже клирика его сътвѣрь, въ оби-
тѣли прѣчѣи, зовомъ Хора, затвѣри, въ неиже и скончаса.

Перси же приаше Кападокїа и Дамаскъ и Палестинѣ и стѣи гра
и мншго тѣ ржками Жидовскими побиш ж хрїтанъ; заробиш же и
Захарїа, патріарха Йерїмскаго, и чтнаа др҃ва вѣзашж и въ Персидж
 л. 113 об. ѿнесошж; || такоже прѣаш ж Египѣ и Ливїж даже до Еѳїопїж; прїдошж
и до Халкидона и того вѣзашж. Посла же Иракліе прѣ слы къ Хозрою,

проса мирь; он' же ѿсла ѹ, рекъ: аще ѿвръжеса цръ вѣ распятаго и поклонитса сънцю, сътворя мирь. Опльчишъ же сѧ и Авари на Цригра; видѣв же Иракліе одръжжщѧ его ѿвъсѫдѹ браны, посла къ нї на мї; они же оувѣщаши се сътворити. Изшѣшъ же преви къ Длъгои стѣнѣ съ направож вележ въспрѣти хагана и, прїѣ вѣрж ѿ него и оуставы мирныѧ, вѣлашеса съ нї; хаган же вънезапж на цръ мжител'ски оустрѣмиса; цръ же бѣжж едва възвратиса въ гра; възат же варваръ дрѣыа съсѫды и направж въса и възвратиса, поплѣнивъ въса Өраклїк оупованїе мира. Цръ же пакы мѣтъвники послы къ хаганѹ, призывахъ его на | мирь; он же, ѿщѣтивъ црѣвж любовь, смириса. л. 114.

Цръ же Иракліе, празникъ пасхи съвръшї, на Персидж хотѣаше отити, имѣнїа оубо славный домовь и съсѫды црковныј въземь и сътворь пѣназы и срѣбрѣники. Хозрои же, Саита кназа пославъ съ многож силож, въса въстичижа странж погуби; пришѣ же съи въ Халкидонъ, довѣл'но врѣма сѣдѣ и немь; иже, Ираклїк съ лжкавствомъ призванъ, также о мирѣ бесѣдова къ нї; он' же, лжкавый словесемъ его вѣрж емъ, послы съ нї слы ѿ болѣръ къ Хозрою б; их же емь бесчестно, и свѣланы ѿведе въ Персидж. Хозрои же Саита оубо, тако Иракліа видѣвша и не емша, бити повелъ, слы же превы темницами и озлоблен'ми осажди; о нї же оунынѣ и печаль одръжаше цръ. Также пакы Хозрои послы дрѣгаго воеводж на Гр҃кы, име- л. 114
немь Сарварь, иже съ мишож силож прїиде въ Асїж, земля Гр҃ческала пльноуж. Цръ же Иракліе, тако же рѣ, въ Персыидж штити хота, сѧ къ патріар'ху рече: въ ржцѣ Бжїи и Мѣтри его и твои оставлѣж гра съи и сна моего. И, въшѣ въ великож црк'вь, въ чръны сапогы ѿбоусъ и, ниць на земли пâ, помолиса сице: Вл҃ко Бѣ и Г҃й Ісбѹ Хѣ, не прѣдаижъ ины въ поношепїе врагѹ твоимъ грѣ ради наший, иже призрѣвъ иомѣтуи пâ и аже на врагы твоож побѣдж даждь пâ, тако да не похвалатся грѣдьи, на твоє дѣланїе высащенса. Писидїйский же Георгїе, видѣвъ его въ таковѣ смѣрены, рѣ: о црю, чръными сапогы обоуль еси иѡсѣ свои, очръвиши и Перскими крѣв'ми. Възем же въ ржцѹ бгомажжныи иержкотворенный ѿразъ Гѣ Бѣ нашего, на Персы оустрѣмиса съ корабли по Азиин'стѣи л. 115.
глѣбинѣ, прѣемъ въ иомѡ множество Кѣрть и ѿ инѣ азѣ множы, и отиде на Персы силож ташкож зѣлю.

Авари же, мирныѧ оустави разорше, къ стѣнѣ Византїистѣи прїодо-
шж, въсѣ сѣщаа вънѣадѹ града огневи прѣдажще. И таы раздѣлшеса
на двое, Персы оубо та же на въсточѣ триахж, Авари же Ораческаа въсѣ
погубиши. Изумивъ же сѧ граждане и ѿчаавшеса своего сѣсенїа, къ
Аваро браны съставиша поспѣхъ Вѣна патрикїа и Сергїа патріарха и,
множго тѣ поклавше и ладїа ѹ съжегъше, въ свој ѿ земля прогнашъ ѹ.

Хозрои же, оувѣдѣвъ Иракліево пришествїе, мнѡгы браны състави
 съ нїй и Бжїек помошїж въ всѣ крѣп'ко побѣжены бї. Приближающъ же
 сѧ прѣви къ еговѣ црїградѣ, сатрапъ съ южнѣйшими на пъ
 я. 115 об. испоусти. || Браны же бывши, побѣни бышж въсї; оставшій же избѣгше
 Перси, на Хозроа разгнѣвавшесѧ, въ единѣ южнѣйшими на пъ
 разориша и прѣложиша емѹ злато и сребро и бисры и каменіе, рекше емѹ:
 тажъ се и насладисѧ, йже рѣ Грецкы на пѣтнадцати приведе; и тако, гладемъ и
 жаждѣж мѣчущие, оумориша его. Иракліе же градовы великия Персий-
 скыя разарѣаше, а малїж разсыповаше до конца; въ ий же обрѣтесѧ Хоз-
 роевъ мрѣскыи образъ, яко на юбси, въ храминѣ покровѣ сѣдащъ, въ
 немже звѣзды и сїнце и мѣцъ съзвѣтил бѣ и аг҃ты обѣстожиша его и грѣ-
 ю южнѣйшими бывающими и дѣждящими, егда хощеть; еже црѣ, па земла низло-
 живъ, прѣ съзвѣти. Сia же Сар'варъ въ Грѣческїи земли оуслыша, пи-
 шеть къ Ираклію писаніе, яко не по своей воли, иже волеж Хозроево
 я. 116. дѣдѣ си въсѣ Грѣкомъ. Его же црѣ съ писаніемъ мирнѣмъ призыва; онъ же
 прииде къ немѹ въ Персидж. Възыскав же црѣ слы посланиыхъ южнѣго и
 оувѣдѣвъ, яко избѣни бышж лютъ Хозроѣ, испльнисѧ гарости и не прѣста,
 гоуба и сѣкж Персидж за южнѣйшими; въ сѣмое же лѣто, чѣнаа дрѣва южнѣго Персиды
 въземъ и въ Йеримль пришѣ и та възвигъ, съ радостїю и миромъ въ Костан-
 дїи гра възвращаашесѧ: ~

О Мѣтѣ: ~ Въ то же врѣма гависа Мѣаметъ, Саракинскыи кнѧзь,
 южнѣ Еорива въшѣ и црѣ оусрѣсть съ мнѡжствомъ и пришѣ къ немѹ и мѣсто
 просивъ па въселеніе, оулѹчи прощеніе. Дойно же єѣ, яко же мнѣ, о Моаме-
 оовѣ родѣ въ малѣ съповѣдати. Въ второнадесатое Моамеово лѣто въ лѣто
 я. 116 об. шестотысячно и рѣ южнѣа създаниа миръ, индиктіонъ і, мѣса сѣтеврїа || бї
 прооустановленіе о Агарѣнѣ Стефаномъ Алѣксандрѣнинѣ, съписавшъ емоу
 и оуставльшъ дрѣжати имъ въ крѣности оубо лѣтъ и девѣ, а въ матежи
 и неоустроени и бѣдѣ дрѣгыи южнѣйшими лѣтъ, яко быти дрѣжавѣ южнѣи и прѣ-
 спѣхющи и матжщисѧ тѣснѣ лѣтъ. Сыи же Моаме южнѣ Измаилева рода ведѣ-
 шесѧ, сна Авраамъ; Низар бо Из'майлева внѣкъ роди сна є, Мѹндары
 п Аравїж; южнѣо же мнози бышж и живѣхъ въ Мадїашит'стїи пустыни;
 кѹпчюваахъ же па камилъ, южнѣйш исходаще. Оубогъ же и сиръ сѫщъ
 прѣжне реченою Моамеѹ, пристжши къ пѣкѣйш женѣ сърдници его, именѣ
 Хаїга, приставъ по искоупѹ за камилъ еж, яко гонити ѹ и кѹпла дѣяти;
 я. 117. по малѹ же прѣемъ дрѣзновеніе, прѣможе женѣ и ожениса еж и наслѣди
 имѣніе еж и камилъ. Прихода же въ Палестина, приоп'щаашесѧ и хрѣ-
 тианомъ, лшва пѣкаа южнѣи писаній. Имѣше же стѣть истѣщленіа, сирѣчъ бѣ-
 сованіа; и, се оувѣдѣши, жена скрѣбѣше южнѣло, зане сицевомѹ припрѣ-
 жесѧ, не тѣчїж нищъ, иже и бѣснѹ; оумысли* опь оутѣшии а, сице гла,

ако видѣніе агглa, нарицаемаго Гаврїла, вижж и, не мoгы тръпѣти зрака его, омрачай падаж. Она же мниха нѣкоего, злшвѣрїа ра^{дї} тамо изгнана сжща и гостѣ й, призва и възвѣсти емѹ въса и има агглово; иш же, оувѣть ѿ Моамеоа имы, оутѣшивъ а, рече, како истинж глѣть; съи бо, рѣ, аггль къ въсѣ прркомъ посилается. Она же, слѡвомъ лъжа оного прѣльщена бывши, проповѣда своеплемен'нѣй женѣ пррка того сжща; мни же тъи бѣ ѿ Калистратова монастырѣ, ереси нѣкыя прогнать || и изгнанъ ѿ Цриграда. л. 117 о

Оудръжа же Штоли ересь та страны Еоривскыя; положи же закѣ сжщїй пѣ нїй, како оубиваю врага своего или ѿ врага оубиваѣ въ раи въходї; рата же плѣскыя пищж и смѣшенїа женска глааше быти и смѣшенїа мнюго и мнюговрѣмен'нѣй глааше сласть быти и ины нѣкыя блады и буиства глы въща^{въ}аше. Авоумахара же Моамео остави намѣстника себѣ; и, мнюжицеж бравшесѧ сжщїй пѣ нимъ съ Грѣкы, по пѹщенію Бжїю грѣ ради нашїй оделѣшж.

Иж да възвратимся на прѣлежжжѧ повѣ. Сїа съврьшивъ, Ираклѣ въ Костан'динъ грѣ възвратисѧ. Граждане же, пришествіе его оувѣдѣвшe, неодръжимож любовїж въси къ немѹ въ полатѣ Ирїн'скѣй събравшесѧ, изыдоша съ патрїархѡ || и Костандинѡ црѣмъ, сномъ его, ишсаще вѣие маслично и свѣще на срѣтеніе и хвалище его; и оубо сїй его пришѣ паде на ишгѹ онѣ своего; он' же ишхни его, лъбзааше съ слѣзами; и, тако прїемше црѣ съ похвалами и радостїж, възвратишжѧ въ грѣ. л. 118.

Съ же Ираклѣ, Аѳанасиѣ, патрїархѣ Іаковїскыимъ, и Сер'гїи Сириномъ, Костандина града патрїархѣ, прѣльщень бывъ, въ ересь моноѳелит'скѧ оуклонисѧ. И оубо по сї въ неджгъ въшнѣ, имже и оумрѣть, лютѣ мѫчашесѧ; толико бо стрѣль продлъжисѧ, тако, егда водж свој точити хоташе, джска на пжпѣ его полагаашесѧ, зане обращатисѧ оудѹ его и на лице є вшдж въспѹщати; обличеніе же бѣ се еговоу законопрѣстжленію ради безаконнаго брака, иже на своего брата дъщере Мартинж. || Скончавшж же л. 118 о сѧ Ираклію, положѣ бѣ въ ковчезѣ мраморнѣ и прѣбысть не покръвень днїй дѣ и по семь покръвень бѣ; погребена же бѣ съ нїй стема злата съ каменії и бисрѣ, цѣною литръ б: ~

Црѣво Костадина, сна Иракліева: ~ Костандинъ, сїй Иракліевъ, црѣвова лѣто а'. Съи напоенъ бысть тада ѿ своеј мащехы Мартины и оумрѣть, оставилъ сына свое Костанда. Положено же бысть тѣло его въ цркви стѣ аѣль въ гробници Іоустинїановѣ. Жена же бѣ его Анастасіа, іаже и по съмрти еж положена бѣ съ мѫжѣ своимъ. Архіерейскии же прѣстѣль дръжаше Пиро, Сер'гїю скончавшисѧ. Бѣ же Костандинъ неджжень тѣлѣ, на въсѣкъ днїй, іаже же би реши, болѣ. Семѹ пѣціи рѣшж, тако стема, еж же степсанъ бѣ, съ ѿщемъ твой погребена є; || и повелѣ Калиникъ л. 119.

коувикууларию юврѣсти гробъ ѿца своего и възати стемж; шѣ же юврѣсти є, обрѣте тѣло растаавшесѧ и лежащж въдж, таже бѣ истекла из него и бѣ яко вода, и стемж приврѣвшж къ главѣ; и ютрѣже ж съ космы главными, рыдаш и плачасѧ, и юнѣ ж Костандиноу; онъ же, видѣвъ а, повелѣ разсыпати а и оукрасити, еже проѣниши за бѣ тыскющ златикъ: ~

Црѣво Ираклоны, копела Иракліева: Иракліна црѣвова кѹнио съ Мартиною міць д. Синклит бо изринж Ираклінж, оурѣзаше емѹ ишь, а Мартинъ азыка оурѣзаша, изгнашж а, възведошж же на црѣво Констянтія, внѣка Иракліева, а сїа Костандина. Сыи положи стемж въ стѣи Софїи, аже възать Костандинъ из гроба оца своего. Не погребошж же л. 119 об. прѣкы || Ираклінж, иж, югнаш бѣ ю црѣства и въ простотѣ живъ до скончанія своего, погребенъ бѣ въ монастыри деспотъствѣ съ матерію своею Мартиною. Архiereискии же прѣсташль дрѣжаше Павѣ, прѣемъ по Пирѣ: ~

Црѣво Констянио, внѣка Ираклиева: ~ Конста црѣвова лѣ юз. Рече же на селенїи къ синклиту: моемѹ оцѹ Костандина при животѣ своего ѿца, а моего дѣда Иракліа, доволно съ обѣмъ црѣвовавышоу, а по сѣмрти его сѣло мало, ибо Мартинина зависть, машехы его, ю житїа того скоро изведе Иракліны ради, роженаго ю неж бѣзаконно; сїж же съ сномъ вашъ съ Бѣгомъ оувѣть изринж, яко да не ю безаконно и неправено роженнааго дрѣжитса црѣво Грѣческое; азъ же мола съвѣтники имѣти вѣ и дрѹгы и промыслыники моемѹ || црѣвѹ. И почьте ѹ дарми, юности.

При сем же бѣ велиky вѣтъ и много дрѣвѣ искоренїи и стлыни разори и корабла съкрыши. Нж и Мавїж, Аравскыи князь, прѣбѣ Родось и прѣемъ колось Родоскыи, по тыскющ и тѣлѣ лѣ поставленїа его разори; его же Жидовинъ нѣкто кѹпець кѹпивъ седьмь съть камилеи отовари ю мѣди его. Мавїж же съ корабли прїиде въ Финикиj, иде же бѣ црѣ Конста съ Грѣческими вѡи, братисѧ хота съ нї; въ ишци тои видѣ прѣ въ сънѣ, яко бѣ въ Солѹни градъ; разбѣдив же сѧ и разсмотрителю сънномѹ повѣдавъ сънѣ, оуслыша ю него: ѿ црѣю, оуне ти би не спати въ иощь сїж, ни сънѣ видѣти; еже бо быти ти въ Оесалѡника възложи иномѹ побѣдѣ сѫдитса; на врага твоего побѣда прѣходи. И оубо се л. 120 об. събысѧ, съставльше бо брань, || побѣжени бышж Грѣци, црѣ же, едва избѣгъ, възвратисѧ въ Костантинъ гра съ срамомъ.

Сыи же Конста, не възмогъ стго Маѡима въ свое зловѣре привести, азыкъ его и ржкж юсъче, и стго Мартина, папж Римскаго, изгна, зане обличатисѧ ими монохелитскаа его ересь; не тѣчїж же и брата

своего Феодосия закла, діаконом поставлена бывша Павло^м патріархомъ; архіепір же Костантина града бѣ Георгіе, презвітеръ и син'гель бывши.

Мавіа же и Аравскыи кнѧзь моли ѿ мирѣ по сему Кон'ста, бывшъ ради на нь ѿ Аравъ невѣры, и та́ко да даважть Гръко^м Арави таковаго ради мира на къждо днѣ по тысячи златикъ и конѣ и раба; онъ же не вѣсхota. Оставилъ же Црїгра, съниде въ Сиракѹсь Сикелейскыи^и, помысливъ прѣложити цртво въ Римъ, ради еже вѣзненавидѣно || быти еи^и л. 121. ѿ Византіанъ, та́ко моноѳелитъ и злѡвѣри^и, оставилъ въ Црїградѣ и не хотѣ три сѣи свої и женѣ. Оубіен же бысть съи Конста въ Сиракѹсь Сикелейстѣ^и, въ бани мыжса; оукромомъ бо врѣши^и въ главѣ, оугазвень бывъ, оумре^и; и поставиша Сиракѹсьне Низизиа црѣ, прѣльпа сѫща и прѣкрасна, Арменина родо^и: ~

Цртво Костандина Брадатаго: ~ Костандинъ си^и Кон'стинъ цртвова лѣ бѣ. Съи, оувѣдѣвъ оца своего оубіство, съ множествомъ кораблій Сикеліж достиже и, оухвацъ Низизіа и оца своего оубіца, вѣсъмъ главы ѿсѣче, та́кожде же Іоустиніана патрика, оца бывшаго Германа^и патріархъ, Германа же, оуже юнота сѫща, скопи. Съи же наречень бысть Брадатий, та́ко, без брады ѿшедь на ѿмъщеніе оца своего, съ брадож вѣзвратиса. Вѣзвращъ же са въ Кон'стандинъ гра, цртвова вѣкѹпъ съ братома своима; вѣставшими же има на нь, прѣоделъ и, оурѣзавъ ишсовы й, изгна ж; бѣхъ же имена ею Иракліе и Тиверіе. л. 121 об

При сем же изыде столь велика и вое прѣмнїзи Аравстїи; и прѣемше Кизикъ, прїдошъ до Златый вратъ и до Кикловіа, браны твораще на вѣсъ лѣта и зиможице въ надрѣ Кизичьстѣмъ, за тѣ же лѣ рѣвавше Костандинъ гра; и Бжїеж помощїя побѣжени бывше ѿ гражданъ, вѣзвратиса бѣгопотонленаа она рать; вѣзвращъ же са и ѿ вои Кивиреотъскыи пакы борено^и бывшимъ, побѣждени бышъ, пожеженомъ бывши^и и кораблѣй вѣнныи огнѣ; Калиникъ бо иѣкто дрѣводѣль ѿ Слѣчнаго града Сирїскаго, прибѣгъ къ Грѣко^м, огнь вѣнныи тѣ прѣвѣе оустрои, и Аравскыи ладїж пожегше, съ люми погубиша. И тако Грѣци съ побѣдо^и велико^и вѣзвратиша и ѿтоли вѣнныи ѿгнь изобрѣтше. л. 122.

Вѣнидошъ Мардаите вше въ Ливанъ Сирїскыи и прѣжше его. Мавіа же,uboавсѧ сѣлѡ, посла мѣтъвники къ црю, ищъ миръ, обѣщараж и дани даати; црѣ же, молитъвники прїемъ, посилаеть съ иами Ішана патрика Пілизигадѣ, та́ко многоразомъ и мѣдростїж оукрашена, бесѣдовати къ Араво^и; Аравльне же, оудивльшеса мѣдрости и разѹмъ его, обѣщараж даати Грѣко^м на вѣсъко лѣто 1 хиліада злата и ребеи и конеи парочитый и; се же оувѣщаса даати за тѣ лѣ, та́ко быти широкъ миръ между Аравльни и Грѣкы. Такожде же и на вечернїй странѣ живящей,

л. 122 об. хаган же и прочеа ригы и кнази, дары црѣви пославше, просніж мира; прият же ѹ прѣ и сътвори миръ. И бѣтишина на вѣстоцѣ и западѣ.

При сем же при Българскии азыкѣ, прѣшѣ и ѿ своеплеменныи разложив'са, вѣселиса при Варнѣ въ хлѣмовои горѣ. Црѣ же, се оуслышавъ, съ корабли и вои отиде на ний. Българе же, се вѣнезаашъ видѣвше и своего ѿчаашеса сїсенія, въ нѣкож тврѣжъ прибѣзажъ и себѣ оградиша. Грѣкъ же, не могющѣ брань съставити съ ними хлѣмомъ ради и мѣстныя тврѣжъ, разгрѣдъса скврѣнии онъ азыкѣ; и приключи же са и црѣви пшогоболѣ злѣ пострѣати и въ месадѣ вѣзвратитиса, порожчи воеводѣ блазнь и слюво сътворити и тако лѣстїк нѣкаковои извабити ѹ вѣнѣ; иж коннаа войска, прѣ мнѣвши бѣжжа, бѣга са ать, никомъ же гонящъ ѹ; Бъл-

л. 123. гаре же, се оузвѣвше, ногнашъ въ слѣ ѹ и миши съськошъ. И ѿтоли, прѣшѣ и посилившеса, прѣжж и, распространившеса, Грѣческжа земла плѣноваахъ; тѣ и принажденъ бывъ, црѣ смириша съ ними, оуороки даныя даати тѣмъ обѣщавъ на срамотж Грѣкъ грѣ ради нашї, тако, иже вѣсѣ новиноватиса емъ сътворивы, ѿ погана и скврѣнна азыка побѣженъ бѣ и повинжса емъ.

Почиижъ же и оутишивса ѿвѣждъ, съедины стыя цркве и, съборь вѣселен'скыи събравъ въ Костандинѣ градѣ сбѣ стый ѿцъ, оутврѣди прѣданїа прѣвый є сты съборь, а монооелитскжа ересь ироклать, изврѣгъ Сер'га же и Пира.

Скончав же са, погребѣ бѣ въ цркви сты айль. Архиерейскый же прѣстоль дрѣжаше Георгіе Сирии. Степса же при животѣ своемъ Юустиніана, спа своего, //еже цртвовати съ ний. Мавюо же, Арав'скомъ кназию, скончав'шаса, Авимелѣ прѣать; иже, пославъ молитвники къ црю, проси мї, обѣщавса даати емъ тѣ тысѧчи златникъ на годину и тѣ рабь и конеи добродѣнныхъ тѣ, иж аще ѿтимѣ Мардайтѣны ѿ Ливана. Сконча же са тъи бѣговѣрни Костандинъ, цртвова лѣ є: ~

Цртво Юустиніановъ ← Юустиніанъ, спа его, цртвова лѣ. Съи посла къ Авимелехъ оутврѣдити съ писаниемъ оувѣшан'наа при оци его и пославъ ѿведе ѿ Ливана Мардайтѣны, тако вѣ тысѧчи, шле безумію его, Грѣческжа крѣпѣ ѿрѣзавъ; вѣсѣко бо зло пострада Грѣческаа земла ѿ Аравлѣнъ ѿтолѣ и до нїнѣ, симъ ѿтомъ бывши ѿтждъ. Разори же л. 124. и иже съ Българи миръ и оубо, вшевавъ на западныа страны, мнѹгиа ѿ Българь множьства овы бранежъ, овы же и прѣвѣтѣ прѣемъ, вѣзвратитиса; ѿ них же избрѣ и вѣвоивъ тѣ тысѧчи, люди осѫществыни тѣ парече; их же оборжживъ и присвоивъ и на посвѣтѣ ѹ оуповавъ, разори сѫщи междо Грѣкы и Агарѣны миръ ѿ безуміа своего и, вѣземъ осѫществыни си люди и прочаа воа, отиде на Севастополь. Къ немъ же и

Агаръне, пришёше и молащеся ем⁸ та же клатвами оуствлениа не разорити, поне сждіа Бѣ и ѿмъститель бждеть; не прїят же мира пръ, иж на брань опльчаашеся. Абіе же расиростер'ше Агаръне книгж мирнжя и на копіе възвезивше, оустръмишса на Гръкы и, смѣсившемса ратѣ, пръ-бѣгошж ѿ Блъгарь къ Агарънѣ ^{л. 124 об.} къ тыскющ; и тако, Гръкѣ злѣ побѣженѣ и бесчисльно побіеномъ бывшимъ, право сждіе и побѣда къ || съпротивныи прѣиде, очащи не прѣстжнати бжтъвныи клатьвъ когда, аще и къ съпостатѣ и нѣвѣрнымъ бжджть. Оубѣг' же пръ и дошѣ до приморіа, зовомаго Левкать, съ стѹдомъ мншгомъ и пораженіемъ, изби оставшій го тыскющъ Блъгарь. Щотоли же множае разсверѣпѣши Агаръне, еще же имающіи въ пособіе прибѣгшжа къ ии Блъгари, зѣло велми плѣноваахж Гръческа земла. Црёви же пришёш⁸ въ Прѣгра, бысть изгыбель слічнаа, ^{л. 124 об.} тако и звѣздамъ явитися.

Тъ же, пришѣ, зизданію полатномъ прилежааше, Іоустиніановъ зово-
мыи триклини създавъ и различныи оукрашь мраморемъ окрѣть полаты,
имѣж Стефана ии ии сакеларѣ и пръвоскопца, кръвопіцж сѫща и не-
мѣтива, множаща и бїща немѣтиво рабо|та жщаа тѣ и толико не-
мѣтива сѫща, яко превж мѣре быти ем⁸; иже и на гражданы мншга зла
показа и подвиже дани и възиманіа без'вин'на, и сего ради омрази пръ
гражданшмъ. Цръ же, мысла създати народъ степени и стасида, проша-
аше Калиникѣ патріархъ, еже сътворити, да разорить црковь прѣстыж
Бѣж, сѫщжа близь двора, мысла създати Фіаль и стасида людѣ, яко да
твортися туу зовомое Саксимодѣж; патріархъ же глааше, яко мѣтвѣ
на съставленіе цркви имамы, а на разореніе ис прѣахѣ; просимъ же ѿ него
мѣтвѣ, принаждень бывъ, рече: слава Бѣ, тръпѣщомъ въсегда и ии и
прио и въ вѣкы вѣкомъ, аминь. И абіе разоришж цркѣ.

Леонтіе же патрикіе, слышающ о нѣ, яко прѣимѣ цртво, и сего ради
дръжань бывъ за вѣ лѣтѣ || въ темници, тогда же поущень бывъ Іоусти-
ніаномъ и посланъ въ Еладж и съ гостемъ свой Павлѣ ^{л. 125 об.} мнихо
бесѣдовавъ и звѣздочтцемъ, иже и прорекль бѣ ем⁸, яко прѣиметь цртво,
къ томъ оубо и къ свой дрѹгомъ на единѣ рече: се за множ послати
имать цръ и ѿати главж мож, а та же ми обѣщасте о цртвѣ лѣжна сѧть;
они же рѣшж: самъ не обѣнися, а и ии то абіе съврьшитса; и поѣ и
прииде и ѿвръзе глаштскыя темница, прїемъ нарѣ мншгъ съ собож. Из-
шѣше на тръговище, проповѣдашж въсѣмъ людемъ, въпїжще: елико є
хрѣтіанъ, идѣте въ ст҃жа Софіж; и събравшеся множество много зовѣше:
извръжены да бышж кости Іоустиніановы. Изшѣ же Леонтіе на иподрѹ-
міе, поставлѣется цръ; днѣвї || бывш⁸, изведе Іоустиніана туу и, оурѣзавъ
емъ ишса въ свен'онѣ, проводи его въ Херсонъ. Народи же, емше

Стефана сакеларъ скоп'ца и Феодота геника и ажи за носъ свѣзваше, влачишж а посрѣдѣ тръга и, къ мѣстѣ зовомому Воль ювлек'ше, съже-
гош ѹ: ~

Цртвъ Леонтиевъ: ~ Лешніе прѣвова Г лѣта. При сем же Арав-
лѣне Африкїж, повшевавше, прѣжшж. Леонтие же, си оувѣдѣвъ, посилаеть
патрикїж Іѡана, мжжа изрѣдна, съ ратїж Грѣческож; иже, врагы пора*,
свободи Африкїж и, то възвѣстивъ црёви, тамо прѣзимиса. Кналь же
Аравскыи, то оувѣдѣвъ, силж множгж посла на Іѡана и того югна. Іѡанъ
же въ Грѣкы възвратиса, силж множаишж хота възати; дошѣ же до
л. 126 об. Крита, къ црю иды, вое, ю свой болѣръ прѣвѣ||вѣщапи бывше, на съвѣть
лжка оуклюнишса; и оубив'ше Іѡана патрикїа и црѣ анаематисавше,
Апсимаръ, дрѹн'гаръ корабныя воиски, сирѣ стѣгонишж, црѣ нарѣкошж,
Тиверіемъ прозвавше и.

Леонтиоу же Неорѣво пристанище трѣблащъ, болесть лютаа нападе
на грѣ и множество людїи погуби. Апсимар же приспѣ кѣно съ воискоj
и приста въ Сикіа. Гражданом же Леонтия хотацїй издати, бы прѣданіе
ю Влахер'нскыи вратъ. Въшѣ же Апсимаръ и сми Леонтия, оурѣза емъ
и въ монастыри Далматовъ затвори и въса дрѹги его, бывъ и
ограбивъ, прогна: ~

Цртво Тиверіа Апсимара: ~ Апсимаръ цртвова лѣ є. При нем
л. 127. же бы морь велиky; и Грѣци Сирїж поплѣнишж, исклав'ше до || двѣстѣ
тысѧщь людїи. Апсимар же Филиппика, сна Никифора патрикїа, въ Кефаленїж прогна,
тако сънїж видѣца о цртвѣ, въ сънѣ бо видѣти глашеса
главж своj орлѡ прикрываемж; є оуслышавъ, црѣ изгна его.

Юустинїан же пронишааше въ Херсонѣ, тако пакы цртво прѣиметъ;
граждане же, оубоавшеса, помыслишж или оуморити его или црёви послати;
си же оувѣвъ Юустинїанъ, бѣжа въ Хазаріа; и дасть емъ въ женж Хазар-
скыи кналь сестрж свож Феодорж. Си же оувѣдѣвъ, Апсимаръ посилаеть къ
хаганъ молитвники, множгj дары обѣщаваж емъ, аще Юустинїана жива
или ионѣ главж его послѣ къ немоу. Юустинїан же, то разѹвѣдѣвъ, прїиде
л. 127 об. отай въ Херсонъ и, корабль въземъ, юплоу, въ оустіе Истрово || шествіе
творѧ; бѹри же бывши и въсѣмъ ючаав'шимса вѣтра ради, нѣкто емъ ю
свой рече: аще сїсень бждеши, ѿ вѣко, и тебе цртво Бѣ дарѹї, постави
слово, еже ни единомъ ю враговъ свой мжстити; он же съ гаростїж, гнѣвомъ
рече: зде да потопї ма Гѣ Бѣ, аще пощждѣ и единого ю нї. Спас же са
ю бѹра, посла къ Тер'велю, Блъгарскомъ кналю, проса оу него помощь,
тако да прѣиметъ прѣродителное си цртво, обѣщаваж емъ и множество
даровъ дати; он же не тѣчж помощь, иж и себе дасть емъ, кѹни бо съ
пї на Црїгра отиде съ многож силож. И оубо вѣниде Юустинїанъ водо-

вахжек съ малыми ѿвой си побведенем нѣкыї ѿ гражанъ и изыде оу стыж Аинны въ мѣсто, зовомое его ради ѿтоли Втшрое,^{л. 128.} и въшиде въ дворъ, сѫщіи въ Влахернѣ, прѣмь свое прѣво; еже оувѣдѣвъ, Апсимаръ бѣжа въ Аполоніждж: ~

Прѣво Іоустииніаново втшрое: ~ Іоустииніанъ же, втшицеж прѣмь прѣво, цѣтвова лѣ 5, дары мнѡгы Тервелю давъ и, ѿ земля Грѣческия ѿсѣкъ, дастъ емѹ нѣкъ зовомаа Загоріа. Апсимара же пославъ оухвати и Ираклія брата его съ вѣсми помагажющими емѹ болѣры; и оубо проchій въсѣ на мразѣ растаже, Апсимара же, Леонтіа свѣзавъ веригами, събра въсѣ на сѣдалици и подрѣскомъ; и выж ихъ въсѣ съклинивъ, сѣдѣ на ий до ѿпѹщенїа конечнаго теченїа; народи же въпїахж: на аспидж и василіска настжпиль еси и попраль еси лъва и зъмія. И тако, пославъ а въ Кинигіе, оусѣче || главы ѹ. Калин'ника же патріарха, ослѣпивъ, прогна и мнѡгы ѿ Царогражданъ погуби съмртїж, тако быти страхъ великъ тогда. Послѣ же, приведе женж свож Феодорж ис Хазаріј и Тиверіа сна еж и цѣтвовашж съ нимъ.^{л. 128 об.}

Разор же иже съ Бѣлъгары миръ, вшева на ий и, побѣжень бывъ, въ нѣкыи градецъ въбѣже и, тѣ конемъ жилы ибѣкъ и въ ладіе вълѣзъ, съ стѣдѣ прїиде въ Костан'динъ гра. На Херсонѣы же, злшомнѣ о прогнаний, наславъ Мавра патрикіа, съсѣче ѹ, а младенца ѹ поби.

Филиппик же, зовомї Варданіе, тамо сыи, тако же рѣхъ, прогпань и нѣкыя ѿ вои прѣговоръ и къ своему привлѣкъ помыслѣ, ради Іоустииніановы злобы и сѣров'ства сего прославишж прѣмь и съ ратїж проводиши въ Црїгра. Еже оувѣдѣвъ Іоустииніанъ и велми оубоавса и разыаривса,^{л. 129.} възыде до Синопѣ, из'вѣстнѣ о семь оувѣдѣти хота. Филиппик же съ корабли града достигш, Іоустииніанъ въ Даматріи побѣже, оставленъ бывъ ѿ въсѣ; его же абіе оухвацъ Филиппикъ, ѿсѣче главж его и Скиѳомъ посла: ~

Прѣвш Филиппиковъ: ~ Филиппикъ Варданіе цѣтвова вѣ лѣтъ. Иже въ бесѣдѣ свой слышесель и прѣмждрь мнѣшеса, въ дѣлѣхъ же свой нечистѣ и злѣ и сквръниѣ житѣ съвръшааше, и ѿ сего вѣсми неискѹсень іавлѣашеса; бѣ же и злшвѣренъ, не оусрамивса оустрѣмитиса и разорити оуставы, изложеныж стѣмы съборомъ; сїа бо и низлшжити тѣщашишеса, затворникъ нѣкыї, сѫщіимъ въ Калистратовѣ монастыри, на сїе наводї злшвѣре, ѿ пегоже и о цѣтвѣ вѣсть прѣже прїять. При нем же ^{л. 129 об.} и Бѣлъгаре, даже и до Златый вратъ поплѣнивш, възвратишишса.

Оуристаню же коньномъ твшримъ прѣ нимъ и странъ зеленонишній прѣмог'ши, оумыслиса емѹ съ бжбны и органы вѣнити и оумитиса въ бани Зевксиповѣ и съ гражаны скврънными гости; вънезапж же Гешр-

гіе патрикіе, емѹже бѣ порекло Ворад, и Феодоръ патрикіе, зовомїй Міакъ, съ вши ѿ Фракіи притеше и въсхытившіе Филипика и възвѣше на оржжное мѣсто зеленый, ослѣпишъ его. Събравшъ же сѧ народъ заѣра въ великожа црковь, стесашъ Артемія протасин'кита на цртво, нарекше его Анастасіе. При тѣ же архиерейскіи црбестоль дръжаще Іоанъ діаконъ,

л. 130. хар'тофи||лакъ, бывъ и еретикъ: ~

Цртво Артемія и Анастасіа: ~ Артемія, иже и Анастасіе, цртвова лѣтѣ є, слышесень съи сѣлѡ. Иже постави воеводы на кон'ими чиновы и на воиними слышесны мѣжа и мѣдры, еще же и на градовы, таю пожити гражданомъ въ свободѣ. Съи Феодора патрикіа и Георгіа, ослѣпивъ, из'гна въ Солоуњ.

Аравлѣном же оржажщимса по сѧху и по морю, възвѣщено быи црбеви, таю на Цригра хотѣ прїти. Онъ же нача твшрити ладіе и корабла и азъ къ морю стѣны обнавлѣти, также и аже ѿ сѧху стрѣлами^и и самострѣлми и прочими оправами оржжными гра твръдити. Оувѣдѣв же цръ, таю рать корабна изыде ѿ Агарѣнь оусѣши дрѣвіе въ Финицѣ, посла корабнѣхъ воискъ съ клирикомъ, именемъ Іоанакъ, || на съжеженїе дрѣвѣ въ Финицѣ и направѣ Агарѣн'скои. Вои же, ѿвръгшеса цръ, възвратившеса, Іоанакъ же мечи съсѣкошъ; си же сътвирше и възвигшеса, идѣхъ на Цригра. Пришѣшем же имъ въ Атрамитіе, обрѣтошъ тамо Феодосіа, побирчія ліоскій данѣ, блговѣрна мѣжа и проста, и нарекошъ его цръ, заше иного не имѣхъ съ собож ѿ болѣрь; онъ же бѣжѣ съкрыса въ горѣ; ѿбрѣтше же его, поставиша и ижже цръ. Е^х оувѣдѣвъ Артеміе и оутвръдивъ Цркви гра, въ Некеискии гра въбѣже. Рать же граскаа и Феодосіева за є мѣдь дрѣгъ дрѣга ратоваахъ. Прѣшѣ же Феодосіе на Орачъскыя страны съ множествомъ людіи, Цригра постиже и ѿ Влахери'скій вратъ едностѣн'ный въниде, плѣнѹж же гра и болѣры; корабици же прѣваривше, велї || сътворишъ плѣнь, никого же пощадивше, нѣ съкожше; патріар'ха же Германа и болѣры Артеміевы симше въ Никеи, на изгнаніе ѿведошъ. Артеміе же, сї видѣвъ и слышо иѣкое прѣсмъ, еже не пострѣти что ѿ нї, въ мнишъскыи облѣчеса образъ; его же Феодосіе въ Солѹнъ ѿгна. Лѣв же Исаврѣнинъ, на вѣстоцѣ вшевода съи, Ар'теміеви посшибъ, не покориса Феодосію, имѣж помощника Артавада Ар'меніина, вшевшдѣ Арменъскомъ чинѣ, емѹже и дати обѣщааса своѧ дѣщере: ~ : ~ : ~

Цртво Феодосіево: ~ : ~ Оеодосіе цртвова въ лѣтѣ. При нем же Масал'мо, Саракин'скыи кнѧзъ, воева на Грѣкы и, къ странамъ Аморійскѣи бывъ, пишеть къ Лѣвѣ, воевашдѣ Армен'скому: цртво Грѣческое твоє є; л. 131 об. прїди оубо, да съвѣщаева таю о мирѣ, и сътворя вѣса, елика хощени. Онъ же, къ немѹ пославъ ипаты и слышеса мирнаа сътворъ и таю цръ

почтѣ бывъ, въ Никомидїј въсходить съ множествомъ вои, иде же съ Феодосиемъ съставль брань и сего оухващъ съ въсеж цркож слѹбож и съ болѣры нарочитими въ полатѣ, постиасет Хрисополь. Феодосиѣ же, слюво бѣстѣтїа ѿ него прѣемъ, оставил емѹ цртво и бѣ клирикъ съ сномъ свой: ~

Цртво Лѣва Исаура Інна: ~ Лѣвъ Исаура Інна цртвова лѣ юд. Имат же таже и немъ сице: Аравскыи кнѧзь бѣ нѣкто Изиоѣ; два же пѣкаа бѣгоборца Евреанина, твораща себѣ свѣздочтижа хытростъ проходити, постиасет Аравскыи црепи дворъ и тавѣ сътвористася Изиоѣ; и семѹ пррѣчество мншгыя жизни повѣдѣта, аще бѣгомжыи Гаѣ нашего Г҃Ха л. 132. ѿобразъ и прѣчтыж его Бѣгомтре ѿ въсѣ цркѣ сѫщїй под нимъ отрыеть. И оубо жизнолюбивыи, послушавъ прѣльстники, въса цркви сѫщжа под пій поколѣба; иже, прѣльщенъ бывъ, окаан'ныи обрѣте доинаа начинашю своемѹ безъмномѹ; постиже бо его Бѣгii сѢ, еще не прѣшешѹ единомуу лѣтѹ; его же сѣ, прѣемъ власть, тако лѣжны прѣкы и влѣхвы иомысли оубити. Оувѣдѣвша же она възратистася въ Исауровыя страны; при пѣкоем же стoudенци почиважицма има, сеи съи Лѣвъ прїиде, юноша еще съи, добра възоромъ и добродастень тѣлѹ, кѹпецъ хытростїж, ѿ того жи- вотъ пришбрѣтаж; на шелѣтѣ възлагаж брѣмла и продаваж, живѣше ни- щетож; и оубо, съ шелѣтѣ тогда товаръ снемъ, || сѣде и тѣ оу источника л. 132 об. гости; та же иже въ атробѣ прїчѣ оученици кажж емѹ о власти Грѣч- скаго цртва; Лѣвоу же ѿрицающася и на нището свој възирающ, клатвами оувѣрѣтася ѿ безъбожный, тако сїа сице имать быти; и оубо проса емѹ, да закльнетса има, ико, аще събждетса се, еже аще въспро- сита емѹ, не ѿлжно дастъ има; бѣ же близъ тѹ црковь стго Феодора и, въшѣ абїе Лѣвъ и смса за стыла двери, дастъ емциж великомъника Хаѣ, стожицма Йѣидома вънеадѹ двере црковныи и прїемлащи клатваж его. И абїе отиде къждо въ своя. Бѣ же на въстоцѣ воевода тогда Сисеніе патрикіе; при нем же и Лѣ, въ воинство въчиненъ бывъ, въ мало врѣма на велико прѣспѣаніе възводитса, спаearie поставленъ бывъ Іоустиніаномъ Обрѣзонасий. И на вечернааж страны посланъ бывъ и съ великою по- л. 133. бѣдож възвращася, поставленъ бѣ Феодосиемъ воевода на въстоцѣ. Цртво же прѣемшѹ емѹ образомъ, прѣжде реченный, прїидоста влѣхва, прорекша емѹ, и оугощена бывша просита ѿ него ѿбѣщан'ное. Ономѹ же готово обѣщавшася дати има, еже аще бждетъ, рѣста бѣгоборца: сїе просива ѿ тебе, црю, тако да обра³ Назарѣнина Хаѣ и мѣтре его и въсѣ сты ѿ всего црковнаго писанїа потрѣбиши; и сїе сътворь, имаши цртвовати до рѣ лѣ въ родѣ свої. Гѹбител же съ, пе оутврѣжепъ си въ вѣрѣ, готово прощенїе и испльнити обѣщася и на се абїе оустрѣмися.

Роди же са злочестивомъ Лъвъ сѣ и нарече его Костандинъ, иже
 л. 133 об. въ сѣи кжпели, егда крѣщаем бѣ, || яко же гѣать, гнои извръже, лютыи
 и скврънии проявљеж образъ. Призвав бо не по мнозѣ Германа патріарха,
 црѣ начать побизати словеса иѣкаа съ ласканїем и осаждати въса цртво-
 вавшжа прѣже его и архиереж, яко идоломъ послужившжа въ поклоне-
 ние стѣ иконы. Великыи же Германъ рече: слыши, о прѣю: Гѹ нашемъ
 Иѹ Хѹ плѣтиж тавльшсѧ, въсѣко идолослуженїе погубе и вѣ образъ идол-
 скыи потрѣблень бѣ и извръженъ, яко же рече прѣкъ Захаріа, яко гѣеть
 Гѹ Савашовъ: потрѣблѧ имена идолъ ѿ земля и к томъ не бѣдеть памати
 и; иж обѣ раздрѣшенїе стѣ иконы хотаще быти слышіи, иж не при твоѣ
 цртвѣ. Ономъ же принждивше его рещи, при коѣ прѣи, рече стѣи: при
 л. 134. Кононѣ. Он же ѿвѣщавъ рѣ: || по истинѣ азъ ссымъ, ибо сице ѿ дѣтства
 наречень бѣ. Стѣи же Германъ рече: не бѣди то, прѣю, еже при твоемъ
 цртвѣ съдѣatisа бѣоненавистной сей злобѣ. Бѣборони же мѣтель, се
 оуслышавъ и яко сверѣны звѣ възрикавъ и зѣло ѿпажиѣвъ, идолослужи-
 тель его нарекъ и, своима рѣкама бывъ, изъ цркви дворъ изгонити;
 и съ властїж злочѣтиж ере начать и ѿ Мѣднинѣ вратъ иконж Гѹ на-
 шего Иѹ Хѹ низложивъ и селенїе на иконы сътворь, призываєтъ пакы
 стго и чѣнаго Германа, мнѣа прѣмоющи его побисати на стѣа иконы;
 ии же никако же приклониса ласканїю или прѣщенїю мѣтелевѣ, иж, по-
 ложивъ омофоръ на стѣи трапезѣ великиж цркве, ѿречеса иереи-
 л. 134 об. ства и отиде. Бѣборецъ же въ него || мѣсто поставле Анастасіа през-
 витера, приставша нечестивомъ его съвѣтѣ, въса же иконж Спса
 нашего и Бѣж, матерс его, и въсѣ стѣи низложи и съжеже и, гоненїе
 велѣ възѣй, мнозы иереж и ишики и прости люди различніи мѣжъ и
 съмрти прѣдасть. Близ же Халкопратїи полата бѣ красна, въ неиже бѣ
 по образъ древномъ въселенскыи оучитель, имѣж помощники мѣжъ
 чѣны числѣ вѣ, въсѣко оученїе проходащж и црковнаа потврѣждающж
 прѣданїа, цркви же оуставы и книги такоже имѣщж, без них же съвѣта
 и прѣпитанїа прѣи не повелѣваахж. Сїи злочименитыи звѣрь призвавъ, по-
 кѡшащеса прѣмоющи; онѣм же не послушавш, иж обличїш его, повелѣ
 л. 135. принести множество || дрѣвь и, сїи възжено бывшимъ, съжещи мѣжъ
 съ полатож и съ книжемъ и съ прочимъ въсѣмъ. Сего же ради прѣво-
 прѣстолнї Римскии ѿръжеса и, съ Фржги оувѣты мира сътворь, дани
 оудрѣжа и Анастасіа и сѫщїй съ нимъ проклать.

Срациньскии же крѣль ѿжидааше Лъвова обѣщанїа прѣваа; ии чесо^{ко}
 ѿ Лъва прѣемъ и разумѣвъ, яко порожгаш бѣ имъ, на Цигргѣ побижеса
 и, до Авида пришѣ и прѣвезъ люди мнозы, пишетъ къ Сuleimanу прѣво-
 съвѣтникъ прїти въскорѣ съ ратїж вѣнож. И августа мѣса ѿбсѣдь гра

и аже ѿ сюхъ стѣнъ обьставъ, трыаше Өрачъскыжъ страны сѣло; въ пръвый же септевріа мѣса възыде и Сюлеманъ, имѣжъ прѣвеликыжъ корабла и ладїжъ тысаща и ѿ сѣ. || Цръ же, рать на нь пославъ, бръзыя л. 135 об. корабла шны съ вѣдныимъ огнѣ, пожеже и огнесынѣны сътвори мншгыа и страшныя ладїжъ; и швы оубо къ вѣшиимъ стѣнамъ градъ гораще приврѣжени быша, овы же въ глжбинѣ съ мажими погрѣзоша.

Со сего же гражане дръзость прїашжъ, съпостатѣ велми пашїй. Брай же съ Бльгары въ Өраки съставльше, побѣни бышжъ мншжайши. Въ патнадесатый же августа мѣса ѿ Црнгра ѿшёшїй имъ, вѣтрь велиky дѣхижъ, и ови оубо въ Прикониса, шви же въ иный краехъ мшрѣ погыбоша, а оставшжа напрасно наше облакъ грабителна съ ижнинїй вѣтромъ въсѧ погржзи; спасошж же сѧ прѣславно ѿ тысѧща и осѣ съ кораблей є ладїи тѣчїжъ, иже и вѣзвѣстишжъ своимъ си Гръчъ скжла побѣдј, а свої л. 136. съврѣшенжа погыбель.

Сергїе же, воевода Сикелїскыи, оуслышавъ, тако Агарѣне рѣвѣть Црнгра, постави црѣ ѿ людїи свой, именѣ Василїа, емѣже бѣ порекло Магъла, сътворивъ и нарады болѣромъ. Црѣ же, си оуслышавъ, послало Павла съ ратіж кораблю. Оувѣдѣвше же Секилїане, тако побѣжени бышжъ Саракине, а Лъвъ црѣствѣсть, Василїа и прочај болѣры прѣдашжъ Павлѹ; въсѣ же тѣ въкѹпѣ оусѣкнжъ, тако невѣрники.

Никита же патрикѣ Зилитъ съ дрѹгыимъ патрикии Тервелѣ, Бльгарскаго кнаса, съ писанїи и многїи и имѣнїемъ пригостилии себѣ, принуждишж прїйти на Лъва; их же иѣцїи ѿ Бльгарь прѣдашжъ, порѹчивише цреви; он же въсѣ оубїиство мече погѹби.

Стенса же тѣи л. 136 об. жде Лъвъ Костандина сїа своего въ трибулїи деватъ-надесатїй акѹвить. Крти же ижнедж и Евреж, тако зватиса ѡтоли Жидовомъ Мѡндани. Іѡанна же Дамаскина, егоже и Златострѹи нарицаахж, сѫщжка ради въ немъ прѣмѣрости, изгнавъ, наречс Мансѹръ, еже є хѹльникъ. Поат' же за сїа своего Костандина дѣщере хагановж, Скиоскааго кнаса, кртивъ а и нарекъ Ирина; та же, навыкши бѣтвнаа писанїа, поживе въ блговѣрїи, зловѣрїе его вынж обличажщи. Мншга же Римѹ зла показа папы ради и дани црквамъ даати оустави. Вшевашж же и Агарѣне по въсєи Гръчъской земли и, мншго плѣна въземише, възвратишися.

И трѣ велиky при немъ бѣ, тако пастиса црквамъ и домовою мншгыи и Аркадїевѹ образѹ, сѫщомѹ на стлыи л. 137. || Зиролофѣ, и та же ѿ сюхъ градѹ стѣны и Никомидїи и Никеи градовомъ; ѿбѣгши же и морю ѿвой мѣсть въ иѣкыи странї. Видѣв же црѣ стѣны падшжаса, прорече гражано, гла, тако вы, гражане, не мажете стѣны създати, иж повелѣхомъ властемъ на оуставленїй златикомъ възимати міларисе едини

и възимати е цреви и здаати стѣны. Щотоли же оудръжасѧ обычай, еже даати дикерата людемъ.

Въ сї же въсескврънни Лъвъ скончасѧ, неджгомъ чрѣвнїй дїж извръгъ. Скончавшъ же сѧ емъ, положено бысть тѣло его въ цркви стѣ аїль въ ковчезѣ мрамора зелена. Архіереискии же прѣстоль дръжаше Анастасіе еретикъ, прѣбѣмъ по Германѣ блаженѣмъ: ~

- л. 137 об. Црѣвъ Костан'дина Гноеменитаго: ~ || Костандинъ Гноеменитыи цртвова лѣ ѹд, ѿ лютаго лъва таўльса прѣпъстръ пардѣ, ѿ сѣмене зъміна аспида и зъмса летаць. Съи бо ѿчее прѣво и злшвѣрѣе прѣемъ, ѿ Баѣ вацьше ѩстжли и мѣре его Бѣжъ и въсѣ стѣ. Що сего оубо прочее чаюдѣиствы и безстѣдїи и козлогласованми и бѣсовскыми нарицаними и астробными изрѣзанми и иными лжавными начинанми и лшви и конными оурыстанми оупражнѣжса, съсѣ потрѣбенъ Антихристо бы; въ толико бо безъмїе оуклонисѧ, яко же и оуставъ опшїи изложити, еже не глати кого бѣхма ста, иж и миющи ѵ обрѣтаемся посплювати и ии мѣтвы ихъ просити; ничъко же бо могжть, рече прѣлжкавли, ниже Маріины призываи
- л. 138. кто мѣтвы, не бо || миожеть ничъко же, ниже Бѣжъ тѣ нарицаните. Прїем же самъ ржко ж съсѣ пльнь злата и показавъ его въсѣ, рече: чьсомѹ дойно є се? Онѣм же рекшимъ: многоу, изсыпавъ злато, пакы въпроси: чьсомѹ дойно є? Они же рѣшили емъ: ничъко же. Жи' же рече: сице є; не хотѣаше бо шкаанныи Бѣжъ нарицати ж, дондеже бо, рече, имѣше Хаѣ въ себѣ, почтена бѣ, а ѩнели же того породи, ничѣй же прочїй жень ѩстоить. Жле хѣлы его; пощѣди на, Ги', и избави таковаго безчѣства.

- Що сего оубо не мала нѣкаа печаль на хрѣтаны нападе, яко възнеснавидѣти его въсѣмъ и Артаваздѹ, куропалатю и затеви его, на сестрѣ сѫщѹ, приложитисѧ. Изѣпешъ же оубо Костандиноу въ страны Опискій-скыя на Аравлѣны, Артаваздѹ сѫщѹ съ нї, || назираастасѧ дрѹгъ дрѹга; и брани бывши межѹ има и Висиргѹ, съвѣтникѹ Костандиноу, оубенѹ бывшѹ Артаваздомъ, оубоавса, Костандинъ побѣже въ Аморіе. Артаваздѹ же Феофанѹ магистрѹ, гостеви емѹ сѫщѹ и тогда владѣщѹ въ Цриградѣ, въ списа прѣжти его; и, приять бывъ, наречень бы ѿ чиновъ црѣ. Въпешъ же емѹ въ грѣ, въси людє съ лъжоименитый патріархомъ Анастасіемъ проклашж Костан'дина, Артавазда же, яко правовѣрна сѫща, црѣ пропонѣдашж. Пришѣ же Костандинъ въ Хрисопоѣ и, ничъко же оуспѣвъ, възвратисѧ пакы въ Аморіе. Артаваздо же стыя иконы повѣсѧ възвиже и прѣвѣжа свою красотж цркви въспрѣать. Анастасіе же патриархъ, прїемъ чгнаа дрѣва, заклатса, на амвонѣ стож, сице: та[ко] ми пригвожьшагосѧ на сї, сице ми рече Костандинъ црѣ, яко да не мниши сїа Бѣжла быти Маріина сїа, иж хѣда чѣка, яко же роди и мене мати моа Маріа. И, се

оуслышавше, народи анаематисашъ его. Артаваздо же из'шѣ воа берѣше; а Костандинъ, то оувѣдѣвъ, подвижесѧ на нь и, съставль съ нимъ брань, побѣди его и, достигъ Кизика, ѿткъдъ въ Цригра отиде. Костандин же оу Халкидона прѣшѣ въ Фракийскаа страны и аже ѿ суха стѣны обсѣ, протече до Златый вратъ, показа же себе людемъ. Артаваздо же, ѿврѣзъ врата, изыде и, съставль пакы брань, побѣженъ бы крѣпѣ. Костандинъ же корабла оудръжавшъ, бысть гла крѣпѣ въ градѣ, тако проданоу быти къблѣ ачмѣноу за й златикъ, таоже же и прочій; || народъ же мржщъ и погыбажщъ, принажеенъ бы Артаваздъ ща[ди]ти й и исходити из града. Никита же Артаваздовъ сиѣ, събравъ воа доволны, прииде до Хрисополь; прѣшѣ же црѣ, погна его и постигъ оухвати; и, сего оковавъ и пришедъ къ стѣнамъ, оцѣ его показовааше. Напрасно же опльчивса ѿ суха сѫщеж стѣнож, Цригра прѣать и емъ Артавазда и патрика; Артавазда оубо съ двѣма сїома его ослѣпы, Ватакіеви же ржцѣ и носѣ оустѣ, въ Киникий главж его ѿсѣче; мнѡгы же и ины ѿ парочитый поби, а имѣніе й разграби. Оуристаніе же кон'ное сътворь, приведе Артавазда съ двѣма сїома его, кѹпо же и съ патріархомъ Анастасіемъ и съ гостыми патріарховѣми, на скотина опакы съдащъ и ржгаеми. Сыи бо, иногда въслѣ || Германа патриарха иды, син'гѣ сыи, настажи омофоръ его; он' же обращса, рече: не брѣзай, се жде иподроміе та ожидаетъ. Пакы же Костандинъ, таоко единомѣдръна емъ, сими оустрашивъ, на прѣстолъ архіерейскомъ посади.

При нем же начашъ напрасно знаменіа бывати и невидимо по въса днї на ризѣ члѣкій и на црковныхъ стѣ одеждѣ крти масловидны мнѡзи. И тако постиже мъсть Бѣка, вом'онскаа нагубнаа болесть, не тѣчій сѫщїй въ градѣ, иж и поселѣны его лютѣ губѣщи. И къ сиѣ бышж и мъчтанія нѣкаа въ мнѡгы ѿ члѣкъ и привидѣнія оужасна, та же видѣши оумираахж, таоко же до конца запрѣтомъ быти мнѡсѣ домовомъ и не быти нограбателемъ мртвый й. Постиже же гнѣвъ и до Анастасіа не-щеннаго, и лютож стрѣж, || зовомїж хордап'са, сконча жизнъ свој. л. 140 об.

Мѣчитель же, Срацины межо сибож ратѹщжа оуслышавъ, воева на страны Сирийскаа, и прѣать Германикѣ и Феодосиполь и Мелитинъ и пороби въсѣ сѫщїй тамо. Таковыа же ради вины мора, поемъ сърѣники своя Армѣны же и Сирѣ еретики, въ Византїј прѣсели и въ Фракъ, иже и до нїѣ ересь мѣтелевж дрѣжжть.

Роди же са злѣчтвомъ Костандинъ сиѣ ѿ хагановы дѣщере, егоже и нарече Лъвъ. Възвисив же са оумомъ бывшжа ѿ него побѣды, съборь събираеть на стыя иконы въ Влахернѣ и въшѣ бесѣдѣ на амвонь, дрѣжж за ржкѣ Костандина епѣпа син'гелъ, възгласи сице: Костандинъ

въселен'скомъ патріархъ многа лѣта. Въ нѣ же съборѣ мншгаа на Га соуе-
 л. 141. сливи||вше іерей стѣнї и скврън'я ржцѣ на высотѣ възвигше, изрыг-
 ножж окаан'ныи шнъ глѣ, глѣще: днѣ спсенїа миръ, тао ты, црю, избави
 ны ѿ лѣсти идолскыя. Не много же еже межо симъ и дбинаа поставленъ
 ѿ него патріарсъ съдба дѣла. Оувѣдѣвъ бо шкаанныи, тао мнштѣ патрі-
 архъ повѣда, тао рекль емъ є прѣ, тао иѣ Бѣ Хс и сего ради ни мѣре
 его имамъ Б҃ж, разгнѣваса на нь, тао таинж его юбличивша; и възложивъ
 на нь мншго рань, обличи его прѣ людми на иподромїи поплюваема и вла-
 чима; также, затворъ его, посилаеть къ немъ патрикїа, глѣ: что глѣши ииѣ
 л. 141 об. о вѣрѣ нашей и о съборѣ, егоже сътворихъ? (Ин же, осудивса помысли
 и мнѣвъ помилованъ быти пакы ѿ него, ѿвѣ|шавъ, рече: и добре вѣрбеши
 и добре съборъ проповѣдалъ еси. Они же, оусмѣвшесѧ, рѣшъ къ немъ: мы
 се тѣчїж хотѣхомъ оуслышати ѿ скврън'й твой оустъ; и, абѣ изведше,
 ѿскошж главж его, а тѣло его повръгож въ Пелагїи, иде же бѣ прѣ-
 жде стго мника Пелагїа црковь, аже бгоненавистнии съи, разоръ и гробъ
 юскжженный сътворъ, нарече Пелагїа. И поставлѣеть въ мѣсто его па-
 тріарха Никитж скопца. Такоже же и Петра сїщенаго и бѣстъвнаго
 Стефана, Авзентїева игѹмена бгонища, лута оубивъ, въ Пелагїи повлѣши
 повръщи повелѣ. Много же и инѣ болѣр же и иношкъ стѣ ради иконы
 лютыи съмрти прѣдѣ.

л. 142. Воева же и на Блъгары по сѹху и по вѡдѣ и, сї побѣдивъ, въ|нide
 въ грѣ, оборжжань ратный оржжемъ, юбличаж также бѣ плѣниль и Блъга-
 ры свазаны. Въ не же лѣто бѣ зима и стѣ великъ и горкъ, тао же и
 сѣверномъ Пон'тъскомъ морю до рѣ пъприщъ помръзнати; емъ же сиѣ-
 гомъ попадавшъ възрасте до дрѣгий къ лакѣ, тао съединитиса морю и
 сѹши и прѣхходити по леду дивим же и питомый сквотомъ; феврѣарѣ же
 мїца промыслѣ Бжемъ таковыя пжчины въ мншгыа же и горѣ тѣчины
 оусѣли, разбившесѧ и вѣтрѣною ижжеж къ Іерѣ съгнаны бывше, тао
 по Стеносу къ Цриграду доидоща и ѿтждѣ даже до юстрровъ и брѣговъ
 въсе поморїе испльнишж, имѣща и животнаа различнаа примрѣзша;
 л. 142 об. тѣмъ и вѣ хшта и ѿ Софіанъ къ стому Маманту || и въ грѣ и пакы въ
 Хрисополь, тао по сѹху, прѣхожаахж ходаще; ѿ великий же онѣ оусѣли
 едино, къ стѣнѣ Цриграду приразивши, ѿ основанїи сїж разори съ
 близъ сжими вънатрь домовы; еже раздѣлилоса бѣ на трое ѿ Мангани
 до Воспорїа и грѣ юкружило; прѣвъсходаше же са высотож стѣнъ
 грѣскыи; и, си зраще, граꙑане рыдаахж неоутѣшно. Априлїа же мїца
 теченїе и подвиженїе сѹзѣное бѣ, на въздѹсѣ пашїй на земля, тао
 зрациимъ мнѣти быти кончинж.

Црѣ же, на Блъгары воевавъ по сѹху и по мору, при Тѹтхони
 т. 1.

приста; вѣтрѹ же и жжноу дъхнющѹ, корабле съкрѹшишѧ; си же оувѣдѣвше, Блѣгры брань съ нимъ съставиши, лютѣ побѣженъ бывъ, възвратися посрамленъ; даже и до днѣ бо оу Тѹ||тхонѣ кости избѣнѣй л. 143. лежать, ꙗвѣ показѹюще разбои. Сыи же бѣоненавистныи мнѡго мѡщи стѣ съже, а дрѹгыи мѡрю прѣдастъ; тѣмъ и стыж Еѡимїж мѡщи, не мѡгы зрети мироточащ, съ ковчегомъ мѡрю прѣдастъ; еже тѣло, въ острѣ Лимнось цѣло дошѣше, островѣны приато бы по ѿкруженїю Бѣкю; црквь же стыла и прѣхвалныа сметищ и гною иолженіе сътвори. При Костандинѣ же и Иринѣ тоже тѣло прѣхвалныа пакы съ чтыж великою въ Цригра присесено бы. Сыи оба сна своя постави кесара Никифора и Христофора, а третіаго Никитѣ и велисима. Пришѣши же Иринѣ съ корабли ѿ Аѳинъ, припраже а Лѣвѣ снѹ своемѹ, степсавъ ѹ въ цркви стого Стефана, кѹпио и вѣнчавъ брачными вѣнцы. ||

л. 143 об.

Имѣше же прилюбивъ госта въ Блѣгарѣ, иже възвѣщацаахъ емъ въса съвѣты кнаса своего; и^{мо} и възвѣстиш емѹ, ꙗко посилаеть кнаса Блѣгарскыя воа поплѣнити Верзитїж. Црѣ же, сътвора на Аравлѣны воа брати и пославъ па миръ въ Блѣгры и събравъ въса войскъ кѹнио съ чиновы, нападе на Блѣгры безъ тржбъ и, разбивъ ѹ, сътвори побѣдж великж; възвращъ же са въ грѣ и обличивъ оборжданъ, брань тж нарече храбростъ, ꙗко никомѹ же съпротивлѹщася емѹ, ниже оубенѹ Грѣкѹ ни единомѹ. Кналь же Блѣгарскыи Телорїй, разѹмѣвъ, ꙗко ѿ свой емѹ съвѣты его црѣ оувѣдаеть, пишеть къ немѹ лѣстїж, ꙗко мысль ми є бѣжати и прїйти къ тебѣ, ꙗко да множ прїимиши въса Блѣгарскѧ земла; нж || посли ми слово небоазньно и кого имаши зде гости, ꙗко да вѣрбж ѹ прїйти съ множ. Онъ же, празностїж разѹма и безѹмੇмъ обѣять бывъ, написа възвѣщаважїй емѹ съвѣты. Онъ же, оувѣдѣвъ ѹ, въсъ горцѣи съмрти прѣдастъ; еже оуслышавъ, Костандинъ брадж свој шскѹбе. Воевав же пакы на Блѣгры и лютѣ бедрама его въжегшимаса и огнемъ ташкимъ и горащїй обять бывъ, на Аркадишполь възвративса на иѡсилохъ, и пришѣ въ Силиврїж, и доплѹвъ до ѿкружлаго кастелї, оумрѣть дїшеж и тѣлѹ, въпїж и гла, ꙗко жї ѿгневи прѣданъ бы Бѣж ради Мрїж, иж ѿнѣнъ чьтома бжди, ꙗко истин'шаа Бѣа сжши; сїа емѹ въпїжщ и Бѣж Мрїж призывающ и въсѣ велащ и оучащ, ꙗко подобаетъ чисти и покланѧтися, ꙗко исти|н'шаа Бѣа прїнодваа, лютож и шкаан'юж дїшж извръже съмртїж. Архїереискыи же прѣстоль дрѹжа Анастасіе, а по немъ Костандій, оусѣченїи въ кинигїи, третіи же ио сїи Никита, въси еретици сжще: ~

л. 144.

л. 144 об.

Црѣво Лѣва, сїа Костандинова: ~ Лѣвъ, иже ѿ Хазары роженыи сїи его, цртвова лѣть є. Сыи начать простирагися въ ѿставшїй,

оумошлиль болѣры и люди, блгочестива твора себе и любаща Б҃ж и мвихы, поставль и митрополиты ѿ иношкъ на прѣстолѣхъ иѣкій. Въшёше же помѣстнїи властеле въ гра съ множьствомъ народа, прошаахъ емъ поставить своего Костандина цръ. Он' же, ѿ братіи свой божса, рѣ къ нїй, тако снъ мои единочадъ ми є и божса се съзвѣти, да не како прилю-
л. 145. чит' ми сѧ съмрть и, юнѹ емъ сѫщѹ, оумори|те его, а иного въ мѣсто его поставите; они же съ клятвами страшными ѿбѣщаваахъся емъ не прїати иного прѣ развѣ того. Гдѣ врѣбница же до великаго патка се прошаахъ; въ стѣи же патокъ повелѣ ѵ заклатиса въ чѣнаа дрѣва; и заклашжса помѣстный чиновъ и вънатрѣный и граждане вѣси, еже не прияти прѣ кромъ Лъва и Костандинна и съмене ѕ. Въ великжа же сѫботж постави Евдокима, брата своего, ноувелисима и проиде съ обѣма кесарма и трими нювелисимы и съ юныимъ црѣмъ Костандиномъ въ великжа црковь и, та же по ѿбычаю сътворь, съ патріархомъ и съ сномъ своимъ вѣзыде на амвонь; въшёши же въсѣмъ людемъ и положивши ржкописанїа своя на стѣи трапезы, рече
л. 145 об. цръ: се ѿ цркве и ржкы Хвѣ || снѣ моего прѣемлете; они же възъпиши: Хѣ бжди на испоржчникъ, тако ѿ ржкы твоеж въземлѣ кѣ Костандина на прѣтво, еже хранити его и оумрѣти по немъ; патріарху же туу сѫщоу прѣ въсѣми людми, проидоста оба царѣ съ двѣма кесарма и трими ноувелисимы.

Аравѣ же изшёши, пославъ, царь сътвори побѣдж великж; въ Со-
фїаны же изшѣ и сътворь маюмж, обличи побѣднаа; тамо бѣ обычай
царемъ приемати користь плѣннажа. Никитѣ же патріархѹ скопцѹ оумер-
шоу, поставленъ быває патріарх' Павель Кипрѣнинъ ѻтныи, иже житіемъ
и слово почтеныи. Възвѣщено же бѣ цареви, тако Оешфанъ, папїа по-
латныи, и трое коувикоуларе съ нїй чѣтж и покланѣжтса ѻтныи иконїи и
царицж его оувѣщашж сї чисти; цар же, си оуслышавъ и съкрѣвениж въ
л. 146. нї злобж обнаживъ, сї немилостиво бивъ и отай оубивъ, исповѣ|ники
сътвори, а женж свој, оуничиживъ, Шринж и не позна еж к томоу. Арви же,
Аравскыи царь, изшѣ и градовы мнѡгы прѣемъ и плѣна мнѡго
събравъ, възвратиса. Съи же Лъв', безцѣнное каменіе люба сѣлш, въждель
Маврикіевж стемж, аже бѣ въ велиции цркви положилъ, и, възѣ, възложи-
ж на сѧ и проиде; възвращшоу же сѧ смоу, зајеса лютѣ глава его и сѣл-
нии огнѣ одрѣж и растлѣваемъ скопчаса, сїщеномуу грабленїю ѿмѣ-
щеніе прѣемъ: ~

Цртво Костандина и Ирины, матере его. Костандинъ и
Ирина мати его цртвоста лѣ г', блгочѣю и црквиноу оустановеню при-
нею въсїавши. По четыридесатї же дїе прѣатїа еж, съвѣть сътворше,
иѣцїи ѿ болѣръ славишж на цртво Никифора кесара, дѣверѣ сж; их же,

бивши и ограбивши, изгна въ различнаа мѣста; мжжа же своего || братїж, л. 146 об.
кесары же и ноувелисимы, остригши, юреж быти и раздати людѣ оустрои
на праздник Хва рождѣства; въ и же и прошѣши цркви съ снѣгомъ и съ на-
родомъ принеси цркви възатж^А мжжемъ еж стемж, оукрасивъ а ванши
бисеремъ. Въ то же врѣма оу Длѣгыж стѣны члкъ нѣкто, копаж, обрѣте
ковчерь камънь и, сего ѿврьз¹, видѣ мжжа велика, лежжа мрѣтва; сло-
веса же на нѣй изсѣчена и пишща сице: Хсъ хоще родитися из Марій
дѣвы и вѣроуж въ нѣ, при Кюстандинѣ же и Ирии царема пакы, ш
слѣнце, оузиши ма. Посла же Ирина црца къ Карлоу Фр҃жжскому ризѣ,
тако да поиметь дыщере его невѣстж за сна своего; иж семоу разореноу
бывшоу зависти ради, приведе отроковицж изъ Арменъ, именемъ Марій,
и припраже ж Кюстандиноу нжжеж и не хоташоу любовы ради, аже
имѣше къ Карловѣ дыщере.

Арши же, || Аравскый кнѧзь, прїиде на Цариград² съ многож силож л. 147.
и приста оу Хрисополѣ. Царь, пославъ люди, езеро Ванское оудръжа; сего же
ради мира въспроси Аравскый кнѧзь. Въсхышше же сѧ о семье, без оувѣта
изыдоша къ немоу Петръ магистръ и Ставракіе логоөетъ и ини мнози
ш парочитый, иже и ати быша и свазани ш него; сего же ради при-
паждени бывше граждане и, дары многы давшемъ имъ, съмиришâ
съ ними, и отидаша Аравльне. Ирина же царица, Ставракіа логоөетъ
пославши съ многож силож на Блѣгры, новиж въсѣ и подъ властїж
прѣвоу сътвори; изыде же и царь съ материж своеј въ Оракъ съ ор-
ганы моусикийскими и лѣми прѣмногыми и идоста до Бороуж; и того
създавши, мѣти его Иринополь парѣ, сирѣчь Ирининъ градъ; създа же и
Тоутхонъ; и възвра|тистаса съ веселѣемъ.

л. 147 об.

Патріарху же Павель, разболѣвся и прѣставленіе свое проразоумѣвъ,
оставль прѣстолъ, иде и пострижеся въ монастирѣ Флоровѣ. Иде же къ
немоу царь съ материж своеј, хоташе оуведѣти винж оставленію прѣтла.
Онъ же съ многыми слѣзами рече: оуне бѣ да не хотѣ никако же сѣсти
на прѣстолѣ цркви, ѿлжченѣ сжци ш прочїй стѣ прѣстолъ и анаемати-
соуемъ. Сїа оуслышавша, царь съ печаліж и оунычіемъ отидоста; и поси-
лаета патрикіа оуслышати таже ш него глѣмаа. Къ нима же съ дрѣзи-
веніемъ па конецъ оученїя рече: ащс не съборъ въселенскіи бждеть и
прѣтыканіе исправитса вѣры вашеж, не имати спсенїа. Они же къ немоу:
и почто написа на хиротонисани твоемъ, еже не кланѣтися стѣ икѡнї?
Тъ же ре: сего ради и азъ плачася и къ покааню бѣжж и млѣ, || да не тажо л. 148.
стѣ ма мжчить Бѣ и пастырѣ, оумъчавша дониш и не ироповѣдавша
истинны ш гарости и ш страха вашего. Сїа оуслышавше, отидаша,
имаще въ себѣ много състазанїе. Въ сїи оубо мрѣскжа попльва|ж ересь,

а слово истинное проповѣдахъ, оуспе съ миршь, плачь оставль царѣ же и блговѣрный людѣ, бѣше бш чистень сѣлш и въсѣкох добродѣтѣлж
оукрашень. Въ него же мѣсто поставлѣется Тарасіе иже ѿ сикрита,
пѣкыих же ради моленіи едва повиноувъсе на се, ѡрицажющуес оубо
и никако же въсхотѣвшо сѣти на прѣстолъ цркви нашей, г҃шоу проклатѣ
сѧщи и ѿлжченѣ ѿ прочій съборныхих црквіи; иже, аще обѣщаєте ми
се сътворити съборъ въселенскіи и бжде оустроеніе и съвѣкоупленіе,
хощж приати и азъ по воли вашей; и обѣщающее сътворити сїе; и абѣ
л. 148 об. въсприемлетъ Тарасіе патріаршество. И тако царь и патріархъ посылаета
къ архіереоу Римскому Андріану и къ прочімъ въсѣмъ патріархшмъ,
да събержтса на съборъ въ Никеж. Патріарси же послаша архіерес.
Събравшим же сѧ и дроугімъ архіереш и мнихш въ цртвоужющимъ
Константиновѣ градѣ въ цркви стыхъ аплъ и писаніе начиніимъ про-
читати и прѣлагати въ оуслышаніе цркви и людіи въѣѣ, въсташа на не
Копроніеви схолара и оучиници, обнаживше мечи и съложное писаніе
отрышж; их же царіе, из града изведше безъ оржїа винож оучрѣженіе,
въ Малагина и къ своимъ странамъ безчестно тѣ ѿпоостиши. Патріархъ
же Тарасіе, съ реченными епїкы и мнихы царѣствоужющаго градѣ изшѣ,
Никеж постигаеть. И бысть седмыи сѣбо въселенскіи въ тои тѣзъ стый
л. 149. ѿцѣ и оустроиса и оутврѣдиса, да кланѣжса и почитаѣ сѣых иконы,
и цркви пакы свож древижа всприѣ красотж; проклаше же и три па-
тріархи, бывшее прѣвѣе, Анастасіа и Константина и Никитѣ, и елика
сътвори сѣмыи съборъ написашж и, принесши въ Константина градъ,
прочтоша прѣ цркви и прѣ въсѣми законоположеніе оно; и абѣ
царь и оутврѣди сїе; и поставиша сѣых иконы въ цркви и съединеніе
бѣ въ цркви.

И даже до того врѣмене оустраахжса въсе венци црквіј црцех
и свойствными еа. Сѣй же еж Константій, дошѣ до възраста мажь-
ского и зра мѣре свож, яко въсѣ съдрѣжї въ ржкѣ своєй и она
господоуетъ съ словоположникомъ Ставракіемъ, сѧ же обладає ничько же,
гнѣваащесѧ; и сѣ съвѣцасѧ съ кнасы нѣкыи и и съ люми своими, низ-
ложи Ставрака и заточити сего. Оувѣдѣвши же мѣти его съвѣть онъ,
л. 149 об. члкы оубо цареви, еже имѣше, бивши много, расточи сѫду и сѫду, острѣ-
ши власи ѹ, кнасе же съвѣтныя посрами и овѣ заточи, овѣм же повелѣ
не исходить изъ домовъ своихъ; цара же сїа своего би его мнѡго и повелѣ
емоу не исходить; вини же въсе начать нждити, г҃ла: кльнитѣ, да пови-
ноуетесѧ мнѣ, дондеже жива есмъ, и да не прїмете сїа моего г҃на ни мала.
Инїи оубо, хотаще и не хотаще, кльнѣхжса; вини же Арменістїи, ни мала
не приложишаасѧ съвѣту томоу, иже паче рѣшж: мы царѣ имамы Констан-